

COACH

„Češi neradi
zapínají
nadoraz“

David Mareček

Generální ředitel
České filharmonie

Spot

magazín vydávaný
ve spolupráci s Českým
olympijským výborem

baseball
basketbal
florbal
hokej
hokejbal
plavecké sporty
squash
softball
stolní tenis
volejbal

COACH

„Češi neradi
zapínají
nadoraz“

David Mareček

Generální ředitel
České filharmonie

Spot

magazín vydávaný
ve spolupráci s Českým
olympijským výborem

baseball
basketbal
florbal
hokej
hokejbal
plavecké sporty
squash
softball
stolní tenis
volejbal

iSport

LIFE

ZÁVODY

PRESENTED BY

 Columbia

**Každý závodník
dostane
funkční tričko
Columbia
zdarma!**

14. 9. • Brno ZOO
19. 10. • Praha Divoká Šárka
9. 11. • Říčany u Prahy

Běž na www.isportlife.cz

**Závody
a dárky
pro děti**

can-am

BCE

Auto Podbabská

SKODA

**Hello
bank!**

by Cetelem

COACH

COACH. Měsíčník. Ročník 4., číslo 9, vychází 3. 9. 2019.
Samostatně neprodejně, vychází jako příloha deníku SPORT.
Adresa: 170 00 Praha 7, Komunardů 1584/42,
e-mail: magazinsport@cncenter.cz,
www.isport.cz,
telefon: po předvolbě +420 225 97
volte linku 5275,
Redakce – linka 5111.

Šéfredaktor: Lukáš Tomek,
vedoucí redaktor: Petr Schimon,
grafici: Dagmar Šenfeldová, Jaroslav Komolý,
autor grafické úpravy: Milan Jaroš,
redakční rada: Michal Ježdík, Filip Šuman,
Zdeněk Haník, Michal Barda,
inzerce: Jan Nassir (7338),
jan.nassir@cncenter.cz,
ředitel inzerce: David Šaroch (7227),
kontakt na inzertní poradce: linka (7512),
marketing: Pavel Janega (7454),
ředitel výroby a distribuce: Libor Berka (7283).

Vydává: CZECH NEWS CENTER a.s.,
Komunardů 1584/42, 170 00 Praha 7,
IČO: 02346826
Generální ředitelka: PhDr. Libuše Šmuclová.
Rozšiřují společnosti PNS a.s.
Tiskne: EUROPRINT a.s.,
ISSN 2464-6865.

Registace MK ČR E 22423.
Nevyžádané rukopisy, fotografie
a kresby se nevracejí.
Redakce nezodpovídá za obsah inzerátů.
Publikování nebo jakékoli jiné formy dalšího
šíření obsahu časopisu COACH
jsou bez písemného souhlasu vydavatele
zakázány.
© CZECH NEWS CENTER a.s.

TERMÍN UZÁVĚRKY: 27. 8. 2019
TITULNÍ SNÍMEK: HERBERT SLAVÍK
VE SPOLUPRÁCI:

FOTO SPORT: PAVEL MAZÁČ

Mareček generálním manažerem fotbalové Sparty

TAK TO JE BOMBA! Vedení fotbalové Sparty se rozhodlo angažovat do role generálního manažera Davida Marečka, stávajícího šefa České filharmonie. Na tiskové konferenci Mareček prohlásil, že bude stavět na tom, co ve Spartě dříve fungovalo a na post trenéra podepíše jedině toho, kdo bude „chemický“ sedět k mančafu, a pokud to bude cizinec, tak u něho tvrdě prověří, jak silný je jeho motiv trénovat právě Spartu.

To je samozřejmě fikce, ale přesto vás zvuk přečtení zajímavého rozhovoru s generálním ředitelem našeho nejslavnějšího českého hudebního týmu, o něhož se perou všechny koncertní domy světa. Možná budete překvapeni, kolik toho ví o fotbale.

Exkluzivní společnost se tentokrát sešla i v rubrice 1+11, lídři dvou největších organizací ČUS i ČOV a předsedové

či generální sekretáři velkých svazů představují svoje plány do budoucna.

A seriál Dialogy, tentokrát s metodikem FAČR Antonínem Plachým, jsou tematicky blízko k Reflexi Michala Ježdíka. V obou se mluví o třaskavém tématu – předčasné specializaci u dětí.

Příjemnou četbu.

Zdeněk Haník
bývalý trenér volejbalové reprezentace a předseda České trenérské akademie ČOV

Spartu bych s na českém zá

Každý průměrný fanda ví, že když někdo hraje za Barcelonu, Bayern či Manchester United, patří do absolutní světové fotbalové extratřídy. Ve vážné hudbě jsou takovou extratřídou třeba Wiener Philharmoniken a Berliner Philharmoniken. Na rozdíl od fotbalu nám ovšem doma ožil jejich vážný konkurent jménem Česká filharmonie.

Především díky muži, jenž nám poskytl rozhovor. Jak záhy zjistíte, **DAVID MAREČEK** má mnoho společného i s fotbalovým prostředím.

TEXT: ZDENĚK HANÍK

stavěl kladu

FOTO: PETRA HAJSKÁ

Podobnost fungování sportovního a hudebního tělesa? Možná větší, než si myslíte. V obou jde o týmovou souhru.

„CO BYCH DĚLAL JAKO GM SPARTY PRAHA? POSTAVIL BYCH SI NEJBLIŽŠÍ TÝM Z LIDÍ, KTEŘÍ TOMU ROZUMÍ. A SNAŽIL BYCH SE TO POSTAVIT NA TOM, Z ČEHO KLUB VYROSTL.“

Představte si, že jste generální ředitel fotbalové Sparty Praha, a ne České filharmonie. Jak byste si poradil?

„Nechtěl bych se stát generálním manažerem fotbalového klubu, protože tomu nerozumím. Ale když už bych se ocitl v pozici, že šéfuji něčemu, co mám rád, ale nerozumím tomu, tak bych si postavil ten nejbližší tým lidí, kteří tomu rozumí.“

Dobře, zkuste ještě pokračovat.

„Víte, mně se třeba, jako laikovi, zdá la blbost celá ta akce se Stramaccionim. Už proto, že on neměl za sebou, z mého pohledu, úspěšný trenérský životopis. Nevadí, že je cizinec, my ve filharmonii máme také cizince dirigenta. Ale Stramaccioni není Guardiola nebo Jürgen Klopp.“

A pak, že tomu nerozumíte...

„V Čechách přeci každý rozumí fotbalu. (smích) Kdybych vybíral trenéra, tak bych v první řadě vybíral takového, který měl úspěšnou minulost.“

Co by následovalo?

„Asi bych dále stavěl na výchově mladých hráčů. My to vidíme v muzice. Jsme malý národ, ale máme špičkové muzikanty, kteří mohou konkurovat světové špičce. Tak si myslím, že to musí jít i ve fotbale. Jako třeba v Belgii, která na tom pracovala, až se dopracovali tam, kde jsou.“

Nepřestáváte mě udivovat, jaké máte znalosti o evropském fotbale.

„Dále, i když nejsem sportovní trenér, ani sportovní manažer, snažil bych se vycházet z historie a tradice Sparty. Co tam fungovalo, a posílit to tak, aby to fungovat začalo znovu. I za cenu toho, že nebude úspěšná hned.“

Co tím myslíte?

„Myslím si, že daleko lepší by bylo postavit to na českém základu. Nevím, ale předpokládám, že takový hráč jim neodejde po sezoně za lepšími penězi, ale bude mít nějaký důvod tam hrát. Vycházím z té paralely hudební, kdy máme hráče, které nám přetahovaly orchestry v Německu, v Asii, v Americe za čtyřnásobné peníze. Ale oni tam nešli, protože

KDO JE DAVID MAREČEK

V roce 2011 přišel David Mareček z Brna do pozice generálního ředitele k rozhádané České filharmonii, kde muzikanti dokonce vyhrožovali stávkou. Ze zahraničí zněly hlasy o uměleckém úpadku orchestru. Velmi sebevědomě tehdy znělo prohlášení nového šéfa, že Českou filharmonii dostane mezi prvních deset nejlepších orchestrů na světě. 35letý manažer se pustil do boje: přivedl k orchestru konečně bezvýhradně přijímaného šéfdirigenta Jiřího Bělohlávka, muzikantům podstatně zvedl platy, na post prvních houslí odvážně umístil tehdy 25letého Josefa Špačka a „prodrál“ orchestr na všechny důležité světové scény. Po Bělohlávkově smrti rozvinul potenciál orchestru ruský Američan Semjon Byčkov. Díky němu můžeme být na Českou filharmonii zase pyšní. Zajděte někdy do Rudolfiny a uvidíte špičkový týmový výkon. A hlavně už nyní je závazek Davida Marečka splněn. Česká filharmonie patří mezi světovými orchestry k top 10.

už si tady vydělají tolik, aby se tu měli dobře, a nestojí jim to za to, protože jsou Češi.“

To nevím, jestli platí ve fotbale...

„Možná, ale na otázku, co bych dělal jako GM Sparty Praha, odpovídám, že bych si postavil nejbližší tým z lidí, kteří tomu rozumí. A snažil bych se to postavit na tom, z čeho klub vyrostl. Díval bych se, co jim fungovalo, když byli úspěšní, a na to bych se snažil navázat.“

Jak byste pracoval s trenérem? Jak byste si ho vybral?

„Když použiji hudební zkušenost, kterou mám, vybral bych trenéra tak, aby 'chemicky' fungoval s typem mužstva, které mám. Některé orchestry potřebují 'teroristu', který je opravdu přísný. Jiné potřebují laskavější jednání. Další spíše snesou intelektuála, který tvoří herní modely, rozestavení a situace. No, a ně-

teré ansámby potřebují zase toho impulzivního, který vymýšlí a improvizuje. V tom jsem myslel tu tradici, že bych se podíval, co v tom klubu nejlépe fungovalo nebo jak je to nastavené.“

A raději domácího, nebo zahraničního?

„To je celkem jedno, jestli Čech, Slovák nebo cizinec. Myslím si, že nejpodstatnější je, aby byl 'chemicky' správný k typu mužstva, které mám nebo které chci budovat. Kdybych měl neomezené peníze, tak bych se díval kdekoliv. Pokud bych měl omezený rozpočet, tak bych se rozhlédl tam, kde si ho můžu dovolit. Ovšem zásadně bych pátral po takovém, jenž by měl motivaci.“

Tak pro to zvedám ruku.

„Buď by to musel být velmi úspěšný Čech, který uspěl někde v zahraničí, ale přesto by se chtěl vrátit sem. To byl v našem případě i Jiří Bělohlávek, který uspěl

v Londýně a mohl být šéfem kdekoliv, ale chtěl do České filharmonie, protože je Čech.“

Takových moc nemáme...

„Tak bych hledal mladšího trenéra, u něhož bych viděl, že rychle dokázal posunout jedno nebo více mužstev, které dostal třeba ve špatném stavu a rychle je posunul nahoru. A kdybych si ověřil, že to nebyla náhoda, ale jeho zásluha, tak bych šel touto cestou.“

Jako mnou dosazený generální manažer Sparty si počínáte velmi srdnatě, nezavoláme panu Křetínskému?

„Pouze vycházím z vaší první otázky. Prostě když vidím, že se tomu trenérovi podařilo něco podruhé, potřetí, je větší šance, že se to stane i s tou Spartou. A kdyby to byl cizinec, tak bych spíše přemýšlel, jakou má motivaci, aby chtěl jít do české ligy. Proč by tady chtěl dělat?“ →

INZERCE

Takže motiv na prvním místě?

„Samozřejmě. Musel by být extrémně motivovaný k tomu, aby tady v Čechách chtěl uspět. I kdyby majitel řekl, že zaplatí jakéhokoli trenéra, a teď bychom si mohli ukázat. Nevěřím, že trenéři z Anglie, Španělska, Itálie nebo Německa by měli motivaci jít trénovat do Česka. Ale kdybych tu motivaci dokázal najít, tak potom ano. Čili zdůrazňuji dva momenty: zaprvé, aby si sedl správně s mužstvem, a zadruhé, aby měl motivaci být nejlepší, ať se stane cokoli, ale právě s konkrétním mužstvem – v našem případě se Spartou. A kdyby tyto dva aspekty nesplňoval, tak bych takového trenéra nepodepsal.“

Dá se srovnat role trenéra a dirigenta? Je to ten nejdůležitější?

„Správně bych měl odpovědět ano i ne. Ale ta odpověď je ANO. Sice dirigent nebo trenér bez hráčů nemůže nic, takže v té filharmonii kdyby nebylo těch 125 skvělých muzikantů, kteří to na koncertě zahrají, tak dirigent by se tam mohl udirigovat, a nebylo by nic. Nicméně dirigent je nejdůležitější proto, že když je tak dobrý, budou ho respektovat. Když je dokáže motivovat, aby podali svůj nejlepší výkon, a když dokáže být i do té míry tvrdý nebo důsledný, že výkon z nich dostane, tak oni skutečně hrají lépe.“

Vy takového máte.

„Ano, právě Česká filharmonie je toho zářným příkladem. To je těleso, které pod standard nepůjde, ostatně stejně jako sportovní družstvo. Ale když dostane dirigenta, kterého nerespektuje, nebo který neumí tu motivaci vydolovat, což znamená, že buď je jenom 'shazuje',

nebo je na ně moc hodný, tak ten výkon prostě nepodají.“

Tak to se od sportu vůbec neliší.

„Taky si myslím, že to bude ve sportu podobně. Podle toho, co vidím u fotbalistů, kdy znovu opakují, že tomu nerozumím, tak ten rozdíl není často v tom, jestli je horší, nebo lepší, ale že jde nadoraz. Pořád hraje nadoraz, nic nevypouští, a to je to, co potom dělá ten malinký rozdíl, zda vyhrájete, nebo prohrájete. Můžete mít německý orchestr, který je horší než český, ale tím, že hraje nadoraz, tak působí profesionálně. A v momentu, kdy Češi zapnou nadoraz, tak ty Němce přehrají. Ale oni neradi zapínají nadoraz.“

Češi?

„Ano, Češi.“

Myslíte, že to máme v sobě?

„Myslím, že ano.“

Dost často míváme tendenci říkat: No jo, my Češi... Ale jestli jsme tomuto trochu nepodlehli?

„Je to náš povahový rys, kterým je částečně pohodlnost či vychytralost, že tím nějak proplujeme, a částečně i nedostatek sebevědomí. Ale zároveň věřím na naše schopnosti i na kreativitu, kterou touto dokážeme suplovat nebo zakrývat, a že když se k té kreativě přidá tato německá důslednost, dokážeme být nejlepší.“

A to se děje i v České filharmonii?

„Ano, to se děje i tady.“

Je to i třeba dojem dirigenta Byčkova?

„U Byčkova už tolik ne, protože byl před ním Jiří Bělohlávek, který tady s touto důsledností šel ke každému orchestru, a filharmonie to má v genech. Její první geniální šéfdirigent Talich takto strašně důsledný byl.“

FOTO: PETR KADLEC

HUDEBNÍ VKUS DAVIDA MAREČKA

V autě si pustí muziku podle nálady. Když se potřebuje zklidnit a soustředit, pustí si Bacha, k motivaci mu poslouží Mozart. Když je odpočatý a je v autě sám, dělá mu společnost Brahms. Na dlouhých cestách miluje mluvené slovo. V bigbítu se mu to střídá. Z klasiky třeba Queen. Výborný film o Freddie Mercury viděl dvakrát a probřečel ho. Líbí se mu i Abba a Lady Gaga. Jeho maminka je učitelkou francouzštiny, a tak má blízko k hudbě Edith Piaf a Jacquese Brela a ze současných ZAZ, která je podle něj skvělá. Z našich písničkářů má rád Nohavicu, ale snad nejvíc Plíhala, který podle jeho ředitelského sluchu naprosto čistě intonuje, dokonale hraje na kytaru, má krásné texty. Ze zpěvaček uznává Zuzanu Navarovou a Marii Rottrovou.

Poté, co dirigent Jiří Bělohávek vrátil České filharmonii znovu věhlas, Semjon Byčkov ji přivedl mezi TOP 10 světových orchestrů

Takže přísnost na Čechy?

„Víte, on to žádný muzikant, mě nevyjímaje, nemá rád. Na druhé straně jsou hráči neradi, když to postrádají. Jinak řečeno, když je na ně někdo takto přísný, tak sice budou nadávat, ale zároveň když se na ně nezatlačí, tak si budou stěžovat, že dirigent není přísný. Trochu paradox, že?“

Kdepak, ve sportu je to stejné...

„I Byčkov to zažívá, že když chce někdy více zkoušet, více než je zvykem, tak se třeba ozve nějaký protest. A to je potom i moje role, ředitele, kdy musím odhadnout, jestli už to nejde za hranu. Někdy má dirigent tendenci zkoušet do bezvědomí, ale to už pak ničemu nepomáhá.“

Nicméně jste stále na té hraně, kdy to musíte napínat, kam až to jde. A když to neděláte, výkonnost klesá.“

Nechtěl byste přece jenom do té Sparty a vzít s sebou Byčkova? Existují nějaké kurzy pro dirigenty?

„Ano, existují. Slavní dirigenti a slavní pedagogové vedou kurzy pro dirigenty.“

Ale já myslím kurzy pro vyspělé dirigenty? Například i Vrba nebo Trpišovský musejí jít v rámci fotbalového svazu na doškolování, kvůli licencím.

„Pro tyto dirigenty, kteří už jsou v procesu, nic takového není.“

NBA a NHL žádné licence nepotřebuje, prostě platí zákon trhu. Jestli není

→

Návštěva zápasu Bayernu Mnichov. Oblíbená fotbalová zábava Davida Marečka a jeho synů.

důležitější sebe-rozvoj než nějaké kurzy? Ale stále se to u nás drží.

„Je to, podle mne, blbost, protože v té muzice můžete mít vystudovanou jakoukoliv školu, ale jako dirigent platíte za to, co jste na zkouškách a na koncertech. A tam je zákon trhu neúprosný. U dirigentů, kde taktovka není slyšet, se vyskytnou fakt podvodníci. Předstírají, že jsou světoví, a docela jim to prochází, než si to ostatní řeknou.“

Musíte být ve vaší roli ředitele expert na hudbu? Je to nezbytný předpoklad?

„Mohu navázat na svoji odpověď 'kdybych byl generálním manažerem Sparty'. Proto jsem o tom mluvil trochu vyhýbavě, protože bych si i ve fotbale poradil jako generální manažer, ale necítil bych se dobře, protože bych si musel najmout odborníky. A stejné je to tady. Když nebudete expert na hudbu, tak si poradíte, i když si postavíte dobře tým, ale je to všechno 'přes ruku'. Je to, jako když jdete na jednání, ale jednáte přes překladatele. Tak nikdy nevyjednáte tolik, jako když tým jazykem vládnete.“

A mohli by vás tahat za nos...

„Ano, vrcholový manažer má být odborník na svůj obor, hudbu nebo sport, protože se pohybuje v prostředí, kdy tato znalost je obrovskou konkurenční výhodou. A z druhé strany, když ji nemá, tak je to obrovský handicap při získávání hudebníků. Muzikant jedná s ředitelem, a když ředitel nemá ponětí o tom, jak ten člověk na tom profesně je, nerozumí tomu jeho řemeslu, tak ho může lehce oblafnout. A naopak, když třeba dirigent vidí, že tomu rozumíte, což pozná po dvou minutách, tak je to jednání mnohem lehčí. Při sestavování uměleckého týmu filharmonie si můžete věřit. V momentu, kdy tomu nerozumíte, musíte na to mít poradce. A pokud to není někdo, kdo je téměř váš bratr, a víte téměř na sto procent, že vám dobře poradí, tak si nikdy nemůžete být jistý. Jestli se tam třeba nesnaží dostat někoho, na kom mu záleží.“

Musí být generální ředitel České filharmonie politik?

„Musí být diplomat. Politika je řemeslo, které by měli dělat politici. A sám, když se s nimi setkávám, si uvědomuji, že je to obor, který bych nechtěl dělat. Ne proto, že bych se toho nějak štítil, ale protože je to jiná disciplína. Čili politik ne, ale diplomat ano. Ředitel by neměl být aktivista, ale spíše vyjednávač. Niko-

„ONO TO NEJDE DĚLAT BEZ PENĚŽ, ALE KDYŽ MÁTE PENÍZE, NEMUSÍTE NUTNĚ SEHNAT TY SPRÁVNÉ LIDI. ALE KDYŽ MÁTE SPRÁVNÉ LIDI, TAK SEŽENETE PENÍZE.“

FOTO: HERBERT SLAVÍK/ČOV

li člověk, který všude bude hlásat svoje politické nebo filosofické názory, ale ten, který je má, ale má zodpovědnost za tu instituci, kterou vede, a snaží se pro ni vyjednat to nejlepší, co pro ni vyjednat může. A měl by být v úzkém kontaktu s politiky, to samozřejmě. Protože jsme státem zřizovaná instituce a stát rozhoduje o tom, jestli se nám bude dařit dobře, nebo špatně.“

Co je důležitější ve vaší branži: lidé, nebo peníze?

„Na první dobrou mě napadá, že lidi. Ono to nejde dělat bez peněz, ale když máte peníze, tak nemusíte nutně sehnat ty správné lidi. Ale když máte správné lidi, tak seženete peníze.“

Jak vypadá soukromý život generálního ředitele České filharmonie?

„Ono toho soukromého života moc není, protože řízení filharmonie je více než jeden pracovní úvazek. A když u toho chcete ještě trochu hrát, tak je soukromí opravdu minimum. Ale stěžovat si nemůžu a nechci, protože je to život, který jsem si vybral. A baví mě. Kdyby mě nebavil, tak bych ho nedělal.“

Tak to máme všichni stejné, na prvním místě práce a na druhém práce...

„Chtěl bych mít více času na děti. Ale doufám, že budu schopný poznat, když

se ta rovnováha vychýlí v neprospěch rodiny tak, abych tuto práci přestal dělat. Soukromý život je tedy buď s dětmi, nebo při nějaké aktivitě typu cestování, kdy mě baví buď muzea nebo operní domy, orchestry atd. Nebo i cestování jiného druhu.“

Vím o vás, že jezdíte do Mnichova na fotbalový Bayern.

„Ano, jezdíme se syny na náš Bayern, protože nás to baví. Ale stejně tak i třeba chození po horách. Prostě příroda, ale taková ta klasická. Když moře, tak s památkami. Ne takový ten pasivní odpočinek, že bych ležel na pláži a četl knížku.“

A měl jste takové okamžiky, že byste řekl v práci: Dost?

„Ano, měl jsem i okamžiky, kdy jsem si říkal, že už je to moc, a že bych měl dělat něco jiného. Ovšem většinou to spravil třeba týdenní odpočinek, kdy jsem si říkal: Teď, když jsem se vyspal, když jsem si oddychl, tak by mi to vlastně chybělo. Měl jsem ale jeden moment, opravdu velkou krizi, kdy jsem si říkal, že na osobní život nemám žádný čas, a řekl jsem si: Nebudu to dělat. Vzal jsem si volno a odjeli jsme s rodinou do Vídně v podstatě na dovolenou. Byl jsem strašně unavený a pořád jsem spal. Ten den byl kratší minimálně o těch osm, deset hodin spánku. →

↓ INZERCE

novinky

Setřete milionové výhry?

Sazka
LOSY

Setři
a vyhraj

Ministerstvo financí varuje: Účast na hazardní hře může vzniknout závislosti 18+

FOTO: HERBERT SLAVÍK/ČOV

A pak jsme přišli na koncert a já jsem se ocitl v zákulisí vídeňského Konzerthausu, protože se znám s jejich šéfem. Vzniklo tam najednou takové napětí a něco se tam začalo dít, co znám dobře odtud a co zažívají vlastně všichni hudební manažeři. A ze mě ta únava úplně spadla a zjistil jsem, že když se děje to, na co jsem zvyklý, tak je mi vlastně dobře.“

Vždyť by nás to bez toho tlaku nebavilo. Máme to ve sportu stejně.

„Potvrzuji. Podobná věc se mi stala v Praze. Bylo už ke konci sezony a jel jsem nadoraz. Myslel jsem si, že už nemůžu a že už nechci. No, a najednou nám někdo odřekl, a my jsme sháněli ze dne na den náhradu sólisty. A já jsem

po půlhodině shánění a telefonování zjistil, že vůbec nejsem unavený a že vlastně najednou je mi strašně dobře. Že ta akčnost je vlastně to, co potřebuji. Nesmí to jít do extrému, protože když už se úplně vyčerpáte, vyhoření hrozí každému.“

Při čem si odpočínáte?

„Já si nejvíce odpočínám při muzice. To znamená, že tím, že většinu dne buď mluvím s lidmi, nebo píšu maily, v podstatě vše je to komunikace nějakého druhu, to je moje práce. A tak cvičení na klavír je moment, kdy jsem sám, je to i určitý druh relaxace a meditace. A nástroji, když to chcete udělat soustředěně, musíte dát nejméně hodinu. Optimální je dvě až čtyři hodiny.“

No děkuji pěkně, jednu až čtyři hodiny tréninku jako vedlejšák, to by se někteří sportovci možná zastyděli. A kolik tedy cvičí profesionální prvotřídní klavírista, který se tím živí?

„Čtyři až šest hodin. Ale třeba pro mě jsou ty dvě hodiny relaxací. Možná to není cool to říct, ale já si odpočívám i na koncertu filharmonie. Protože to beru jako privilegium, když si to tady celé s kolegy zorganizujeme, a potom, když muzikanti ze sebe vydají všechno, my si to můžeme užít. Beru to jako určitý bonus mého zaměstnání. Jiná relaxace je projít se někde venku, v klidu, v lese nebo někde, kde je to pěkné. A pak mám ještě jednu mobilní hru, kterou mám jako instantní relaxaci.“ □

Myslete na společnou RADOST.

www.uniqua.cz

Myslete

UNIQA

Trenér musí poznat, co tým zrovna potřeb

Zažil zvláštní angažmá v Belgii, získal ocenění pro nejužitečnějšího hráče domácí ligy, spoléhá na něj Nymburk. Teď ale JAROMÍR BOHAČÍK patří k pilířům basketbalové reprezentace na probíhajícím MS v Číně. Jak vzpomíná na své trenéry v kariéře a co pro něj znamená spolupráce izraelských koučů na lavičkách klubu a národního mužstva?

TEXT: JAKUB ECHLER

Můj první trenér

„S bráchou (Petr Boháčik, současný hráč Ostravy - pozn. red.) jsme začínali společně v malém klubu nazvaném TJ Gymnázium Hladnov. Tam jsem měl první kontakt s basketbalem, mohlo mi být kolem devíti let. Bratrovi je o sedm let víc, takže jsem tam měl vyšlapanou cestičku a bylo rozhodnuto za mě. Byl jsem sice velice nadaný fotbalový obránce, ale z tohoto prostředí jsem byl odňat a musel na basketbal. (smích) Ze svých začátků si toho pamatuji hodně, byl to pro mě velký životní krok. Musím zmínit trenéra Honzu Sklenáře, který byl můj úplně první basketbalový trenér. Měl v sobě takové charisma, kterým donutil bandu malých dětí chodit pravidelně na tréninky, a brzy nás to začalo i bavit. Těžké to bylo na začátku proto, že jsem cestoval z malé vesnice do velké Ostravy. Prostor Hladnova ale bylo skvělé, protože to byl malý klub, všichni se tam znali. Všechny tam byli asi čtyři tre-

néři, kteří si střídali ty týmy a atmosféra tam byla hodně rodinná.“

Přechod na sportovní gymnázium

„Z Hladnova se pak vytvořilo BCM (basketbalové centrum mládeže) a dostal jsem se pod trenéra Dušana Hrdličku. To byl kouzelník, protože on začínal s Honzou Veselým a byl to pan Trenér mládežnického basketbalu v Ostravě. Tehdy to byl velký krok, protože jsem přecházel na sportovní gymnázium a tam začínaly dopolední tréninky. Nastal zlom, že jsme museli začít brát basketbal trochu vážně. Občas

FOTO: ČBF/VÁCLAV MUDRA

uje

„PROSTĚJOV BYL OHROMNĚ SILNÝ. Z MÉHO POHLEDU JSEM TAM NEMĚL CO DĚLAT. ALE TRENÉR BÁLINT PRO MĚ NAŠEL MINUTY I PŘES NEVOLI CELÉHO MĚSTA.“

JAROMÍR BOHAČÍK

Narozen: 26. května 1991

Profese: basketbalista

Kariéra: Prostějov (2010-14), Leuven (Bel., 2014-15), USK Praha (15-17), Nymburk (2017-?)

Největší úspěchy: postup s reprezentací na MS (2019), 2x vítěz české ligy (2018, 2019), nejužitečnější hráč české ligy (2017) a 4x člen její nejlepší pětky (2014, 2017, 2018, 2019)

jsme se dokonce dostali na tréninky s áčkem mužů. Dodnes nevím, jak jsme to zvládali, protože to byl šílený stres. Na tréninku jsem se párkrát potkal i s bratrem, který tenkrát hrál v Ostravě. Takže mě několikrát vedl i František Rón a na ty tréninky jsme se báli jezdit. Zatížení bylo úplně jiné, než na co jsme byli zvyklí. Tréninky byly hodně náročné, občas nám bylo hodně zle a ve sprše jsme to dlouho rozdýchávali. V partě s Adamem Čížem, Vojtou Bratčenkovem a dalšími to byla pro nás poctivá facka. Mysleli jsme si, že jsme mistři světa, a ukázalo se, že to tak úplně není.“

Přesun do Prostějova

„Po skončení dorostenecké kariéry jsem měl velké štěstí. V reprezentaci do 16 let mě vedl Peter Bálint, který zároveň dělal trenéra v Prostějově. Asi jsem se mu v národním týmu líbil, tak si mě přetáhl k sobě do klubu a nebýt jeho, tak už možná dnes basketbal nehraju. Prostějov byl tehdy ohromně silný. Bylo tam dvanáct skvělých hráčů, šest

cizinců, kteří byli buďto zkušený nebo opravdu talentovaní. Z mého pohledu jsem tam neměl co dělat. (smích) Ale trenér Bálint pro mě našel minuty na hřišti i přes nevoli celého města. Od začátku jsem docela dost nastupoval, hráli jsme tehdy Eurochallenge, což pro mě byla neskutečná záležitost, šílený skok. Důležité bylo, že naši cizinci chtěli předávat zkušenosti nám mladým a nešli tam honit své vlastní statistiky, jak se to teď často v NBL děje. Byla to hodina cesty domů, takže nějaký dozor rodičů tam byl, ale musel jsem se začít starat sám o sebe. Shodou okolností jsem tam potkal svoji dnes už manželku, takže mám příjemné vzpomínky.“

Angažmá v Belgii

„Když jsem odcházel z Prostějova, hráli jsme snad jen s českými hráči a hodně kolektivní basketbal. Najednou jsem přišel do Belgie, kde si myslí, že jsou taková malá Amerika. Všichni by tam chtěli hrát NBA a hra jeden na jednoho je první a poslední, na co se všichni soustředí. Šel jsem do týmu Stella Artois Leuven Bears, který bych přirovnal k USK Praha. Byl poskládaný z mladých belgických hráčů a doplněný o tři cizince. Nebyli jsme vůbec špatný tým, dodnes jsem se spoustou těch kluků v kontaktu a většina z nich hraje ve výborných ligách po Evropě. Asi jsme byli prostě jen moc mladí. Neprohrávali jsme o 20 bodů, ale neuměli jsme dotáhnout zápas a prohrávali v koncovkách. Potkal jsem tam ale atletického kouče, Belgičana, Petra Samplese, který pracuje ve španělské lize a jsem s ním v kontaktu dodnes. Nechci to angažmá hodnotit negativně a čím dál jsem od Belgie, tím víc si uvědomuju, že to byl dobrý tah. Nabral jsem spoustu zkušeností. Trénoval tam bývalý výborný hráč Jurgen van Meerbeek, který dnes dělá komentátora v tamní televizi. Vyhráli jsme sice za sezonu jen čtyři zápasy, ale podle mě to vůbec nebyla jeho vina. Výhoda byla, že v Belgii umí všichni perfektně anglicky, takže jsem neměl problémy s domluvou. Při →

basketu jsem s angličtinou nikdy potížit neměl, ale ve věcech okolo jsem na začátku plaval. Při komunikaci s manažerem jsem se u spousty věcí necítil úplně svůj a musel jsem se zlepšit.“

Návrat do USK

„I když jsem pak šel do USK, nedostal jsem se tolik do kontaktu s vyhlášeným mládežnickým trenérem Petrem Jachanem. Měli jsme vztah čistě manažer – hráč a všechny věci kolem basketu jsem řešil s Mírem Alilovičem. Ten byl hodně svérázný, a to není úplně pro každého, ale mně hodně sednul. Zaměřoval se extrémně na detaily a úplně mě uhranul, protože když jsem se vracel do české ligy, uvažoval jsem, jestli se dál naplno věnovat basketbalu. On mi ale nedal jinou šanci, vyžadoval maximální zapojení a koncentraci na každý trénink. Člověk ho nikdy neviděl unaveného a energii přenášel i na nás všechny. Postupně jsme si na sebe zvykli, sedli jsme si a po roce jsem začal konečně chápat, co přesně po nás chce a že to opravdu funguje. Některé drily byly opravdu šlepné, ale rád na to vzpomínám. Tréninky byly dlouhé, ale hodně hrací, a přestávka byla chvíle, kdy někomu něco vytý-

kotva, o kterou jsem se mohl opřít. První sezona pro mě byla hodně aklimatizační, protože jsem ještě neměl takovou roli a zjišťoval jsem, o čem je Liga mistrů. V Nymburce je největší váha kladena na evropské poháry, spíše než na ligu, takže vrchol týdne je úterý nebo středa, což je změna. Tam existuje zase úplně jiná linka trenérů, a to izraelská, která je hodně specifická. Je jasné, že Oren Amiel spolu s Ronenem Ginzburgem úzce spolupracují. Například řeknou na repre, že špatně střílím, a o týden později už trénuju v Nymburce střelbu. Jsem rád, že je tam úzká spolupráce mezi reprezentací a klubem. Je fajn, jak se v průběhu kariéry mění trenéři, z každého si člověk něco vezme do budoucna. Ginzburg s Amielem chtějí hrát oba rychlý basketbal, s čímž jsem měl tak dvě sezony basketky problém a vyžaduje to být dobře fyzicky připravený. Alilovič proti tomu sázel hlavně na obranu a útok měl být trpělivý. V Nymburce, když člověk běží dopředu a má volnou střelu, může vystřelit. Pokud neběžíte, tak sedíte na lavičce.“

Největší vliv trenéra

„Postupně se mi takové myšlenky měnily, ale teď to vnímám tak, že nej-

„MIRO ALILOVIČ V USK CHTĚL HRÁČE DOSTÁVAT POD TLAK NA TRÉNINKU, ABY SE JIM V ZÁPASE HRÁLO ÚPLNĚ V KLIDU. NĚKTERÉ DRILY BYLY ŠILENÉ.“

kal. Jinak se trénovalo v kuse. On chtěl hráče dostávat pod tlak na tréninku, aby se jim v zápase hrálo vlastně úplně v klidu. Tréninky byly opravdu nepříjemné.“

Izraelské propojení Nymburk - reprezentace

„Už před příchodem do Nymburka jsem trochu pokukoval po reprezentaci, ale jinak jsem kluky z Nymburka skoro neznal a hrozně mi po přechodu pomohl Martin Kříž. Ten mi pomohl se tam zabydlet, protože jakmile se v Nymburce rozjede sezona, je tým pořád jen spolu a děje se hrozně moc věcí, které všechny mají svá pravidla. Mluvím o trénincích, cestování, ubytování a člověk se celou sezonu najednou nezastaví. Martin už je usazený, kousek od Nymburka má dům a byl pro mě na začátku taková

větší rozdíl, co trenér může udělat, je aplikace taktiky, co vysleduje na videu. Ve špičkovém basketbalu dělá video opravdu hodně. Když se v Nymburce hraje úterý – čtvrtek – sobota, vlastně neustále se připravujeme jen na zápas. Naši trenéři přes video mají už po měsíci sezony červené oči, jak se pořád dívají do počítače. Další věc je psychologická část. Letos jsme neprohráli v české lize ani jeden zápas a velkou součástí toho je motivace trenérů, za což jim patří velký dík. Podobné je to i v reprezentaci. Když se sejdeme po delší době a na hřišti to úplně neklape, tak nás pošle ven na pivo a druhý den dá trénink až odpoledne, takže si můžeme pokecat, zjistíme, že jsme staří kamarádi, a všechno si sedne. Je to o tom, že trenér musí poznat, co tým zrovna potřebuje. V národním týmu

FOTO: ČBF/VÁCLAV MUDRA

13,6

Takový bodový průměr střelil v kvalifikaci letošního MS, kam se Češi podívali po 37 letech.

máme skvělou partu a hodně tam funguje týmová chemie.“

Individuální trenéři

„Klubová příprava v Nymburce začíná v půlce srpna, ale všichni jsme stejně v reprezentaci, a na to se musí připravit člověk individuálně. Do národního týmu musí člověk přijít připravený. Využívat individuální trenéry je pro profesionální hráče zřejmě nezbytné. Je výhoda, že Ondra Balvín s Tomášem Satoranským sem už několik let vozí své trenéry a ostatní kluci je také využívají. Každě

léto se snažím s trenéry diagnostikovat, čemu se budeme věnovat. Tohle léto před MS jsem se zaměřil hlavně na fyzickou stránku a nevěnoval se tolik basketbalu.“

Chci být trenérem?

„Dřív jsem si myslel, že by mě trénování bavilo, ale zatím jsem nad tím vážněji nepřemýšlel. Za mě musí mít trenér nějaké charisma, a to u sebe nevidím. Ještě mám snad několik let hráčské kariéry před sebou a pak uvidíme. Nikdy neříkej nikdy.“

Jaromír Boháčik si zahrál za reprezentaci na mistrovství Evropy před dvěma lety. V těchto dnech prožívá vrchol kariéry na MS v Číně.

INZERCE

TOYOTA | CZECH TEAM
GENERÁLNÍ PARTNER
ČESKÉHO OLYMPIJSKÉHO TÝMU

CHCETE JEZDIT JAKO TÝM I VY?

PROACE VERSO
PROSPORT

Více na www.autoproport.cz.

TEXT: MICHAL JEŽDÍK

Jaké máte plány na další období?

FILIP ŠUMAN

předseda Českého florbalu

„Novou sezonou navazujeme na přelomové domácí mistrovství světa a také historicky první juniorský titul mistrů světa. S největší intenzitou chceme pokračovat ve spolupráci s kluby v novém komplexním programu rozvoje oddílů. Velký pokrok chceme udělat i v systému práce s talentovanou mládeží. Čekají nás také dvě velké akce, v lednu se v Ostravě odehraje formou Final Four vyvrcholení Poháru mistrů, v dubnu se poté Superfinále vrátí do pražské O2 areny.“

ZBYNĚK ŠPAČEK

předseda České asociace stolního tenisu

„Plány pro naši asociaci jsou rozděleny do tří částí. První je sportovní. Tam český stolní tenis jako největší prioritu vidí maximální účast na OH v Tokiu. Do soutěže družstev se asi nevejdeme, ale určitě bychom chtěli obsadit maximální

počet sportovců do dvouher, tj. 2 muži a 2 ženy. V rámci Evropy uspět na následujícím ME družstev ve francouzském Nantes, kde obě družstva hrají v mistrovské skupině o medaile.

Druhá část je organizační. Udržet si místo ve světovém kalendáři pro pořádání každoročního jednoho z největších světových turnajů, v Olomouci. A zároveň si zachovat pověst jednoho z nejlepších pořadatelů tohoto turnaje.

Třetí část je svazová. Podstatně zviditelnit stolní tenis i pro ne stolně-tenisovou veřejnost, udržet dobrou ekonomickou situaci a rozšířit členskou základnu mládeže.“

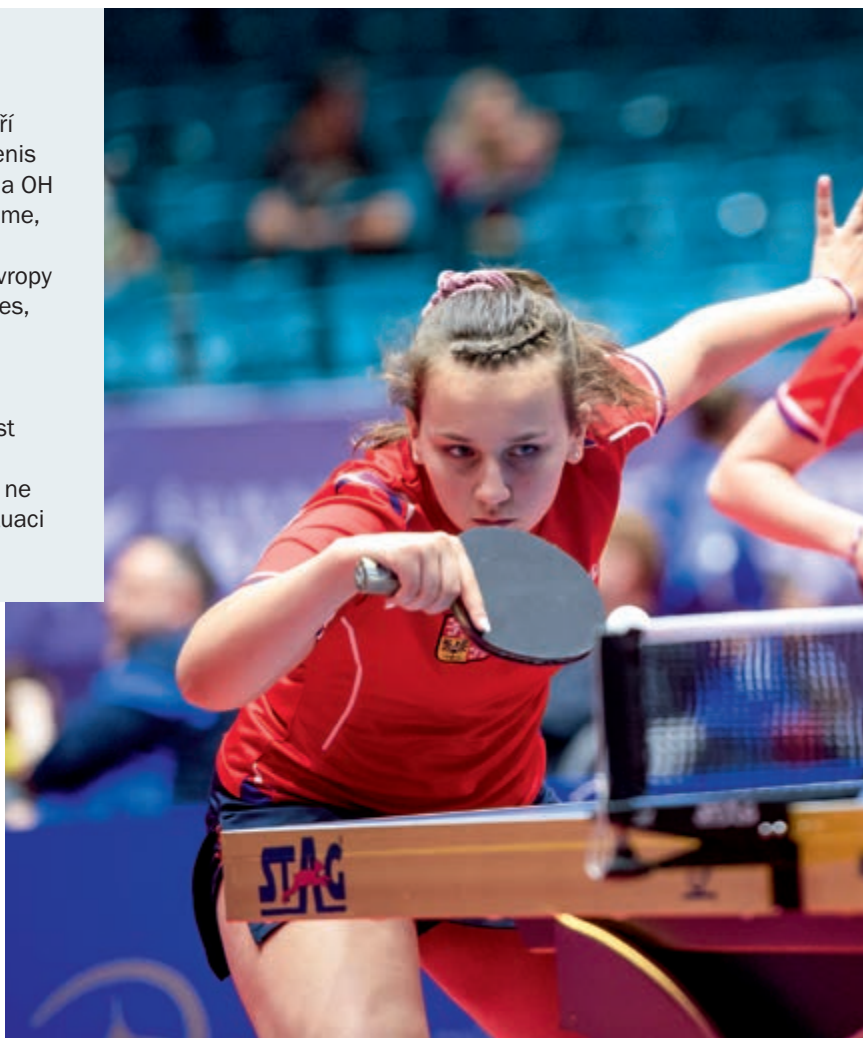
PETR DITRICH

předseda České baseballové asociace

„O tom, jaká bude sezona 2020, se rozhodne na olympijské kvalifikaci, která se hraje v září v Německu a Itálii. Jsme na startovní čáře a věříme, že to bude sezona olympijská. V Japonsku je baseball

národním sportem, o to více chceme uspět. Čeká nás také vyhodnocení fungování našeho systému akademii a center v mládežnických kategoriích. Plánujeme se více zaměřit na rozvoj individuálních dovedností hráčů, především nadhazovačů.“

MIROSLAV JANSTA

předseda České basketbalové federace

„Od poloviny července, kdy jsme získali pořadatelství jedné

ze skupiny mužského EuroBasketu 2021, můžeme vše směřovat k této jedinečné události. Na sportovních cílech už přes dva roky pracujeme. Naše skvělá generace by měla být právě v roce 2021 na vrcholu. Velkou výzvou pro nás je nastavit marketingovou strategii federace. Chceme se dostat blíže lidem, omladit a zatraktivnit federaci vnímání. Rok 2021 není cíl, ale prostředek jak nastartovat i dlouhodobé cíle.“

PETR RYŠKA

předseda Českého svazu plaveckých sportů

„Vzhledem k tomu, že je nadcházející sezona olympijská, je hlavní sportovní plán a cíl svazu jasný. Úspěšné vystoupení našich sportovců na OH v Tokiu. Z dalších plánů na nadcházející období jsou důležité především dva. Zaprvé jde o nastavení nové koncepce rozvoje plaveckých sportů a organizace reprezentačních družstev, kterou chceme spustit po OH 2020.

Dále pak pracujeme na posílení v oblasti marketingu a propagace plaveckých sportů v ČR, včetně informací a tlaku na zlepšení situace v oblasti velkého nedostatku plaveckých bazénů u nás.“

FOTO: ČAS.T

MAREK PAKOSTA

předseda Českého volejbalového svazu

„V šestkovém volejbale nás letos v září čeká vrchol účasti na ME 2019 mužů v Nizozemsku. V roce 2020 pořádáme koncem srpna ME U20 mužů v Brně, kde naše loni stříbrná generace bude obhajovat medaile. V beachvolejbale jsme uprostřed kvalifikačního období na OH v Tokiu, které končí v červnu 2020. Zatím se oba naše top týmy Markéta Nausch Sluková – Barbora Hermannová a Ondřej Perušič – David Schweiner pohybují na postupových pozicích. I zde budeme v roli pořadatele, a to hned dvakrát. Koncem května při pořádání turnaje Světové série mužů a žen v Ostravě – J&T Banka Ostrava Beach Open, který je součástí již zmíněné kvalifikace na OH. A v srpnu pak pořádáme ME U20 mužů a žen v Brně na Sokolském koupališti.“

GABRIEL WAAGE

předseda České softballové asociace

„Předně chceme využít potenciálu z úspěšného domácího mistrovství světa mužů. A to jak v oblasti rozvoje, tak médií. V domácím prostředí chceme zpevnit funkčnost struktury extraligových klubů. V zahraniční oblasti bych rád dotáhl českou federaci na první místo v Evropě. Takže máme co dělat.“

MARTIN URBAN

generální sekretář Českého svazu ledního hokeje

„Český hokej čeká v nadcházející sezoně domácí mistrovství světa juniorů do 20 let. V této, pro Mezinárodní hokejovou federaci druhé nejvýznamnější, akci si chceme udržet velmi vysoký kredit z roku 2015 (MS seniorů v Praze a Ostravě) z hlediska pořadatelství a přes silnou skupinu (USA, Rusko, Kanada a Německo) dále postoupit a uspět v play off po stránce sportovní.“

TOMÁŠ CVIKL

předseda České asociace squashe

„Rádi bychom na poli sportovním, aby se nám podařilo co možná nejlépe navázat na veleúspěšnou minulou sezonu, ve které český squash poprvé v historii získal na mistrovství Evropy zlatou medaili v individuální kategorii a také svou první medaili na mistrovství světa. Nebude to nic jednoduchého, protože podstatná část strůjců těchto úspěchů postoupila mezi dospělé. Ale i tak naším cílem bude pohybovat se na čelních místech v evropských juniorských pohárech a na ME být do 8. místa. Pro družstvo mužů je naším cílem udržení se v elitní evropské skupině TOP 8 a pro ženy zůstává cílem postup do TOP 8. Mezi nesportovní cíle rozhodně patří soustavný rozvoj našich prorůstových programů, jak na podporu trenérů a rozhodčích, tak i talentované mládeže včetně členů reprezentace. Rádi bychom také zlepšili promování squashe mimo jiné tvorbou pravidelného měsíčního pořadu v České televizi.“

JIŘÍ KEJVAL

předseda Českého olympijského výboru

„Příští rok je olympiáda v Tokiu, tudíž náplň je jasná. Chtěl bych se svými kolegy vytvořit co nejlepší podmínky pro naše sportovce a fanoušky. Připravujeme vlastní účast sportovců na OH, ale i Český dům v Tokiu, olympijské festivaly v Ostravě, Brně a doufejme i v Praze, skvělé oblečení pro sportovce i pro fanoušky. Kompletní informační a mediální servis ve spolupráci s našimi mediálními partnery včetně tradiční olympijské knihy, kterou vydáme tři dny po ukončení olympiády.“

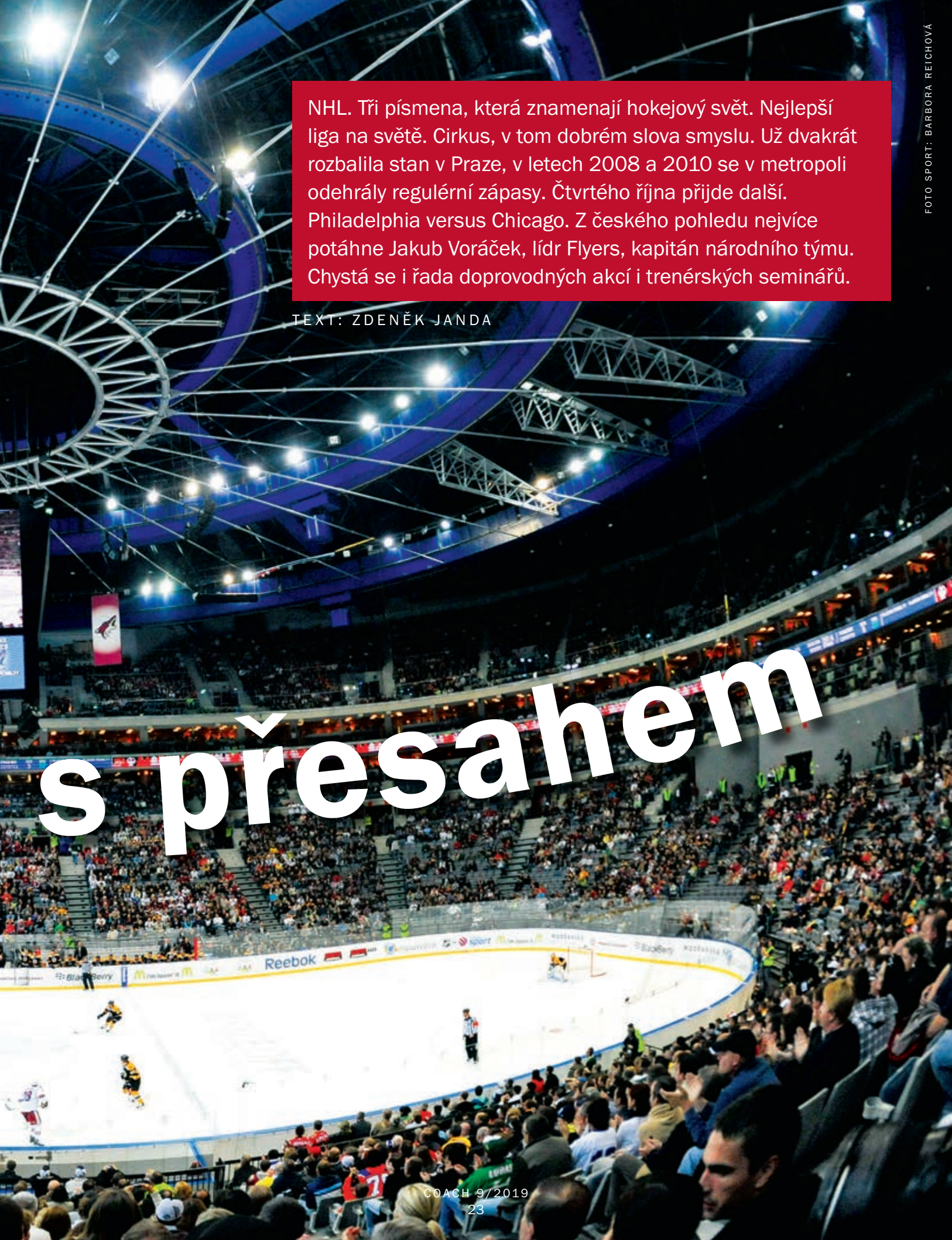
MARTIN KOMÁREK

předseda Českomoravského svazu hokejbalu

„Cílem pro příští sezonu je pro nás dokončení dvou publikací o hokejbale. Zaměřením první je 30 let od založení svazu. Druhý text se zaměřuje na knihu pro hokejbalové trenéry, která je v našem prostředí velmi očekávaným tématem. V metodické části bychom chtěli rozšířit počet videí pro začínající trenéry. Mým osobním cílem ve sportovní části je rozšíření naší sítě a struktury kempů pro talentovanou mládež včetně hlubší vazby na vzdělávání trenérů B-licence.“

NHL: Svátek

V PRAZE

NHL. Tři písmena, která znamenají hokejový svět. Nejlepší liga na světě. Cirkus, v tom dobrém slova smyslu. Už dvakrát rozbalila stan v Praze, v letech 2008 a 2010 se v metropoli odehrály regulérní zápasy. Čtvrtého října přijde další. Philadelphia versus Chicago. Z českého pohledu nejvíce potáhne Jakub Voráček, lídr Flyers, kapitán národního týmu. Chystá se i řada doprovodných akcí i trenérských seminářů.

TEXT: ZDENĚK JANDA

s přesahem

Do boje. Hokejisté Philadelphie a Chicaga se představí v Praze, 4. října odehrají zápas v O2 Areně.

FOTO: PROFIMEDIA.CZ

Nemusíte být zrovna hokejoví experti, abyste znali ta jména.

Claude Giroux, James van Riemsdyk, Duncan Keith, Patrick Kane nebo Jonathan Toews. A Jakub Voráček, pochopitelně.

Co jméno, to pojem. Špička v rámci NHL. TOP hráči, jejichž um pohladí duše hokejových fanoušků. Tyhle všechny borce můžete v Praze vidět na vlastní oči. Pokud tedy patříte ke šťastlivcům, kteří vstupenky do O2 Areny sehnali. Zaprášilo se po nich za dvě hodiny, teď je zápas beznadějně vyprodaný. Lístky stály od 1990 do 7990 korun. Přímo ho bude vysílat stanice Nova Sport (od 20 hodin). Stále ještě existuje šance, že pár vstupenek do oběhu půjde – z nevyzvednutých rezervací.

Pro oba týmy to bude úvodní utkání sezony. I tohle přidává na prestiži zámožského výjezdu do Prahy. Ta v minulých letech 2008 a 2010 už přivítala Boston, Phoenix, New York Rangers a Tampu Bay.

„Věřím, že si to my hráči i fanoušci co nejvíce užijeme. Snad to pro ně bude super zážitek,“ říká Voráček, hlavní lákadlo téhle sportovní show. Kulisy zařídí dva slavné kluby. Philadelphia Flyers a Chicago Blackhawks.

První si vydobyl respekt hlavně v sedmdesátých letech, do dějin se zapsal pod

přezdívkou Broad Street Bullies. Název byl odvozený od nejdelší ulice ve městě a nekompromisnímu stylu, jakým se tým prezentoval. Byli to drsníci, bijci, kteří hokejové um mixovali právě s tvrdým stylem. Zapomenutému městu vrátili hrdost a čest.

V letech 1974 a 1975 získali Stanley Cup, klíčovou postavou byl neohrožený vůdce Bobby Clarke, jenž byl ve Philadelphii zbožňovaný. Ale u soupeřů nenáviděný. Stejně jako celý tým. Konkurence si myslela jedině: Je to parta rváčů, násilníků.

Šel z nich strach. Říkalo se: Zamkněte ženy a děti. Do města přijeli Flyers!

Jenže až takový masakr to nebyl. V mužstvu byla i hokejová kvalita, nebylo možné vyhrát Stanley Cup jenom rvaním. „Můžete mít nejlepší rváče na světě. Ale kdyby mužstvo nemělo talent, nikoho by neporazili. A Flyers měli hodně talentu,“ okomentoval to i Phil Esposito, ikonická postava NHL, která v sedmdesátých letech hrála za konkurenční Boston.

Chicago získalo nejslavnější sportovní grál šestkrát, na rozdíl od Philadelphia jejich poslední zářezy na trofeji nejsou tak ošoupané. Blackhawks triumfovali v letech 2010, 2013 a 2015, vytvořili úspěšnou dynastii. U všech nechyběla osvěd-

čená dvojka Patrick Kane – Jonathan Toews, kteří budují charakter Blackhawks už od roku 2007.

Hvězda? Voráček

Z českého pohledu je hlavní tahák jasný. Voráček. Ryšavý bombardák, jenž v polovině srpna oslavil třicátiny, patří dlouhodobě z českého pohledu k nejoblíbenějším hokejistům za mořem. Díky umu, ale i bohulibým charitativním aktivitám. Další porce sympatií si vysloužil v květnu, kdy s céčkem na dresu táhl národní tým při povedeném světovém turnaji v Bratislavě.

I když měl doma těhotnou přítelkyni, o omluvence neuvažoval. Na ledě pak mluvil góly a pohlednými akcemi. Na porod si odběhl přímo během turnaje, při němž vytvořil český bodový rekord (18 bodů – 5 + 13 ve 13 zápasech).

Takže je jasné, jaké číslo bude pod největším drobnohledem. Na koho si budou fanoušci v přeplněném hledišti pražského chrámu ukazovat.

93.

Voráček působí v mužstvu Flyers od sezony 2011/12, od té doby patří ke klíčové ose. I když v posledních letech marně parta okolo kapitána Clauda Giroux čeká na pronikavý úspěch. Pro české fanoušky přesto zůstává hlavním terčem zájmu.

„To, že je v sestavě právě on, je pro vy-
znění celé akce obrovsky důležité,“ tvrdí
promotér Tomáš Petera, zkušená persona
v oblasti sportovních akcí, který zajišťuje
projekt v rámci NHL Global Series 2019
po obchodní a marketingové stránce.

V záloze bylo ještě jiné české eso
ve službách Philly. Radko Gudas, Bud
Spencer na bruslích... Když NHL pustila
do světa novinu, kdo se v Praze představí,
také on byl nadšený. „Je to příležitost, kte-
rá se naskytne jednou za život. Obrovsky
se těším!“ vykládal.

Ovšem i když sport umí psát krásné
příběhy, občas přinese zašmodrchanou
zápletku. Gudas během léta, když byl
na svatbě spoluhráče z národního muž-
stva, zvedl telefon a slyšel: „Jdeš do Wa-
shingtonu.“ Výměna překazila plány, syn
obránce Lea, majitele čtyř medailí z mis-
trovství světa, se v Praze neukáže.

„Musím říct, že mě to hodně mrzí. Ale
nedá se nic dělat. NHL je prostě byznys,“
reagoval smířlivě.

Z českého pohledu mrzutost. Ještě že
Voráček během léta žádný takový telefo-
nát neobdržel... To už by pro pořadatele
byla drtivá rána.

Ostatně, jednou už to taky bylo. Když
slavná liga v lednu 2008 oznámila, že
premiérově v Praze odehraje soutěžní
zápas, Jaromír Jágr z New Yorku diktoval
v rámci konferenčního hovoru českým no-
vinářům: „Je to senzační. Je neskutečné,
že se to podařilo.“ Za soupeře liga vybrala
Tampu Bay (tehdy v sestavě s Václavem
Prospalem a Radimem Vrbatou).

Rangers se valí do Prahy! S Jágrem! To
bude hit!

Ovšem ouvej. Legendární číslo 68 chy-
bělo. Po sezoně se v New Yorku rozlou-
čilo a vzalo směr ruský Omsk. Jágr cítil,
že po letech potřebuje změnu. Tlak už ho
dusil, potřeboval nový drive. Proto NHL
zamával. Pro promotéry to byla nepřijem-
nost. Vždyť právě Jágr, tehdy na vrcho-
lu sil, byl hlavním důvodem, proč NHL
do Prahy lákali.

Tentokrát panika nehrozí. Voráček by
měl být jistota. Na soupisce vedle něj figu-
ruje i útočník David Kaše, ovšem u něj je
to s otazníkem. Možná zamíří na farmu,
stejně jako v minulé sezoně. V kádru sou-
peře by si v O2 Areně měl zahrát útočník
David Kämpf, jenž je součástí organizace
Blackhawks už dva roky.

PHILADELPHIA

Trenér: Alain Vigneault

Kapitán: Claude Giroux

Největší hvězdy: Giroux, Voráček,
Couturier, Niskanen, Provorov

Gólmáni: Brian Elliott, Carter Hart

Poslední umístění:
bez play off, (11. místo v konferenci)

Počet Stanley Cupů: 2 (1974 a 1975)

CHICAGO

Trenér: Jeremy Colliton

Kapitán: Jonathan Toews

Největší hvězdy: Toews, Kane, Keith,
Seabrook, Crawford

Gólmáni: Corey Crawford, Robin Lehner

Poslední umístění:
bez play off (10. místo v konferenci)

Počet Stanley Cupů: 6
(1934, 1938, 1961, 2010, 2013 a 2015) →

INZERCE

Česká trenérská akademie ČOV pořádá
MEZINÁRODNÍ KONFERENCI PRO TRENÉRY

2. října 2019, Praha

Centrum pohybové medicíny
Pyšelská 4, 149 00 Praha 4 – Chodov
Zahájení v 9:45 hodin

SAVE the DATE

Experti z NBA, NHL a čeští odborníci budou diskutovat na témata:

- příprava mladých sportovců na profesionální kariéru
- rovnováha mezi individuálním rozvojem a týmovou přípravou
- kondiční příprava v sezóně a mimo ni
- komunikační dovednosti: strategie, komunikace s hráčem, s týmem, s majiteli, s týmem trenérů
- budování týmu, kultura, důvěra, leadership, využití nových technologií
- sportovní psychologie

Podrobnější informace budou upřesněny v průběhu září. Sledujte treneri.olympic.cz

VŠE SIMULTÁNNĚ TLUMOČENO.

REGISTRACE ZAHÁJENA. Pro přihlášení přejděte na stránky: treneri.olympic.cz
Další informace získáte: David Tománek
mobil: +420 777 882 773, e-mail: treneri@olympic.cz

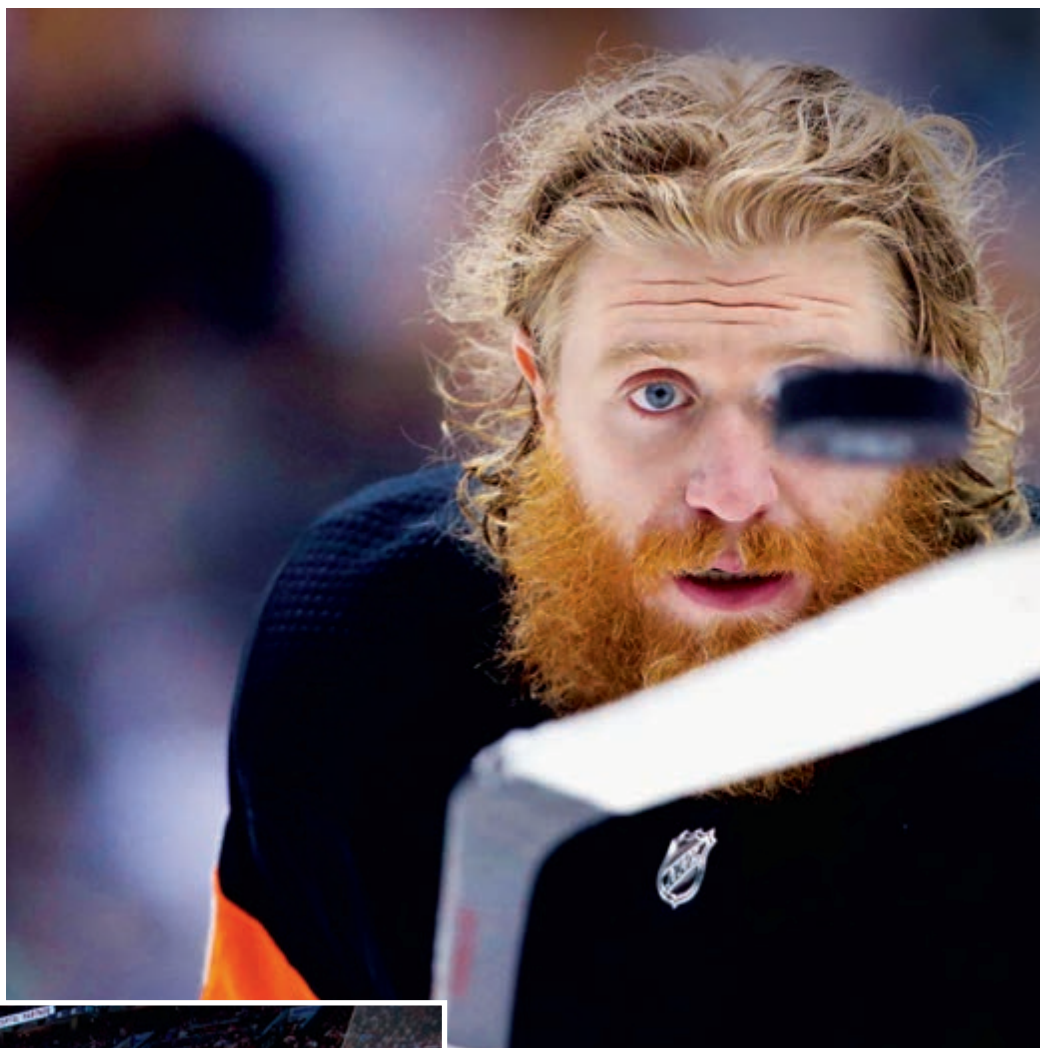
COACH

A pikantní premiéru v nejslavnější soutěži světa by si mohl odbýt kanonýr Dominik Kubalík, jenž s mužstvem z Chicaga na konci května uzavřel roční smlouvu. „NHL doma? To by byl úplný vrchol!“ věřil 24letý útočník, jenž byl v poslední sezoně vyhlášený nejužitečnějším hráčem švýcarské ligy. Pálí mu to rok co rok. Takže posun do NHL je logický. Odšpuntuje zámořskou kariéru právě v Praze? I tohle by byla krásná story.

Před zápasem absolvují oba týmy přípravné kempy v Evropě, každý navíc odehraje exhibiční zápas. V rámci NHL Global Series Challenge 2019, která čítá právě i přátelské duely. Chicago se v neděli 29. září představí v berlínské Mercedes-Benz aréně v zápase s Eisbärenem, Flyers navštíví švýcarské Lausanne a v pondělí 30. září se utkají s místním HC.

Nadstavbou jsou doprovodné akce

Ani Praha nebude ochuzená o doprovodné akce. „Nechtěli jsme, aby to bylo jenom o jednom utkání. To by byl takový výstřel do tmy. Naším záměrem je, aby to mělo mnohem větší přesah. Je to systémová věc, nic nahodilého,“ reaguje promotér Petera, který už se podílel i na předešlých velkých sportovních akcích v Praze. A to

Tolik fanoušků už v O₂ Areně vidělo čtyři předešlé regulérní zápasy NHL v Praze.

62 459

nejenom těch hokejových. Do české metropole přivábil třeba basketbalový turnaj Final Four, což je vyvrcholení prestižní Euroligy.

NHL přesto vyčnívá. „Je to jedna z pěti nejsilnějších sportovních značek na světě, takže z tohoto důvodu je její zásah obrovský,“ tvrdí rovněž úspěšný tenisový trenér, jenž mimo jiné byl u toho, když Petr Korda vyhrál před jednadvaceti lety Australian Open.

Teď se o celou akci stará marketingově, shání sponzory a partnery. Kdo ví, jestli samotný zápas vůbec uvidí...

„Během něj budu mít na starosti obchodní schůzky, takže to, co se děje přímo na ledě, v tu chvíli nebude pro mě to hlavní,“ připouští Petera, jenž už vyjednává o tom, že by NHL zavítala do Prahy i v příštích letech. Nechce prozradit detaily. Ale hokejovému národu chce nabídnout lákavé menu: „Řádově v horizontu pěti let vidím reálně, že se tady NHL objeví třikrát.“

ČEŠI, KTEŘÍ MOHOU ZASÁHNOUT DO HRY

PHILADELPHIA:

Jakub Voráček, David Kaše

CHICAGO:

David Kämpf, Dominik Kubalík

Spolu se Slavomírem Lenerem, někdejší koučem, jenž působil i v NHL, má na starost rovněž NHL Global Fan Tour. Což je veledůležitá součást celého projektu.

„My u nás máme akci Pojď hrát hokej, NHL má tohle. Chceme zámořský hokej přiblížit co nejvíce lidem,“ vysvětluje Lener, jenž má v rámci hokejového svazu pod palcem zahraniční styky a v NHL má výborné kontakty.

Fan Tour se uskuteční v pěti českých městech. V Brně (16. září), Českých Budějovicích (18. září), Ostravě (20. září), Plzni (23. září) a Praze (3. října).

Jedná se o putovní muzeum pro fanoušky, které vzdává hold nejslavnější hokejové soutěži světa a jejím hráčům. Převládá se ve dvou obřích kontejnerech, součástí jsou i interaktivní dotykové obrazovky nebo herní konzole, na nichž je možné si chvíli zamastit NHL. Ale jde i o víc. O nejrůznější soutěže, do kterých se bude moci zapojit nejširší veřejnost.

„Bude to trvat celý den. Dopoledne to bude orientované hlavně na mládež, na hokejové třídy. Ale odpoledne i na ostatní. Lidé si mohou vyzkoušet nejrůznější dovednosti, jako například rychlost nebo přesnost střelby. Všechno by mělo být pod patronací osobností, které z daného města pocházejí. Měly by vyslat jasný signál: Podívejte, my jsme se tady hokej naučili a dostali jsme se až do NHL,“ vykládá promotér Petera.

Organizátoři by tedy rádi do akce zapojili osobnosti spojené s jednotlivými městy. Třeba Martina Straku, Václava Prospala a další hráče, kteří v NHL zanechali výraznou stopu.

„V současné době na tom intenzivně pracujeme, je to pro nás důležitá součást celého projektu,“ tvrdí Lener, který v NHL jako asistent kouče působil v Calgary a na Floridě.

Lidé si během Fan Tour mohou NHL nejenom „osahat“, ale pro vítěze nejrůznějších soutěží budou nachystané lístky přímo na zápas mezi Philadelfií a Chicagem! To je už dlouhé měsíce beznadějně vyprodané, takže tohle je jedinečná příležitost, jak se dá ještě dostat k horkému zboží.

„Jsme hokejová země, tady hokej nemusíme představovat. Ale NHL je speciální. Takže ji chceme lidem co nejvíce přiblížit,“ tvrdí Petera. Fan Tour by se navíc měla objevit v Česku každoročně. A měla by střídát města, do kterých zavítá. Aby měla co nejširší záběr a zážitky si užilo co nejvíce fanoušků.

Veřejný trénink láká

I samotný zápas by měla být velká show. Organizace ale pod zkušeného promotéra nespadá, tu má na starost společnost LiveNation, která se primárně zabývá pořádáním velkých koncertů. NHL je pro ni novinkou. Ale nebojí se toho. Jaký je vůbec rozdíl mezi obřím koncertem a utkáním NHL?

„Přestože pořádáme opravdu velké akce pro desetitisíce lidí pravidelně a několikrát do roka, těžko porovnávat velké koncerty se zápasem NHL, protože ten pořádáme poprvé. Nicméně, během více než 25letého fungování naší společnosti jsme organizovali nejrozmanitější „nehudební“ akce – od fotbalu přes freestyle motokros, šachové exhibice, krasobruslení, závody monstertrucků, jezdecké show až po Cirque Du Soleil. V O2 Areně pak pořádáme akce již od jejího otevření. Zápas NHL pro nás bude velká výzva, ale v našem týmu máme profesionály, kteří udělají vše proto, aby pražský zápas pro-

PŘEDEŠLÉ ZÁPASY NHL V PRAZE

4. října 2008

NY RANGERS-TAMPA BAY 2:1
(17 085 diváků)

5. října 2008

NY RANGERS-TAMPA BAY 2:1
(17 085 diváků)

9. října 2010

BOSTON-PHOENIX 2:5
(15 299 diváků)

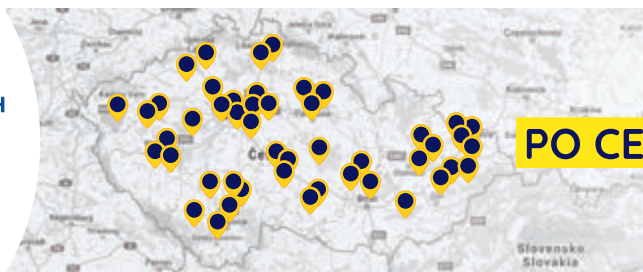
10. října 2010

BOSTON-PHOENIX 3:0
(12 990 diváků)

Petera je i vášnivý amatérský hokejista. Ale pozor, hraje pod dohledem legendy. Každý týden chodí totiž hrát do Letňan a jeho spoluhráčem v obraně je... Dominik Hašek!

A i když to nejsou žádné oficiální zápasy, ale spíše „sranda“ mače, emoce někdy tryskají. Jestli znáte povahu někdejšího legendárního brankáře, jenž po skončení famózní kariéry hraje výhradně v poli, je vám to jasné. Pro něj slovo sranda mač neexistuje. Pro něj je každý zápas finále olympiády. „Zrovna včera mě zdrbal za jednu křížnou přihrávku. Naložil mi pěkně... Ale zrovna jemu člověk může těžko odporovat. Kdyby to byl někdo jiný, asi bych ho někam poslal. Ale jeho nemůžu,“ směje se sportovní manažer.

INZERCE

Stovky sportovních akcí

PO CELÉ REPUBLICE

na jediném místě

SPORTVOKOLÍ.CZ

FOTO SPORT: MICHAL BERÁNEK

25

Tolik regulérních zápasů NHL se v Evropě odehrálo od roku 2007. Vše začalo dvojutkářím Los Angeles – Anaheim v Londýně.

NHL GLOBAL FAN TOUR

BRNO	16. 9.
ČESKÉ BUDĚJOVICE	18. 9.
OSTRAVA	20. 9.
PLZEŇ	23. 9.
PRAHA	3. 10.

běhl bez problémů a ke spokojenosti obou týmů,” uvedl Petr Novák, PR manažer Live Nation.

Nejde pouze o samotný duel. Hokejová veřejnost se může podívat i na předzápasový trénink obou mužstev, který se na ploše sportovního chrámu v Libni uskuteční 3. října (od 15 do 17.45 hodin). Cena je jednotná: 390 korun.

„Pro opravdového fajnšmekra je možná trénink ještě zajímavější než samotný zápas. Díky televizním přenosům jich mají lidé možnost vidět už hodně. Ale trénink? Navíc den před zápasem? To je něco výjimečného,” tvrdí marketingový manažer Petera. Také on se chystá ve čtvrtek na přípravu Flyers a Blackhaws podívat.

Do hlediště by se měly dostat i děti z nejrůznějších sportů. Aby měly možnost v živém přenosu přičuchnout k NHL... Otevřená předzápasová příprava bude sloužit rovněž jako studijní materiál pro české trenéry. „Určitě to pro ně bude zajímavé. Domlouvám pro ně okolo dvou set lístků,” popisuje Lener, někdejší dlouholetý šéftrenér svazu, který se podílí na osvětě a pořádání seminářů pro kouče. A právě NHL v Praze, to je příležitost ke vzdělání.

Lener ve spolupráci s kolegy z jiných sportů, především Michalem Ježdíkem, sportovním ředitelem České basketbalové federace, v rámci NHL Global Series pracuje také na přípravách tradičního semináře MOSTY, na němž participuje i Český

olympijský výbor. Tentokrát by se v něm hokej propojil s NBA.

„Usilovně jednáme o tom, abychom sehnali opravdové trenérské nebo manažerské kapacity ze zámoří. Pokud jde o hokej, chtěl bych, aby to bylo specializované na téma, které nás hodně trápí. A to je přechod z juniorky mezi dospělé,” vysvětluje Lener. „Jde o to, aby nám zámořští trenéři nebo manažeři pověděli, jak má být hráč vybavený, aby mohl vstoupit do NHL. Jaké typy chtějí, jak mají být mentálně odolní.“

„A Michal (Ježdík) by to jel po linii NBA. Chceme to vhodně propojit,” dodává Lener.

Vedle semináře MOSTY chystá svazový expert i trenérský seminář, který by byl vyloženě pro hokejové kouče. Měl by se konat v den zápasu, tedy čtvrtého října. „Jde nám o to, abychom akci NHL co nejvíce využili i směrem k trenérům. Ten přesah je hodně důležitý,” zdůrazňuje Lener, jenž ze střídačky v roli hlavního trenéra vedl národní tým při šampionátu v Praze v roce 2004. Hrál se na stejném místě, i když tehdy se sídlo ještě jmenovalo Sazka Arena.

Teď bude z hlediště sledovat, jak do akce vyjedou novodobí hokejoví gladiátoři z Philadelphie a Chicaga.

Také utkání z trenérského pohledu přináší zajímavosti. A střet různých trenérských světů. Flyers nově povede Alain Vigneault, 58letý zkušený trenérský bard, jenž v roli hlavního kouče vedl Montre-

„NHL DÁVÁ JEDNOZNAČNĚ SVĚTU NAJEVO, ŽE MLÁDÍ MÁ ZELENOU. A I KDYŽ JE TO OBROVSKÝ BYZNYS, NEBOJÍ SE RISKOVAT. JE TO HODNĚ POUČNÉ.“

SLAVOMÍR LENER, manažer rozvoje ledního hokeje

al, Vancouver nebo naposledy New York Rangers.

V základní části odkoučoval 1216 zápasů, dalších 139 přidal v play off. Na posledním šampionátu v Bratislavě řídil kanadskou reprezentaci, která překvapivě ve finále nestačila na Finsko, soubor nenápadných pracantů.

Kupa zkušeností, zápasů.

A teď považte, kdo stojí na střídačce Blackhaks. V porovnání s Vigneaultem je to trenérský zelenáč.

34letý Jeremy Colliton. Někdejší útočník, mistr světa v osmnáctkách i dvacítkách, který nastupuje do druhé sezony v NHL. V minulém ročníku to byl on, kdo v organizaci nahradil dlouho nedotknutelného Joela Quennevilla (60), který Chicagu dovedl ke třem Stanley Cupům!

Předtím si na Pohár sáhl také jako asistent Colorada.

NHL ukazuje: mládí vpřed!

Kolem výměny byl velký poprask. Zdálo se, že pozice legendárního kouče je neotřesitelná. Jenže znáte NHL. Tam nemá nikdo nic jistého. I taková persona se musela po sérii nevýrazných sezon pakovat... Nahradil ji právě Colliton, v tu dobu nejmladší trenér v historii organizace. Žezla se ujal ve 33 letech. Předtím dvě sezony vedl tým v AHL.

Takže teď se fanouškům, potažmo i adeptům trenérského řemesla, nabízí pohled na dva trenérské světy. Ostřílený mazák versus dravé mládí.

„Svědčí to o tom, jaký je v NHL jednoznačný trend. Mladí hráči, rychlost, dri-

ve. Jiná dynamika hry. A stejné je tomu i u koučů. Registrujeme čím dál tím více trenérů, kteří přicházejí z juniorek nebo z farem. Kde měli výsledky. A okamžitě dostanou šanci. Ale ne jenom na oko. Ihned si vyslouží kontrakt v NHL,“ popisuje Lener současnou zámožskou praxi.

A nejde jenom o hráče nebo trenéry. Slavné Toronto z pozice GM šéfuje 33letý Kyle Dubas, jenž hokej nikdy nehrál. Koho ve funkci v květnu 2018 nahradil? Ikonického Lou Lamoriella...

Takže není divu, že do Prahy přiletí Chicago s tak mladým trenérem. „I tohle by měla být inspirace pro české prostředí. NHL dává jednoznačně světu najevo, že mládí má zelenou. A i když je to obrovský byznys, nebojí se riskovat. Takže také z tohoto pohledu je to hodně poučné,“ dodává Lener.

NHL v Praze není tedy pouze o utkání. Ale i o dalších doprovodných akcích. Neméně důležitých. „Doufám, že to celkově bude pro české fanoušky krásný zážitek. My na ledě pro to uděláme maximum,“ slibuje Jakub Voráček.

Bude to show. Těšte se. □

INZERCE

MISTROVSTVÍ EVROPY

a boj o kvalifikaci do Tokya 2020

Jakub Malík
kapitán národního týmu

7. - 15. 9. 2019

Bonn, Solingen (Německo)

www.baseball-em.de

Zápasy českého týmu ve skupině:

- 7. 9. Česko – Izrael
- 8. 9. Nizozemsko – Česko
- 9. 9. Česko – Velká Británie
- 10. 9. Česko – Švédsko
- 11. 9. Německo – Česko

Všechny zápasy budou
přenašeny playo.tv

Bud'te u toho! Živě!

www.baseball.cz

#baseballczech

#roadtotokyo

Respektovaný trenér ragby, který před časem pomáhal i české reprezentaci. **CHRISTIAN GAJAN**, 61letý Francouz, působil doma v elitních francouzských klubech, ale také v Itálii nebo Japonsku. O své zkušenosti se podělil v dotazníku pro magazín COACH.

Základem je lidský přístup

Proč jsem se stal trenérem?

„Můj otec, on sám vychovatel a vrcholový trenér, mě nakazil tímto virem. Poté mě přirozeně vedla k trenérství moje profese učitele tělesné výchovy.“

Moje nejsilnější vlastnost?

„Určitě schopnost porozumět člověku, tedy každodenní předvídání.“

Kdo na mě měl největší vliv?

„Nejdříve můj otec Jean Gajan. Poté můj učitel Robert Bru, mimořádný vyučující. A nakonec Pierre Villepreux, nejvíce způsobil propojovat teorii s praxí.“

Moje trenérská filozofie?

„Viz následující odpověď.“

Jakými hodnotami se řídím jako kouč?

„Důvěra, čestnost, respekt.“

Nejlepší rada, kterou jsem kdy dostal?

„Má nejlepší rada, kterou jsem kdy dostal, je to, co jsem pozoroval u mého otce až do jeho smrti, kdy mi bylo 20 let.“

Kdy jsem si nejvíc naběhnul

„Nikdy jsem v nesmlouvavém profesionálním světě nemyslel na svůj

osobní prospěch. To mě třikrát v mé kariéře stálo hodně draho, ale v dlouhodobém pohledu je to tak lepší.“

• • •

Kdy jsem měl pocit, že jsem měl zápas pod vlastní kontrolou?

„Pěkně před zápasem, kdy vše bylo hotovo předem a pocit přílnutí prosvítal.“

Co dělám, když cítím, že za mnou družstvo nestojí?

„Vždy jsem jednal dříve, než se to stalo. Předvídal jsem.“

Do jaké míry rozlišuju v přístupu mezi starým a mladým hráčem?

„Nikdy žádné rozlišování.“

• • •

Stává se mi někdy, že si vůbec nevím rady?

„Vždy existuje nějaké řešení.“

Můj trenérský rituál?

„Nemám, ale rád se izoluji před předzápasovým brífinkem.“

Potřebuje trenér víc vzdělání, nebo životní rozhled?

FOTO: GETTY IMAGES

**„NIKDY JSEM
V NESMLOUVAVÉM
PROFESIONÁLNÍM
SVĚTĚ NEMYSLEL
NA SVŮJ OSOBNÍ
PROSPĚCH. TO MĚ
TŘIKRÁT V MÉ KARIÉŘE
STÁLO HODNĚ DRAHO,
ALE V DLOUHODOBÉM
POHLEDU JE TO TAK
LEPŠÍ.“**

CHRISTIAN GAJAN

Narozen: 6. 9. 1957 v Toulouse

Profese: učitel tělesné výchovy, profesionální ragbyový trenér

Jazyky: francouzština, italština, angličtina

Trenérská kariéra: Stade Toulousain (1981-93), Rodez (1993-96), Castres (1996-98), Benetton Treviso (It., 1998-2000), Stade Toulousain (2000-02), Castres (2002-05), Fukuoka Sanix Blues (Jap., 2006-07), Casino di Venezia (2008-10), česká reprezentace (konzultant, 2008-09), Aviron Bayonnais (2010-11), Zebre (It., 2012-13), US Carcassonne (2014-16), Cahors rugby (2016-19)

Největší úspěchy: vítěz European Rugby Challenge Cupu (druhý nejvyšší evropský pohár, 2003), mistr Francie (2001), mistr Itálie (1999), vítěz francouzského poháru Challenge du Manoir (1993), vítěz francouzského poháru Challenge Sud Radio (2003), finalista francouzského šampionátu (1991), finalista Italského poháru (2009), juniorský mistr Francie (1988, 1989, 1990)

Ve své bohaté trenérské kariéře pracoval Christian Gajan i v Itálii, mj. u týmu Zebre, na snímku v tmavých dresech

FOTO: PROFIMEDIA.CZ

7

Tolikrát se zúčastnil se svými týmy Heineken Cupu, nejprestižnějšího evropského poháru v ragby, obdoby fotbalové Ligy mistrů.

„Základem je lidský přístup. Základy pedagogiky se naučí a otevřenost ducha se vycvičí.“

Věřím na vyšší síly, nebo zásadně především sobě?

„Věřím sám sobě.“

Čím se trenérsky vzdělávám nebo inspiruji?

„Všechny zkušenosti z managementu ve všech sportech jsou zajímavé.“

U čeho si nejlíp odpočínáš?

„Se svou rodinou.“

• • •

V jakých podmínkách je hráč schopen podat nejlepší výkon?

„Důvěra, která mu je poskytnuta, podporuje výkon hráče.“

Jaké podmínky se snažím vytvořit pro hráče, aby podávali nejlepší výkony?

Přistupuji k mým hráčům spíše jako k hráčům, nebo jako k lidem?

„Je potřeba poznat každého jednotlivce, jeho historii, jeho momentální stav, abychom ho mohli doprovázet a vést k tomu, aby ho nic nebrzdilo, neomezovalo. Člověk a hráč jsou nerozdělitelní. Důležitost přístupu bych přikládal ze 70 % jako k člověku a z 30 % jako k hráči.“

Jaké jsou charakteristiky, které hledám u hráčů, které bych chtěl přivést do svého týmu?

„Jednoduchost, pokora, důvěra, respekt, čestnost.“

Jak přesvědčuji hráče o mé filozofii a mých metodách?

„Myslím, že je vždy něco dobrého v každém jedinci. Podle jedněch nebo druhých, je více či méně jednoduché najít spojení a vytvořit kontakt.“ □

„JE POTŘEBA POZNAT KAŽDÉHO JEDNOTLIVCE, JEHO HISTORII, JEHO MOMENTÁLNÍ STAV, ABYCHOM HO MOHLI DOPROVÁZET A VÉST K TOMU, ABY HO NIC NEBRZDILO, NEOMEZOVALO.“

VELKÁ JÍZDA ZAČÍNÁ
PRVNÍM KROKEM

PŘIJĎTE SE PŘESVĚDČIT NA
TÝDEN HOKEJE!

23. – 29. 9. 2019

www.pojdhrathokej.cz

Proč se Federer a Nash dostali až na vrchol

Vědecké poznatky ukazují, že většina sportovců, kteří míří mezi elity, se věnuje mnoha sportům. Novinář a spisovatel David Epstein dodává: „Oddávají se široké škále sportů, někdy neorganizovaně, získávají tím široké spektrum dovedností, prozkoumávají a dozívají se o svých zájmech a schopnostech a systematicky oddalují specializaci ve vztahu ke svým vrstevníkům.“

TEXT: MICHAL JEŽDÍK

MICHAL JEŽDÍK

• Vedoucí sportovně metodického úseku České basketbalové federace, člen VV ČOV. Bývalý basketbalový reprezentant, trenér národního mužstva mužů a U20, Sparty, Prostějova, Nymburka. Byl členem realizačního týmu NBA Detroit Pistons v letních ligách. Opakovaně absolvoval Euroleague Basketball Institut. Certifikovaný lektor ČOV.

V Atlantě David Epstein představil svoji další knihu „Range: How Generalists Triumph in a Specialized World“, ve které říká, že mnoho velikánů se věnovalo více sportům předtím, než dosáhli vrcholu ve svém zvoleném sportu.

Ve svém novém textu vychází přirozeně z vlastní veleúspěšné knihy Sportovní gen (v českém překladu vyšla v roce 2014), ve které se snaží odpovědět na otázku, zda jsou hvězdy jako Usain Bolt či Michael Phelps geneticky mutanti fascinující svými výkony celý svět, nebo jsou normálními lidmi, kteří jen překračují vlastní biologické limity odhodláním a nekončícím tréninkem?

Nebál se v ní otevřít i témata dnes vnímána spíše jako kontroverzní, jako například vliv pohlaví či rasy sportovce na jeho sportovní dispozice. Druhým hnacím motorem mu při psaní byly rozhovory s Malcolmem Gladwellem (autor několika knih, mimo jiné Outliers: The Story of Success, v českém překladu: Mimo řadu. Anatomie úspěchu) na téma rozvoj sportovců a raná specializace. Postupně si doplňoval informace o názory vědců, sportovců i trenérů. Z nich se ukázalo, že ve většině sportů se sportovci dříve, než se dostali na vrchol, věnovali široké škále pohybových aktivit a sportů, často neorganizovaně. Získali tím širokou škálu dovedností, dozvěděli se více o svých schopnostech a systematicky, možná aniž by si to uvědomovali, odsunuli vlastní specializaci na později.

Sportovní prostředí se pro oba autory postupně stávalo analogií, kterou mohli použít při bádání v jiných odvětvích lidských činností. Ještě než Epstein novou knihu začal psát, potkali se s Gladwellem v jednom panelu na pódiu sportovní konference MIT Sloan Sports Analytics Conference (video je na youtube), kde se oba přiklonili k myšlence, že potřebujete hodně tréninku, abyste se stali vynikajícími, což je pravda. Druhou myšlenkou byla teze, že abyste se stali mimořádnými, musíte dělat hodně extra specifického tréninku v raném věku, hned jak je to možné. Což je podle Epsteina chyba. O tom se vedla na pódiu dlouhá diskuze. A o tom je i Epsteinova nová kniha Range: Why Generalists Triumph in a Specialized World.

Autor se v knize snaží popsat základní hodnoty pro a proti o rané specializaci. Hledal a popisuje příklady nejlepších sportovců, kteří v mládí dělali více sportů nebo měli cíleně ordinovaný všeobecný sportovní základ do pozdějšího věku, než je to dnes standardně běžné. Většinu těchto sportovců spojuje i další společný znak, a tím je dlouhověkost úspěšné sportovní kariéry. Kteří to jsou?

Například samozřejmě Roger Federer, který se v dětství věnoval opravdu široké škále sportů, badmintonu, volejbalu, basketbalu, fotbalu, plavání, zápasení, stolnímu tenisu, a pár jsem jich vynechal.

Nemůžu opomenout také Steva Nasha. Tento drobný, malý a hubený Kana-

„ROGER FEDERER SE
V DĚTSTVÍ VĚNOVAL OPRAVDU
ŠIROKÉ ŠKÁLE SPORTŮ,
BADMINTONU, VOLEJBALU,
BASKETBALU, FOTBALU,
PLAVÁNÍ, ZÁPASENÍ,
STOLNÍMU
TENISU...“

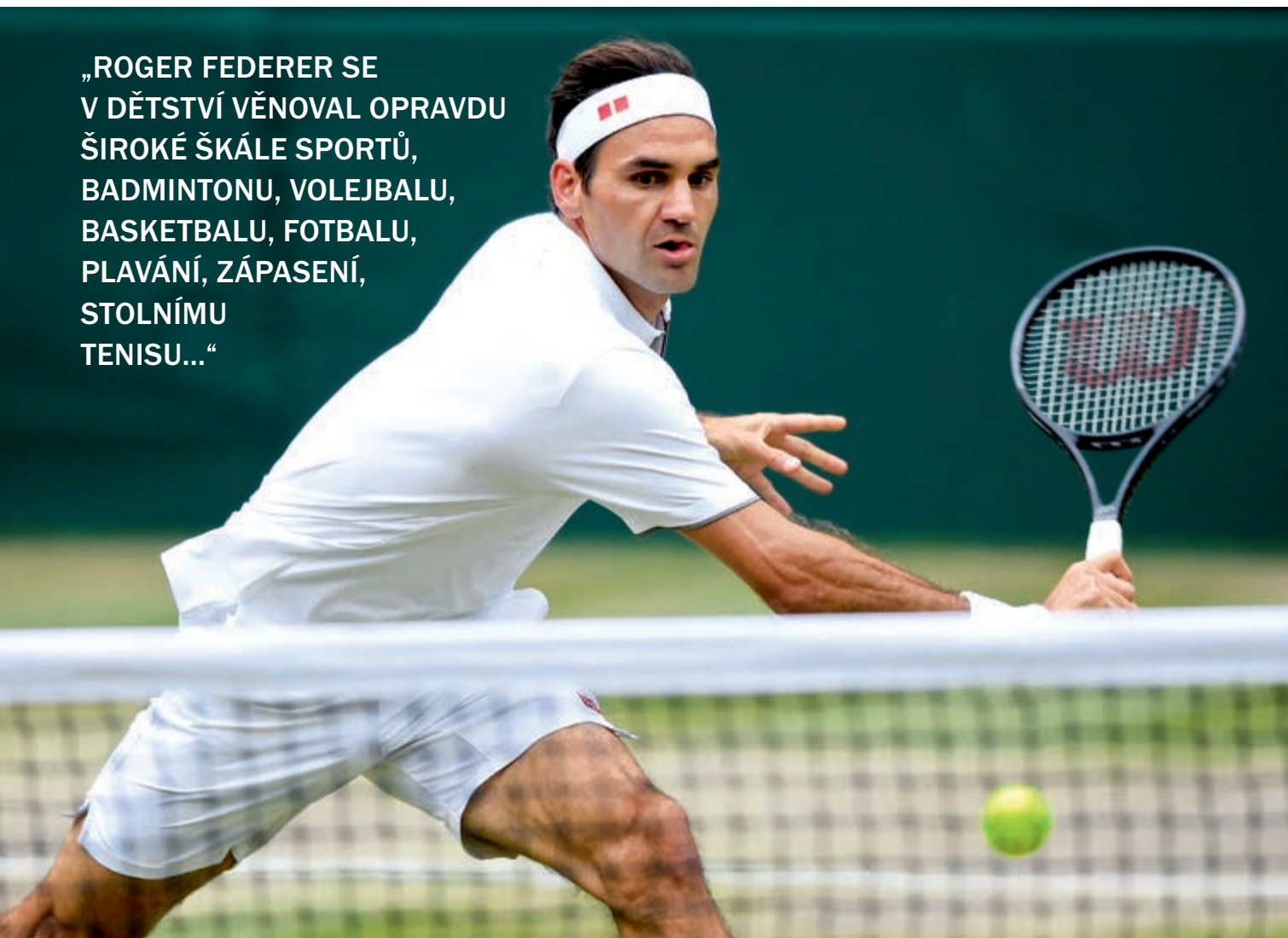

FOTO: REUTERS

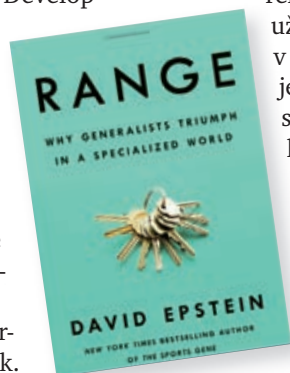
dan neměl fyzicky impozantní postavu, přesto se dvakrát stal nejlepším hráčem NBA (MVP). Přitom se nedotkl basketbalu do svých 13 let. V současné době řídí kanadskou basketbalovou akademii, ve které začleňuje principy širokého učení se v dětství a pozdní specializace. Vše stavěné na pevných základech kanadského národního programu Sport for Life – Long Term Athlete Development. Věřící, že když program zastřeší svým jménem a průběhem, bude s ním mnoho rodičů na jedné lodi. A já s tím souhlasím.

Stejně tak ale Epstein připouští, že existují sportovní odvětví, kde je raná specializace důležitá. Příkladem je golf a Tiger Woods.

Pro mě osobně z těchto informací vyvstává několik otázek.

Jednou z nich je, jak tento multisportovní trénink (široce vjemový) organizovat a jak může pomoci rozvinout předpoklady pro později zvolenou specializaci?

Epstein na to odpovídá, že existuje standardní výzkum, který potvrzuje, že širší pestrosti sportovních odvětví, kterým se věnujeme v mládí, předpovídá širší transferu. Co to znamená? Transferem se rozumí schopnost používat naučené dovednosti v jiném odvětví a aplikovat je v nových výzvách, i když se dostanete mimo vaší komfortní zónu. Například abyste zrychlili hru nebo řešení situací, které jste předtím nezažili. Stejně tak schopnost predikovat umožňuje, jak široké jsou výzvy, kterým jste dříve čelili.

Nenaučili jste se totiž jen technickým dovednostem, ale také (hlavně) tzv. širšímu modelu pro řešení problémů. Říká se tomu Broad early training. Tréninky se širokým zaměřením na vnímání různých podnětů jsou opravdu velmi důležité. Pak je transfer mnohem rychlejší.

Další velkou výhodou hraní vícero sportů, hlavně sportovních her, v dětství je fakt, že se ukázalo, že v sobě děti nemají dostatek ponětí o svých zájmech. Děti, mnohdy i dospělí, si často něco myslí například proto, že to slyšeli od rodičů, od kamarádů nebo na sociálních sítích. Náзор změní, až když si věc zkusí.

Způsob, jakým se o našich schopnostech a zájmech dozvíme, je, že věci děláme. Každý z nás by se měl pokusit najít správný „střih“ pro svoje schopnosti. Je to stejné jako v oblékání. V čem se dobře cítí kolega, neznamená, že bude vyhovovat vám. Říká se, že se učíme, kdo jsme →

TIGER WOODS

v praxi, nikoliv z teorie. To znamená, že něco děláte, pak to reflektujete. Období, kdy děláte více sportu, vám dává signály o vás samých, takže víte, který ze sportů vám sedí nejlépe.

Pokud se podíváte na studie německých fotbalistů, kteří vyhráli mistrovství světa v roce 2014, zjistíte, že většina hráčů dělala systematicky až do věku 22 let mnoho různých oficiálně neorganizovaných sportovních aktivit. Dělalí jich víc než hráči, kteří hráli na nižších úrovních.

Epstein říká „je to opravdu děsivá věc“ a pokračuje: „Jaký mají trenéři vlastně plán? Chtějí vychovat kvalitního hráče, nebo chtějí výsledek v brzkém věku?“

Pokud si tuto praxí ověřenou teorii připustíme, měli bychom se zamyslet nad

BODY K ZAMYŠLENÍ

1. Způsob, jak pracovat na rozvoji nejlepšího desetiletého sportovce, není stejný jako způsob rozvoje nejlepšího 20letého sportovce. Je mnohem všeobecnější, než si mnozí myslí, a to hlavně v porovnání se zaměřením na konkrétní kariérní postup. Mnozí z lidí, kteří se dostali na vrchol v různých sportech, uspěli, protože si našli vlastní cestu, jak se dostat na vrchol.

2. Existuje hypotéza, že některé sportovní hvězdy získaly náskok tím, že je rodiče velmi brzy zapojili do sportovní přípravy. Ve skutečnosti tito rodiče jednoduše pouze reagovali na neobvyklý projev zájmu, kuráže a často také šikovnosti. Nesnažte se tvrdě prosazovat brzkou specializaci, ale stejně tak ani násilně vyžadovat přílišnou rozmanitost. Selský rozum je mnohdy nejlepší rádce.

3. Šířka je spojenec hloubky. Elitní sportovci mají častěji než ostatní „období zkoušení“. Je to doba, kdy v dětském věku mají možnost si vyzkoušet víc sportů a rozvíjet tím širokou základnu pohybových schopností a dovedností, než si vyberou sport, který budou dělat. Díky této příležitosti jsou schopni reagovat na různé podněty a přemýšlet o více sportech, což podporuje vlastní objevování a tím pádem větší porozumění věcem, které se naučí. Stejně tak získávají osobní pocit k jejich schopnostem a zaměřením. Finální výběr sportu je podpořen jejich velkou vnitřní motivací.

4. „Quitters never win“. Pokud se snadno vzdáme nebo nenajdeme odvahu či nemáme odhodlání dokončit zadaný úkol, nikdy nedocílíme toho, čeho chceme. Ale pokud se budeme stále pokoušet, najdeme způsob, jak cíle dosáhnout. Schopnost překonávat překážky pomáhá rozvíjet charakter. Na druhou stranu uvědomění si svých limitů a včasné rozhodnutí odejít z marného boje, i v boji sám se sebou, vás může učinit šťastnějším.

změnami v přístupu k tréninku. A respektovat, že ačkoliv je například jeden hráč pozadu s technickými dovednostmi z důvodu, že se věnuje v určitém věku vícero sportům, měl by mít větší potenciál pro určitý druh tvůrčího řešení problému (herních situací), které vidíte ve sportu na nejvyšší úrovni. A jsme opět u trenérů a nastavení dlouhodobé koncepce v klubu či reprezentaci.

Epstein je čerstvě otcem. Dovedete si představit, že rodičovství je teď v jeho myslí hodně vysoko. Z jeho povídání vyznělo, že některé z výzkumů, ke kterým se dostal, změnily jeho přístup v pohledu na výchovu a přístup k rodičovství. Tyto poznatky kombinuje také s tím, co se naučil v armádě.

Nechce mít standardní starý vojenský přístup ke svým dětem. Naopak chce využít nový armádní program, který slouží k optimalizaci rozvoje talentu, je velmi efektivní pro zvyšování výkonu a udržení výkonnosti. Nahradil starou původní kariérní cestu. Říkají: dáme tě dohromady s koučem, tady je pro to rozpočet. Zkus třeba tohle, pak to vyhodnoťte, zkus pro změnu tohle a opět to vyhodnoťte. Dělejte stále náročnější věci, vždy u toho buďte spolu. Stále posouvaj limity svých schopností. Zároveň hledáš nové dovednosti, abys dosáhl nových, vyšších met.

Říká: „Vidím zde paralelu s rolí rodiče. Vidím rodiče jako kouče, který vytváří co nejotevřenější a nejširší podmínky a prostředí pro rozvoj dítěte a jeho genetických předpokladů. Usnadnit jim příležitosti, pomoci jim získat maximální možné množství signálů o svých vlastních zájmech a schopnostech.“

Při listování knihou jsem si položil otázku, kdo by měl propagovat širokou obecnou základnu? Jsou to kluby, svazy, rodiče, či dokonce stát?

Stát by měl mít největší zájem. Pro něj je prioritou zdravý, pohybově gramotný a zdatný občan. Ušetří na výdajích do zdravotnictví, bude mít zdatnou armádu, policii a hasiče.

STEVE NASH

FOTO: PROFIMEDIA.CZ

Rodiče také. Jsou první a jediní, kdo má odpovědnost za své děti.

Kluby i svazy chtějí uspět v konkurenčním prostředí uvnitř svého sportu. Bohužel se ale bojí konkurenčního prostředí ve sportu jako celku a tím pádem raději ordinují ten nejjednodušší lék, ranou specializaci. Tu, která nezaručuje, čest výjimkám, úspěšnou dlouhověkou sportovní kariéru a často, kvůli brzkým zraněním či mentálnímu vyhoření, ani zdravého jedince.

Pokud přijmeme teorii, že se bojíme umožnit dětem dělat víc sportů, ale přitom si uvědomujeme, že jim tento způsob přípravy umožňuje řešit problémy tvůrčím způsobem,

tak nás čekají výzvy v podobě hledání rozmanitých forem uvnitř našeho sportu.

Ve fotbale hrajete například na malých hřištích, s menším počtem hráčů, na písku, v tělocvičně, s jiným míčem, s více míči, na víc branek a podobně. Basketbal nehrajeme pouze 5 na 5, ale také 3 na 3, 1 na 1, na polovině hřiště, bez driblinku nebo s jinými úpravami pravidel.

David Epstein je velkým fanouškem toho, co dělá Judy Murray, máma tenisových profesionálů Andyho a Jamieho. Rodiče jsou v pohodě, když svoje děti posílají k ní, nejen kvůli jejímu jménu, ale hlavně proto, že je třeba nechá hrát tenis na různý počet dopadů a další věci, které rozvíjejí správnou pohybovou základnu. Vše v rámci tenisu, ale rozmanitě, s cílem oddálit ranou specializaci. □

INZERCE

Nemůžeš? Přidej!

UNIVERSUM

Oficiální publikace ke 120 letům Českého olympijského výboru

Nemůžeš? Přidej!

www.olympic.cz/kniha
K dostání v síti knihkupectví Luxor

Raná specializace nemusí vadit

TEXT: ZDENĚK HANÍK

Antonín Plachý je bývalý fotbalista, záložník. Zahrál si v 90. letech i za Spartu. V současnosti působí jako vedoucí trenérsko-metodického úseku Fotbalové asociace ČR i jako člen vzdělávacího JIRA Panelu UEFA. Věnuje se této práci od roku 2004, a to nejen s fotbalovými trenéry. Dlouho i sám trénuje, aktuálně děti v oddílu Tempo Praha. Napsal společně s Lud'kem Procházkou Učebnici pro fotbalové trenéry dětí (4 – 13 let). Naše dnešní téma je tzv. raná specializace u dětí a bude pokračovat i v následujícím čísle.

HANÍK: „Teď se vedou časté debaty o tzv. rané specializaci. Bývá to odsuzovaný jev. Ovšem ti, kteří to kritizují, často nevědí, co to vlastně znamená. A zaznívá to bohužel i z úst různých lidí nebo institucí zabývajících se pohybem či zdravím. Jde snad o to, že se děti již třeba v šesti letech pravidelně věnují vybranému sportu? Nebo snad malování, hudbě nebo počítačům? Co si o tom myslíš?“

PLACHÝ: „Odpovím ti otázkou. Co si myslíš ty? Vadí opravdu, když nějaké dítě chodí v šesti letech dvakrát v týdnu třeba na fotbal?“

HANÍK: „Asi tady není na místě otázka, jestli to vadí, nebo nevadí, ale jestli je právě tímto míněna raná specializace.“

PLACHÝ: „No vidíš, ale někteří lidé to tak vnímají.“

HANÍK: „Aha. Já to tedy za ranou specializaci nepokládám. Přesněji řečeno to nepokládám za něco negativního. A říkejme tomu klidně raná specializace. Poněvadž raná specializace může mít

buď pozitivní, nebo negativní průběh. A o to jde.“

PLACHÝ: „Souhlasím. Pokud sportuje dítě v oddílu, který má sestaven rozvojový plán dětí, v němž je třetina hra, třetina dovednosti zábavnou formou a třetina všeobecný pohybový rozvoj, dalo by se mluvit o vyváženém ideálu klubu. A v tom případě i o pozitivní rané specializaci.“

HANÍK: „To ale přece zdaleka nestačí. Jestliže se má dítě hýbat každý den minimálně hodinu, mělo by další dny mít jinou pohybovou aktivitu. Nemyslíš?“

PLACHÝ: „Ideálně takovou, která bude kopání nohama vyvažovat.“

HANÍK: „Vy kopete nohama, v jiných sportech hrajeme rukama, o to nejde. Ale ty asi myslíš vyvažovat jednostrannost vlastního sportu nebo vlastně jednostrannost rané specializace.“

PLACHÝ: „Přesně tak, vyváženost zájmů. Třeba jeden den s rodiči v bazénu, druhý den s kamarády venku, a další dva dny třeba kroužek karate. Když to doplníme školním tělocvikem, kde by se dítě mělo přeci jen také nějak hýbat, dalo by se říci, že to stačí.“

HANÍK: „Jenže co když máme náruživé dítě, které chce chodit třikrát týdně nebo i víckrát na fotbal nebo basket?“

PLACHÝ: „Vlastně to také není problém, když je dobře nastavený program v klubu. Myslím ve výše uvedených pomě-

ZDENĚK HANÍK

- zakladatel Unie profesionálních trenérů při ČOV
- bývalý kouč volejbalových reprezentací mužů Česka a Rakouska
- současný místopředseda ČOV

rech, ale to jsme nemluvili o utkáních o víkendech.“

HANÍK: „My ve volejbalu hrajeme od šesti let zápasy...“

PLACHÝ: „Pokud začneme s dítětem hrát od 6 -7 let víkend co víkend utkáni, pak se může snadno stát, že až přijde puberta, dítě to přestane bavit a ve 12 letech začne hledat jiný sport.“

HANÍK: „To přeci z hlediska vývoje dítěte také nevadí. Pokud byl program dobře nastaven, jak jsi prve říkal, nic se nestalo a dítě si přesedlá na jiného koníčka. Můžeme si to tedy vyložit tak, že má raná specializace i výhody?“

PLACHÝ: „Vlastně ano. Spousta trenérů, kteří už mají něco s dětmi odtrénováno, ti dokonce řekne, že pokud nezačne dítě v raném věku hrát hru, aby se naučilo ji vnímat, a pokud neza-

čne pilovat dovednosti, jeho šance být úspěšné tím rapidně klesají.“

HANÍK: „Tak to já jsem jeden z nich. Protože problém není, že dítě brzy začne, něco náruživě provádí a driluje dovednosti. Pokud bych použil lékařský termín, pak patologické je až to, když drilování dovedností není bohatě kompenzováno zábavou. Všichni papouškují, že si děti mají hlavně hrát, ale to přeci neznamená, že se nemají nenápadně učit i drilovat dovednosti. Hra jako

výhradní aktivita má své opodstatnění do 6 - 7 let. Pak už se hra musí nenápadně doplňovat drilováním.“

PLACHÝ: „Raně specializované dítě má šanci vykonat tisíce pokusů, které v zábavné formě postupně přináší kvalitu, a tou zábavností i dobrou emoční vazbu. Proto chce hrát a trénovat. Zvyšuje počty pokusů a orientaci ve hře, stoupá jeho kvalita a tím jeho sebedůvěra. Dítě si věří, že se mu povede střela, klička či přihrávka, a pokud není sráženo za chyby, nebere nepovedené pokusy jako tragédii, vlastně je ani neřeší.“

HANÍK: „Teď jsi to trefil, protože o to právě jde. Přenesme zkušenost našeho mládí. Při fotbálku nebo bendy hokeji nám nikdo neotloukal o hlavu chyby. Ony totiž ty chyby bolely samy o sobě. Navíc skrz chyby a úspěšné pokusy docházelo k tolik důležitému sebezdokonalování či samoučení. Odborně se tomu říká implicitní učení.“

ANTONÍN PLACHÝ

- vedoucí trenérsko-metodického úseku Fotbalové asociace ČR
- člen vzdělávacího JIRA Panelu UEFA
- spoluautor Učebnice pro fotbalové trenéry dětí (4 - 13 let)

NUTNOST VYKONAT TISÍCE POKUSŮ POSTUPNĚ PŘINÁŠÍ NEJEN KVALITU, ALE POKUD HO TO BAVÍ, TAK I LEPŠÍ EMOČNÍ VAZBU DÍTĚTE, A PROTO CHCE VÍCE HRÁT I TRÉNOVAT. ZLEPŠUJE SE ORIENTACE VE HŘE, STOUPÁ JEHO SEBEDŮVĚRA. DÍTĚ SI VĚŘÍ, ŽE SE MU POVEDE STŘELA ČI PŘIHRÁVKA, A POKUD NENÍ SRÁŽENO ZA CHYBY, NEBERE NEPOVEDENÉ POKUSY JAKO TRAGÉDII, VLASTNĚ JE ANI NEŘEŠÍ.

PLACHÝ: „No jasně. Postupně směřuje ke správným a efektivním provedením, která se automatizují, a pozornost dítěte se může přesouvat na to, co nedovedné děti nemohou ani postřehnout.“

HANÍK: „Nedovedné? Myslíš nezacvičené?“

PLACHÝ: „Skoro. Děti s menší dovedností ovládat míč i horší orientací ve hře. Zatímco zacvičené děti třeba vědí, kde je jejich spoluhráč, ještě dříve, než k nim doletí míč. Pokud začaly v šesti letech s jedním spoluhráčem ve hře 2 na 2, pak jsou schopny v 10 letech zvládnout vnímat míč, volný prostor, nejbližší soupeře a spoluhráče a hrát kvalitně třeba 5 na 5.“

HANÍK: „A zde ses dostal k důležitému bodu. Promiň, že ještě jednou vytahuji odborný termín 'implicitní'. Když říkáš, že takový hráč dokáže přesouvat pozornost a ví, kde je jeho spoluhráč, je to výsledkem implicitního vnímání a ukládání informací do mozkově-herní databanky (implicitní paměti) a využití tohoto potenciálu, když to mladý hráč nejvíc potřebuje, tedy když řeší situace na hřišti.“

PLACHÝ: „Promiň, ta tvoje cizí slova... Nešlo by slovo implicitní vysvětlit jednodušším způsobem?“

HANÍK: „Implicitní znamená skrytý nebo nezáměrný. Když jsi hrál fotbal na plácku, nechtěl ses přece něco učit, ale

13

Do třinácti let se hraje „malý fotbal“
(7 hráčů v poli + 1 brankář). →

INZERCE

FOTO: SHUTTERSTOCK.COM

A mazej do hry, šohaji... Shovívavá a chápající láska s vymezením pevných hranic – to dnešní děti potřebují.

užít si fotbal. A při tom, jak jsi prožíval slastnou emoci ze hry, tvůj mozek ukládal, aniž bys to chtěl nebo aniž by sis to uvědomoval (implicitně), veledůležité informace a udělal z nich automat, který funguje nezávisle na tvém chtění. Jsou to nejen automatické pohyby, ale i automatická rozhodnutí a automatické reakce.“

PLACHÝ: „Dobře, vraťme se na hřiště. Musím zmínit ještě jednu věc. Je třeba hledět i do budoucna. Pokud chceme, aby dítě hra, ať už je to můj fotbal nebo

jiný sport, bavila i v 18 letech, nesmíme mu obsadit všechny víkendy turnaji a zápasy. Je třeba jet na výlet na kola, na hory, za babičkou nebo na vodu. Čili pokud jsou tam opravdu pravidelně další aktivity, dítě bruslí, plave, maluje, a ještě třeba hraje na hudební nástroj, tak už se nedá mluvit o specializaci. Fotbal je prostě jeho nejoblíbenější a často provozovaný koníček.“

HANÍK: „Já myslím, že teď jsi řekl hrozně důležitou věc. Jde o intenzivního koníčka, čili klidně o ranou specializaci, ale s pozitivním dopadem. Ale to snad trenéři chápou. Nebo ne?“

PLACHÝ: „To by ses možná divil. Trenéři, kteří brání těmto aktivitám, jsou přímo nebezpeční. A jsou tací...“

HANÍK: „A přitom stačí jen málo.“

PLACHÝ: „Ano. Dát rodičům dlouhodobý plán, kdy jsou zápasy a kdy jsou volné víkendy, aby mohli s několikaměsíčním předstihem vše naplánovat. Řešit nominace na turnaje dva dny před ním, je prostě špatná práce. Trenéři se pak dívají, že se jim někdo omlouvá na poslední chvíli.“

DOKONČENÍ PŘÍSTĚ... □

PŘI FOTBALOVÉ HŘE NA PLÁCKU SE DĚTI NEJDOU ZÁMĚRNĚ UČIT, ALE UŽÍT SI HRU. A PŘI TOM, JAK PROŽÍVAJÍ SLASTNOU EMOCI, JEJICH MOZEK UKLÁDÁ, ANIŽ BY TO CHTĚLY NEBO ANIŽ BY SI TO UVĚDOMOVALY, DŮLEŽITÉ INFORMACE, Z NICHŽ SE UTVÁŘÍ AUTOMAT, KTERÝ FUNGUJE NEZÁVISLE NA JEJICH CHTĚNÍ. JSOU TO NEJEN AUTOMATICKÉ POHYBY, ALE I AUTOMATICKÁ ROZHODNUTÍ A AUTOMATICKÉ REAKCE. TOMU SE ŘÍKÁ IMPLICITNÍ UČENÍ.

ZÁŘIJOVÝ MAGAZÍN **Sport** GÓÓÓL!

**PRÁVĚ
V PRODEJI**

IKONA MBAPPÉ - 100 GÓLŮ VE 20 LETECH... NASTAL ČAS, KDY PŘEDČÍ MESSIHO S RONALDEM? | **RAHEEM STERLING** - SÍLA MYSLI | **NICOLAS PEPE** - REKORDNÍ POSILA ARSENALU | **HARRY MAGUIRE** - NEJDRAŽŠÍ OBRÁNCE HISTORIE | **VYZBROJENÝ TOTTENHAM** - TROFEJ, PROSÍM!
+ 4 EXKLUZIVNÍ PLAKÁTY

Kupujte na stáncích nebo na www.ikiosek.cz/sportgool

CZC.CZ

PS4

STAŇ SE MISTREM A VYHRAJ 100 000 KČ

Více na czc.cz/fifa

PlayStation 4
+ hra GTA V
od 7 790 KČ

CZC.CZ

iSport

LIGA

iSport

LIFE

ZÁVODY

PRESENTED BY

 Columbia

**Každý závodník
dostane
funkční tričko
Columbia
zdarma!**

14. 9. • Brno ZOO
19. 10. • Praha Divoká Šárka
9. 11. • Říčany u Prahy

Běž na www.isportlife.cz

**Závody
a dárky
pro děti**

can-am

BCE

Auto Podbabská

SKODA

**Hello
bank!**

by Cetelem

COACH

COACH. Měsíčník. Ročník 4., číslo 9, vychází 3. 9. 2019.
Samostatně neprodejně, vychází jako příloha deníku SPORT.
Adresa: 170 00 Praha 7, Komunardů 1584/42,
e-mail: magazinsport@cncenter.cz,
www.isport.cz,
telefon: po předvolbě +420 225 97
volte linku 5275,
Redakce – linka 5111.

Šéfredaktor: Lukáš Tomek,
vedoucí redaktor: Petr Schimon,
grafici: Dagmar Šenfeldová, Jaroslav Komolý,
autor grafické úpravy: Milan Jaroš,
redakční rada: Michal Ježdík, Filip Šuman,
Zdeněk Haník, Michal Barda,
inzerce: Jan Nassir (7338),
jan.nassir@cncenter.cz,
ředitel inzerce: David Šaroch (7227),
kontakt na inzertní poradce: linka (7512),
marketing: Pavel Janega (7454),
ředitel výroby a distribuce: Libor Berka (7283).

Vydává: CZECH NEWS CENTER a.s.,
Komunardů 1584/42, 170 00 Praha 7,
IČO: 02346826
Generální ředitelka: PhDr. Libuše Šmuclová.
Rozšiřují společnosti PNS a.s.
Tiskne: EUROPRINT a.s.,
ISSN 2464-6865.

Registace MK ČR E 22423.
Nevyžádané rukopisy, fotografie
a kresby se nevracejí.
Redakce nezodpovídá za obsah inzerátů.
Publikování nebo jakékoli jiné formy dalšího
šíření obsahu časopisu COACH
jsou bez písemného souhlasu vydavatele
zakázány.
© CZECH NEWS CENTER a.s.

TERMÍN UZÁVĚRKY: 27. 8. 2019
TITULNÍ SNÍMEK: HERBERT SLAVÍK
VE SPOLUPRÁCI:

FOTO SPORT: PAVEL MAZÁČ

Mareček generálním manažerem fotbalové Sparty

TAK TO JE BOMBA! Vedení fotbalové Sparty se rozhodlo angažovat do role generálního manažera Davida Marečka, stávajícího šéfa České filharmonie. Na tiskové konferenci Mareček prohlásil, že bude stavět na tom, co ve Spartě dříve fungovalo a na post trenéra podepíše jedině toho, kdo bude „chemický“ sedět k mančafu, a pokud to bude cizinec, tak u něho tvrdě prověří, jak silný je jeho motiv trénovat právě Spartu.

To je samozřejmě fikce, ale přesto vás zvuk přečtení zajímavého rozhovoru s generálním ředitelem našeho nejslavnějšího českého hudebního týmu, o něhož se perou všechny koncertní domy světa. Možná budete překvapeni, kolik toho ví o fotbale.

Exkluzivní společnost se tentokrát sešla i v rubrice 1+11, lídři dvou největších organizací ČUS i ČOV a předsedové

či generální sekretáři velkých svazů představují svoje plány do budoucna.

A seriál Dialogy, tentokrát s metodikem FAČR Antonínem Plachým, jsou tematicky blízko k Reflexi Michala Ježdíka. V obou se mluví o třaskavém tématu – předčasné specializaci u dětí.

Příjemnou četbu.

Zdeněk Haník
bývalý trenér volejbalové reprezentace a předseda České trenérské akademie ČOV

Spartu bych s na českém zá

Každý průměrný fanďa ví, že když někdo hraje za Barcelonu, Bayern či Manchester United, patří do absolutní světové fotbalové extratřídy. Ve vážné hudbě jsou takovou extratřídou třeba Wiener Philharmoniken a Berliner Philharmoniken. Na rozdíl od fotbalu nám ovšem doma ožil jejich vážný konkurent jménem Česká filharmonie.

Především díky muži, jenž nám poskytl rozhovor. Jak záhy zjistíte, **DAVID MAREČEK** má mnoho společného i s fotbalovým prostředím.

TEXT: ZDENĚK HANÍK

stavěl kladu

FOTO: PETRA HAJSKÁ

Podobnost fungování sportovního a hudebního tělesa? Možná větší, než si myslíte. V obou jde o týmovou souhru.

„CO BYCH DĚLAL JAKO GM SPARTY PRAHA? POSTAVIL BYCH SI NEJBLIŽŠÍ TÝM Z LIDÍ, KTEŘÍ TOMU ROZUMÍ. A SNAŽIL BYCH SE TO POSTAVIT NA TOM, Z ČEHO KLUB VYROSTL.“

Představte si, že jste generální ředitel fotbalové Sparty Praha, a ne České filharmonie. Jak byste si poradil?

„Nechtěl bych se stát generálním manažerem fotbalového klubu, protože tomu nerozumím. Ale když už bych se ocitl v pozici, že šéfuji něčemu, co mám rád, ale nerozumím tomu, tak bych si postavil ten nejbližší tým lidí, kteří tomu rozumí.“

Dobře, zkuste ještě pokračovat.

„Víte, mně se třeba, jako laikovi, zdá la blbost celá ta akce se Stramaccionim. Už proto, že on neměl za sebou, z mého pohledu, úspěšný trenérský životopis. Nevadí, že je cizinec, my ve filharmonii máme také cizince dirigenta. Ale Stramaccioni není Guardiola nebo Jürgen Klopp.“

A pak, že tomu nerozumíte...

„V Čechách přeci každý rozumí fotbalu. (smích) Kdybych vybíral trenéra, tak bych v první řadě vybíral takového, který měl úspěšnou minulost.“

Co by následovalo?

„Asi bych dále stavěl na výchově mladých hráčů. My to vidíme v muzice. Jsme malý národ, ale máme špičkové muzikanty, kteří mohou konkurovat světové špičce. Tak si myslím, že to musí jít i ve fotbale. Jako třeba v Belgii, která na tom pracovala, až se dopracovali tam, kde jsou.“

Nepřestáváte mě udivovat, jaké máte znalosti o evropském fotbale.

„Dále, i když nejsem sportovní trenér, ani sportovní manažer, snažil bych se vycházet z historie a tradice Sparty. Co tam fungovalo, a posílit to tak, aby to fungovat začalo znovu. I za cenu toho, že nebude úspěšná hned.“

Co tím myslíte?

„Myslím si, že daleko lepší by bylo postavit to na českém základu. Nevím, ale předpokládám, že takový hráč jim neodejde po sezoně za lepšími penězi, ale bude mít nějaký důvod tam hrát. Vycházím z té paralely hudební, kdy máme hráče, které nám přetahovaly orchestry v Německu, v Asii, v Americe za čtyřnásobné peníze. Ale oni tam nešli, protože

KDO JE DAVID MAREČEK

V roce 2011 přišel David Mareček z Brna do pozice generálního ředitele k rozhádané České filharmonii, kde muzikanti dokonce vyhrožovali stávkou. Ze zahraničí zněly hlasy o uměleckém úpadku orchestru. Velmi sebevědomě tehdy znělo prohlášení nového šéfa, že Českou filharmonii dostane mezi prvních deset nejlepších orchestrů na světě. 35letý manažer se pustil do boje: přivedl k orchestru konečně bezvýhradně přijímaného šéfdirigenta Jiřího Bělohlávka, muzikantům podstatně zvedl platy, na post prvních houslí odvážně umístil tehdy 25letého Josefa Špačka a „prodrál“ orchestr na všechny důležité světové scény. Po Bělohlávkově smrti rozvinul potenciál orchestru ruský Američan Semjon Byčkov. Díky němu můžeme být na Českou filharmonii zase pyšní. Zajděte někdy do Rudolfiny a uvidíte špičkový týmový výkon. A hlavně už nyní je závazek Davida Marečka splněn. Česká filharmonie patří mezi světovými orchestry k top 10.

už si tady vydělají tolik, aby se tu měli dobře, a nestojí jim to za to, protože jsou Češi.“

To nevím, jestli platí ve fotbale...

„Možná, ale na otázku, co bych dělal jako GM Sparty Praha, odpovídám, že bych si postavil nejbližší tým z lidí, kteří tomu rozumí. A snažil bych se to postavit na tom, z čeho klub vyrostl. Díval bych se, co jim fungovalo, když byli úspěšní, a na to bych se snažil navázat.“

Jak byste pracoval s trenérem? Jak byste si ho vybral?

„Když použiji hudební zkušenost, kterou mám, vybral bych trenéra tak, aby 'chemicky' fungoval s typem mužstva, které mám. Některé orchestry potřebují 'teroristu', který je opravdu přísný. Jiné potřebují laskavější jednání. Další spíše snesou intelektuála, který tvoří herní modely, rozestavení a situace. No, a ně-

teré ansámby potřebují zase toho impulzivního, který vymýšlí a improvizuje. V tom jsem myslel tu tradici, že bych se podíval, co v tom klubu nejlépe fungovalo nebo jak je to nastavené.“

A raději domácího, nebo zahraničního?

„To je celkem jedno, jestli Čech, Slovák nebo cizinec. Myslím si, že nejpodstatnější je, aby byl 'chemicky' správný k typu mužstva, které mám nebo které chci budovat. Kdybych měl neomezené peníze, tak bych se díval kdekoliv. Pokud bych měl omezený rozpočet, tak bych se rozhlédl tam, kde si ho můžu dovolit. Ovšem zásadně bych pátral po takovém, jenž by měl motivaci.“

Tak pro to zvedám ruku.

„Buď by to musel být velmi úspěšný Čech, který uspěl někde v zahraničí, ale přesto by se chtěl vrátit sem. To byl v našem případě i Jiří Bělohlávek, který uspěl

v Londýně a mohl být šéfem kdekoliv, ale chtěl do České filharmonie, protože je Čech.“

Takových moc nemáme...

„Tak bych hledal mladšího trenéra, u něhož bych viděl, že rychle dokázal posunout jedno nebo více mužstev, které dostal třeba ve špatném stavu a rychle je posunul nahoru. A kdybych si ověřil, že to nebyla náhoda, ale jeho zásluha, tak bych šel touto cestou.“

Jako mnou dosazený generální manažer Sparty si počínáte velmi srdnatě, nezavoláme panu Křetínskému?

„Pouze vycházím z vaší první otázky. Prostě když vidím, že se tomu trenérovi podařilo něco podruhé, potřetí, je větší šance, že se to stane i s tou Spartou. A kdyby to byl cizinec, tak bych spíše přemýšlel, jakou má motivaci, aby chtěl jít do české ligy. Proč by tady chtěl dělat?“ →

INZERCE

LESYČR

CZECH TEAM

OFICIÁLNÍ PARTNER
ČESKÉHO OLYMPIJSKÉHO TÝMU
2013 - 2020

PŘIJĎTE SÁZET I VY

Den za obnovu lesa
Den, který nás spojíTAKÉ VE VAŠEM KRAJI
19. 10. 2019

www.sazimelesynovegenerace.cz

#sazimelesynovegenerace

Takže motiv na prvním místě?

„Samozřejmě. Musel by být extrémně motivovaný k tomu, aby tady v Čechách chtěl uspět. I kdyby majitel řekl, že zaplatí jakéhokoli trenéra, a teď bychom si mohli ukázat. Nevěřím, že trenéři z Anglie, Španělska, Itálie nebo Německa by měli motivaci jít trénovat do Česka. Ale kdybych tu motivaci dokázal najít, tak potom ano. Čili zdůrazňuji dva momenty: zaprvé, aby si sedl správně s mužstvem, a zadruhé, aby měl motivaci být nejlepší, ať se stane cokoli, ale právě s konkrétním mužstvem – v našem případě se Spartou. A kdyby tyto dva aspekty nesplňoval, tak bych takového trenéra nepodepsal.“

Dá se srovnat role trenéra a dirigenta? Je to ten nejdůležitější?

„Správně bych měl odpovědět ano i ne. Ale ta odpověď je ANO. Sice dirigent nebo trenér bez hráčů nemůže nic, takže v té filharmonii kdyby nebylo těch 125 skvělých muzikantů, kteří to na koncertě zahrají, tak dirigent by se tam mohl udirigovat, a nebylo by nic. Nicméně dirigent je nejdůležitější proto, že když je tak dobrý, budou ho respektovat. Když je dokáže motivovat, aby podali svůj nejlepší výkon, a když dokáže být i do té míry tvrdý nebo důsledný, že výkon z nich dostane, tak oni skutečně hrají lépe.“

Vy takového máte.

„Ano, právě Česká filharmonie je toho zářným příkladem. To je těleso, které pod standard nepůjde, ostatně stejně jako sportovní družstvo. Ale když dostane dirigenta, kterého nerespektuje, nebo který neumí tu motivaci vydolovat, což znamená, že buď je jenom 'shazuje',

nebo je na ně moc hodný, tak ten výkon prostě nepodají.“

Tak to se od sportu vůbec neliší.

„Taky si myslím, že to bude ve sportu podobně. Podle toho, co vidím u fotbalistů, kdy znovu opakují, že tomu nerozumím, tak ten rozdíl není často v tom, jestli je horší, nebo lepší, ale že jde nadoraz. Pořád hraje nadoraz, nic nevypouští, a to je to, co potom dělá ten malinký rozdíl, zda vyhrájete, nebo prohrájete. Můžete mít německý orchestr, který je horší než český, ale tím, že hraje nadoraz, tak působí profesionálně. A v momentu, kdy Češi zapnou nadoraz, tak ty Němce přehrají. Ale oni neradi zapínají nadoraz.“

Češi?

„Ano, Češi.“

Myslíte, že to máme v sobě?

„Myslím, že ano.“

Dost často míváme tendenci říkat: No jo, my Češi... Ale jestli jsme tomuto trochu nepodlehli?

„Je to náš povahový rys, kterým je částečně pohodlnost či vychytralost, že tím nějak proplujeme, a částečně i nedostatek sebevědomí. Ale zároveň věřím na naše schopnosti i na kreativitu, kterou touto dokážeme suplovat nebo zakrývat, a že když se k té kreativě přidá tato německá důslednost, dokážeme být nejlepší.“

A to se děje i v České filharmonii?

„Ano, to se děje i tady.“

Je to i třeba dojem dirigenta Byčkova?

„U Byčkova už tolik ne, protože byl před ním Jiří Bělohlávek, který tady s touto důsledností šel ke každému orchestru, a filharmonie to má v genech. Její první geniální šéfdirigent Talich takto strašně důsledný byl.“

FOTO: PETR KADLEC

HUDEBNÍ VKUS DAVIDA MAREČKA

V autě si pustí muziku podle nálady. Když se potřebuje zklidnit a soustředit, pustí si Bacha, k motivaci mu poslouží Mozart. Když je odpočatý a je v autě sám, dělá mu společnost Brahms. Na dlouhých cestách miluje mluvené slovo. V bigbítu se mu to střídá. Z klasiky třeba Queen. Výborný film o Freddie Mercury viděl dvakrát a probřečel ho. Líbí se mu i Abba a Lady Gaga. Jeho maminka je učitelkou francouzštiny, a tak má blízko k hudbě Edith Piaf a Jacquese Brela a ze současných ZAZ, která je podle něj skvělá. Z našich písničkářů má rád Nohavicu, ale snad nejvíc Plíhala, který podle jeho ředitelského sluchu naprosto čistě intonuje, dokonale hraje na kytaru, má krásné texty. Ze zpěvaček uznává Zuzanu Navarovou a Marii Rottrovou.

Poté, co dirigent Jiří Bělohávek vrátil České filharmonii znovu věhlas, Semjon Byčkov ji přivedl mezi TOP 10 světových orchestrů

Takže přísnost na Čechy?

„Víte, on to žádný muzikant, mě nevyjímaje, nemá rád. Na druhé straně jsou hráči neradi, když to postrádají. Jinak řečeno, když je na ně někdo takto přísný, tak sice budou nadávat, ale zároveň když se na ně nezatlačí, tak si budou stěžovat, že dirigent není přísný. Trochu paradox, že?“

Kdepak, ve sportu je to stejné...

„I Byčkov to zažívá, že když chce někdy více zkoušet, více než je zvykem, tak se třeba ozve nějaký protest. A to je potom i moje role, ředitele, kdy musím odhadnout, jestli už to nejde za hranu. Někdy má dirigent tendenci zkoušet do bezvědomí, ale to už pak ničemu nepomáhá.“

Nicméně jste stále na té hraně, kdy to musíte napínat, kam až to jde. A když to neděláte, výkonnost klesá.“

Nechtěl byste přece jenom do té Sparty a vzít s sebou Byčkova? Existují nějaké kurzy pro dirigenty?

„Ano, existují. Slavní dirigenti a slavní pedagogové vedou kurzy pro dirigenty.“

Ale já myslím kurzy pro vyspělé dirigenty? Například i Vrba nebo Trpišovský musejí jít v rámci fotbalového svazu na doškolování, kvůli licencím.

„Pro tyto dirigenty, kteří už jsou v procesu, nic takového není.“

NBA a NHL žádné licence nepotřebuje, prostě platí zákon trhu. Jestli není

→

Návštěva zápasu Bayernu Mnichov. Oblíbená fotbalová zábava Davida Marečka a jeho synů.

důležitější sebe-rozvoj než nějaké kurzy? Ale stále se to u nás drží.

„Je to, podle mne, blbost, protože v té muzice můžete mít vystudovanou jakoukoliv školu, ale jako dirigent platíte za to, co jste na zkouškách a na koncertech. A tam je zákon trhu neúprosný. U dirigentů, kde taktovka není slyšet, se vyskytnou fakt podvodníci. Předstírají, že jsou světoví, a docela jim to prochází, než si to ostatní řeknou.“

Musíte být ve vaší roli ředitele expert na hudbu? Je to nezbytný předpoklad?

„Mohu navázat na svoji odpověď 'kdybych byl generálním manažerem Sparty'. Proto jsem o tom mluvil trochu vyhýbavě, protože bych si i ve fotbale poradil jako generální manažer, ale necítil bych se dobře, protože bych si musel najmout odborníky. A stejné je to tady. Když nebudete expert na hudbu, tak si poradíte, i když si postavíte dobře tým, ale je to všechno 'přes ruku'. Je to, jako když jdete na jednání, ale jednáte přes překladatele. Tak nikdy nevyjednáte tolik, jako když tým jazykem vládnete.“

A mohli by vás tahat za nos...

„Ano, vrcholový manažer má být odborník na svůj obor, hudbu nebo sport, protože se pohybuje v prostředí, kdy tato znalost je obrovskou konkurenční výhodou. A z druhé strany, když ji nemá, tak je to obrovský handicap při získávání hudebníků. Muzikant jedná s ředitelem, a když ředitel nemá ponětí o tom, jak ten člověk na tom profesně je, nerozumí tomu jeho řemeslu, tak ho může lehce oblafnout. A naopak, když třeba dirigent vidí, že tomu rozumíte, což pozná po dvou minutách, tak je to jednání mnohem lehčí. Při sestavování uměleckého týmu filharmonie si můžete věřit. V momentu, kdy tomu nerozumíte, musíte na to mít poradce. A pokud to není někdo, kdo je téměř váš bratr, a víte téměř na sto procent, že vám dobře poradí, tak si nikdy nemůžete být jistý. Jestli se tam třeba nesnaží dostat někoho, na kom mu záleží.“

Musí být generální ředitel České filharmonie politik?

„Musí být diplomat. Politika je řemeslo, které by měli dělat politici. A sám, když se s nimi setkávám, si uvědomuji, že je to obor, který bych nechtěl dělat. Ne proto, že bych se toho nějak štítil, ale protože je to jiná disciplína. Čili politik ne, ale diplomat ano. Ředitel by neměl být aktivista, ale spíše vyjednávač. Niko-

„ONO TO NEJDE DĚLAT BEZ PENĚŽ, ALE KDYŽ MÁTE PENÍZE, NEMUSÍTE NUTNĚ SEHNAT TY SPRÁVNÉ LIDI. ALE KDYŽ MÁTE SPRÁVNÉ LIDI, TAK SEŽENETE PENÍZE.“

FOTO: HERBERT SLAVÍK/ČOV

li člověk, který všude bude hlásat svoje politické nebo filosofické názory, ale ten, který je má, ale má zodpovědnost za tu instituci, kterou vede, a snaží se pro ni vyjednat to nejlepší, co pro ni vyjednat může. A měl by být v úzkém kontaktu s politiky, to samozřejmě. Protože jsme státem zřizovaná instituce a stát rozhoduje o tom, jestli se nám bude dařit dobře, nebo špatně.“

Co je důležitější ve vaší branži: lidé, nebo peníze?

„Na první dobrou mě napadá, že lidi. Ono to nejde dělat bez peněz, ale když máte peníze, tak nemusíte nutně sehnat ty správné lidi. Ale když máte správné lidi, tak seženete peníze.“

Jak vypadá soukromý život generálního ředitele České filharmonie?

„Ono toho soukromého života moc není, protože řízení filharmonie je více než jeden pracovní úvazek. A když u toho chcete ještě trochu hrát, tak je soukromí opravdu minimum. Ale stěžovat si nemůžu a nechci, protože je to život, který jsem si vybral. A baví mě. Kdyby mě nebavil, tak bych ho nedělal.“

Tak to máme všichni stejné, na prvním místě práce a na druhém práce...

„Chtěl bych mít více času na děti. Ale doufám, že budu schopný poznat, když

se ta rovnováha vychýlí v neprospěch rodiny tak, abych tuto práci přestal dělat. Soukromý život je tedy buď dětmi, nebo při nějaké aktivitě typu cestování, kdy mě baví buď muzea nebo operní domy, orchestry atd. Nebo i cestování jiného druhu.“

Vím o vás, že jezdíte do Mnichova na fotbalový Bayern.

„Ano, jezdíme se syny na náš Bayern, protože nás to baví. Ale stejně tak i třeba chození po horách. Prostě příroda, ale taková ta klasická. Když moře, tak s památkami. Ne takový ten pasivní odpočinek, že bych ležel na pláži a četl knížku.“

A měl jste takové okamžiky, že byste řekl v práci: Dost?

„Ano, měl jsem i okamžiky, kdy jsem si říkal, že už je to moc, a že bych měl dělat něco jiného. Ovšem většinou to spravil třeba týdenní odpočinek, kdy jsem si říkal: Teď, když jsem se vyspal, když jsem si oddychl, tak by mi to vlastně chybělo. Měl jsem ale jeden moment, opravdu velkou krizi, kdy jsem si říkal, že na osobní život nemám žádný čas, a řekl jsem si: Nebudu to dělat. Vzal jsem si volno a odjeli jsme s rodinou do Vídně v podstatě na dovolenou. Byl jsem strašně unavený a pořád jsem spal. Ten den byl kratší minimálně o těch osm, deset hodin spánku. →

↓ INZERCE

novinky

Setřete milionové výhry?

sazka LOSY

Setři a vyhraji

Ministerstvo financí varuje: Účast na hazardní hře může vzniknout závislosti 18+

FOTO: HERBERT SLAVÍK/ČOV

A pak jsme přišli na koncert a já jsem se ocitl v zákulisí vídeňského Konzerthausu, protože se znám s jejich šéfem. Vzniklo tam najednou takové napětí a něco se tam začalo dít, co znám dobře odtud a co zažívají vlastně všichni hudební manažeři. A ze mě ta únava úplně spadla a zjistil jsem, že když se děje to, na co jsem zvyklý, tak je mi vlastně dobře.“

Vždyť by nás to bez toho tlaku nebavilo. Máme to ve sportu stejně.

„Potvrzuji. Podobná věc se mi stala v Praze. Bylo už ke konci sezony a jel jsem nadoraz. Myslel jsem si, že už nemůžu a že už nechci. No, a najednou nám někdo odřekl, a my jsme sháněli ze dne na den náhradu sólisty. A já jsem

po půlhodině shánění a telefonování zjistil, že vůbec nejsem unavený a že vlastně najednou je mi strašně dobře. Že ta akčnost je vlastně to, co potřebuji. Nesmí to jít do extrému, protože když už se úplně vyčerpáte, vyhoření hrozí každému.“

Při čem si odpočínáte?

„Já si nejvíce odpočínám při muzice. To znamená, že tím, že většinu dne buď mluvím s lidmi, nebo píšu maily, v podstatě vše je to komunikace nějakého druhu, to je moje práce. A tak cvičení na klavír je moment, kdy jsem sám, je to i určitý druh relaxace a meditace. A nástroji, když to chcete udělat soustředěně, musíte dát nejméně hodinu. Optimální je dvě až čtyři hodiny.“

No děkuji pěkně, jednu až čtyři hodiny tréninku jako vedlejšák, to by se někteří sportovci možná zastyděli. A kolik tedy cvičí profesionální prvotřídní klavírista, který se tím živí?

„Čtyři až šest hodin. Ale třeba pro mě jsou ty dvě hodiny relaxací. Možná to není cool to říct, ale já si odpočívám i na koncertu filharmonie. Protože to beru jako privilegium, když si to tady celé s kolegy zorganizujeme, a potom, když muzikanti ze sebe vydají všechno, my si to můžeme užít. Beru to jako určitý bonus mého zaměstnání. Jiná relaxace je projít se někde venku, v klidu, v lese nebo někde, kde je to pěkné. A pak mám ještě jednu mobilní hru, kterou mám jako instantní relaxaci.“ □

Myslete na společnou RADOST.

www.uniqua.cz

Myslete

UNIQA

Trenér musí poznat, co tým zrovna potřeb

Zažil zvláštní angažmá v Belgii, získal ocenění pro nejužitečnějšího hráče domácí ligy, spoléhá na něj Nymburk. Teď ale JAROMÍR BOHAČÍK patří k pilířům basketbalové reprezentace na probíhajícím MS v Číně. Jak vzpomíná na své trenéry v kariéře a co pro něj znamená spolupráce izraelských koučů na lavičkách klubu a národního mužstva?

TEXT: JAKUB ECHLER

Můj první trenér

„S bráchou (Petr Boháčik, současný hráč Ostravy - pozn. red.) jsme začínali společně v malém klubu nazvaném TJ Gymnázium Hladnov. Tam jsem měl první kontakt s basketbalem, mohlo mi být kolem devíti let. Bratrovi je o sedm let víc, takže jsem tam měl vyšlapanou cestičku a bylo rozhodnuto za mě. Byl jsem sice velice nadaný fotbalový obránce, ale z tohoto prostředí jsem byl odňat a musel na basketbal. (smích) Ze svých začátků si toho pamatuji hodně, byl to pro mě velký životní krok. Musím zmínit trenéra Honzu Sklenáře, který byl můj úplně první basketbalový trenér. Měl v sobě takové charisma, kterým donutil bandu malých dětí chodit pravidelně na tréninky, a brzy nás to začalo i bavit. Těžké to bylo na začátku proto, že jsem cestoval z malé vesnice do velké Ostravy. Prostor Hladnova ale bylo skvělé, protože to byl malý klub, všichni se tam znali. Všechny tam byli asi čtyři tre-

néři, kteří si střídali ty týmy a atmosféra tam byla hodně rodinná.“

Přechod na sportovní gymnázium

„Z Hladnova se pak vytvořilo BCM (basketbalové centrum mládeže) a dostal jsem se pod trenéra Dušana Hrdličku. To byl kouzelník, protože on začínal s Honzou Veselým a byl to pan Trenér mládežnického basketbalu v Ostravě. Tehdy to byl velký krok, protože jsem přecházel na sportovní gymnázium a tam začínaly dopolední tréninky. Nastal zlom, že jsme museli začít brát basketbal trochu vážně. Občas

FOTO: ČBF/VÁCLAV MUDRA

uje

„PROSTĚJOV BYL OHROMNĚ SILNÝ. Z MÉHO POHLEDU JSEM TAM NEMĚL CO DĚLAT. ALE TRENÉR BÁLINT PRO MĚ NAŠEL MINUTY I PŘES NEVOLI CELÉHO MĚSTA.“

JAROMÍR BOHAČÍK

Narozen: 26. května 1991

Profese: basketbalista

Kariéra: Prostějov (2010-14), Leuven (Bel., 2014-15), USK Praha (15-17), Nymburk (2017-?)

Největší úspěchy: postup s reprezentací na MS (2019), 2x vítěz české ligy (2018, 2019), nejužitečnější hráč české ligy (2017) a 4x člen její nejlepší pětky (2014, 2017, 2018, 2019)

jsme se dokonce dostali na tréninky s áčkem mužů. Dodnes nevím, jak jsme to zvládali, protože to byl šílený stres. Na tréninku jsem se párkrát potkal i s bratrem, který tenkrát hrál v Ostravě. Takže mě několikrát vedl i František Rón a na ty tréninky jsme se báli jezdit. Zatížení bylo úplně jiné, než na co jsme byli zvyklí. Tréninky byly hodně náročné, občas nám bylo hodně zle a ve sprše jsme to dlouho rozdýchávali. V partě s Adamem Čížem, Vojtou Bratčenkovem a dalšími to byla pro nás poctivá facka. Mysleli jsme si, že jsme mistři světa, a ukázalo se, že to tak úplně není.“

Přesun do Prostějova

„Po skončení dorostenecké kariéry jsem měl velké štěstí. V reprezentaci do 16 let mě vedl Peter Bálint, který zároveň dělal trenéra v Prostějově. Asi jsem se mu v národním týmu líbil, tak si mě přetáhl k sobě do klubu a nebýt jeho, tak už možná dnes basketbal nehraju. Prostějov byl tehdy ohromně silný. Bylo tam dvanáct skvělých hráčů, šest

cizinců, kteří byli buďto zkušený nebo opravdu talentovaní. Z mého pohledu jsem tam neměl co dělat. (smích) Ale trenér Bálint pro mě našel minuty na hřišti i přes nevoli celého města. Od začátku jsem docela dost nastupoval, hráli jsme tehdy Eurochallenge, což pro mě byla neskutečná záležitost, šílený skok. Důležité bylo, že naši cizinci chtěli předávat zkušenosti nám mladým a nešli tam honit své vlastní statistiky, jak se to teď často v NBL děje. Byla to hodina cesty domů, takže nějaký dozor rodičů tam byl, ale musel jsem se začít starat sám o sebe. Shodou okolností jsem tam potkal svoji dnes už manželku, takže mám příjemné vzpomínky.“

Angažmá v Belgii

„Když jsem odcházel z Prostějova, hráli jsme snad jen s českými hráči a hodně kolektivní basketbal. Najednou jsem přišel do Belgie, kde si myslí, že jsou taková malá Amerika. Všichni by tam chtěli hrát NBA a hra jeden na jednoho je první a poslední, na co se všichni soustředí. Šel jsem do týmu Stella Artois Leuven Bears, který bych přirovnal k USK Praha. Byl poskládaný z mladých belgických hráčů a doplněný o tři cizince. Nebyli jsme vůbec špatný tým, dodnes jsem se spoustou těch kluků v kontaktu a většina z nich hraje ve výborných ligách po Evropě. Asi jsme byli prostě jen moc mladí. Neprohrávali jsme o 20 bodů, ale neuměli jsme dotáhnout zápas a prohrávali v koncovkách. Potkal jsem tam ale atletického kouče, Belgičana, Petra Samplese, který pracuje ve španělské lize a jsem s ním v kontaktu dodnes. Nechci to angažmá hodnotit negativně a čím dál jsem od Belgie, tím víc si uvědomuju, že to byl dobrý tah. Nabral jsem spoustu zkušeností. Trénoval tam bývalý výborný hráč Jurgen van Meerbeek, který dnes dělá komentátora v tamní televizi. Vyhráli jsme sice za sezonu jen čtyři zápasy, ale podle mě to vůbec nebyla jeho vina. Výhoda byla, že v Belgii umí všichni perfektně anglicky, takže jsem neměl problémy s domluvou. Při →

□ POHLED SPORTOVCE

basketu jsem s angličtinou nikdy potížit neměl, ale ve věcech okolo jsem na začátku plaval. Při komunikaci s manažerem jsem se u spousty věcí necítil úplně svůj a musel jsem se zlepšit.“

Návrat do USK

„I když jsem pak šel do USK, nedostal jsem se tolik do kontaktu s vyhlášeným mládežnickým trenérem Petrem Jachanem. Měli jsme vztah čistě manažer – hráč a všechny věci kolem basketu jsem řešil s Mírem Alilovičem. Ten byl hodně svérázný, a to není úplně pro každého, ale mně hodně sednul. Zaměřoval se extrémně na detaily a úplně mě uhranul, protože když jsem se vracel do české ligy, uvažoval jsem, jestli se dál naplno věnovat basketbalu. On mi ale nedal jinou šanci, vyžadoval maximální zapojení a koncentraci na každý trénink. Člověk ho nikdy neviděl unaveného a energii přenášel i na nás všechny. Postupně jsme si na sebe zvykli, sedli jsme si a po roce jsem začal konečně chápat, co přesně po nás chce a že to opravdu funguje. Některé drily byly opravdu šílené, ale rád na to vzpomínám. Tréninky byly dlouhé, ale hodně hrací, a přestávka byla chvíle, kdy někomu něco vytý-

kotva, o kterou jsem se mohl opřít. První sezona pro mě byla hodně aklimatizační, protože jsem ještě neměl takovou roli a zjišťoval jsem, o čem je Liga mistrů. V Nymburce je největší váha kladena na evropské poháry, spíše než na ligu, takže vrchol týdne je úterý nebo středa, což je změna. Tam existuje zase úplně jiná linka trenérů, a to izraelská, která je hodně specifická. Je jasné, že Oren Amiel spolu s Ronenem Ginzburgem úzce spolupracují. Například řeknou na repre, že špatně střílím, a o týden později už trénuju v Nymburce střelbu. Jsem rád, že je tam úzká spolupráce mezi reprezentací a klubem. Je fajn, jak se v průběhu kariéry mění trenéři, z každého si člověk něco vezme do budoucna. Ginzburg s Amielem chtějí hrát oba rychlý basketbal, s čímž jsem měl tak dvě sezony basketky problém a vyžaduje to být dobře fyzicky připravený. Alilovič proti tomu sázel hlavně na obranu a útok měl být trpělivý. V Nymburce, když člověk běží dopředu a má volnou střelu, může vystřelit. Pokud neběžíte, tak sedíte na lavičce.“

Největší vliv trenéra

„Postupně se mi takové myšlenky měnily, ale teď to vnímám tak, že nej-

„MIRO ALILOVIČ V USK CHTĚL HRÁČE DOSTÁVAT POD TLAK NA TRÉNINKU, ABY SE JIM V ZÁPASE HRÁLO ÚPLNĚ V KLIDU. NĚKTERÉ DRILY BYLY ŠÍLENÉ.“

kal. Jinak se trénovalo v kuse. On chtěl hráče dostávat pod tlak na tréninku, aby se jim v zápase hrálo vlastně úplně v klidu. Tréninky byly opravdu nepříjemné.“

Izraelské propojení Nymburk - reprezentace

„Už před příchodem do Nymburka jsem trochu pokukoval po reprezentaci, ale jinak jsem kluky z Nymburka skoro neznal a hrozně mi po přechodu pomohl Martin Kříž. Ten mi pomohl se tam zabydlet, protože jakmile se v Nymburce rozjede sezona, je tým pořád jen spolu a děje se hrozně moc věcí, které všechny mají svá pravidla. Mluvím o trénincích, cestování, ubytování a člověk se celou sezonu najednou nezastaví. Martin už je usazený, kousek od Nymburka má dům a byl pro mě na začátku taková

větší rozdíl, co trenér může udělat, je aplikace taktiky, co vysleduje na videu. Ve špičkovém basketbalu dělá video opravdu hodně. Když se v Nymburce hraje úterý – čtvrtek – sobota, vlastně neustále se připravujeme jen na zápas. Naši trenéři přes video mají už po měsíci sezony červené oči, jak se pořád dívají do počítače. Další věc je psychologická část. Letos jsme neprohráli v české lize ani jeden zápas a velkou součástí toho je motivace trenérů, za což jim patří velký dík. Podobné je to i v reprezentaci. Když se sejdeme po delší době a na hřišti to úplně neklape, tak nás pošle ven na pivo a druhý den dá trénink až odpoledne, takže si můžeme pokecat, zjistíme, že jsme staří kamarádi, a všechno si sedne. Je to o tom, že trenér musí poznat, co tým zrovna potřebuje. V národním týmu

FOTO: ČBF/VÁCLAV MUDRA

13,6

Takový bodový průměr střelil v kvalifikaci letošního MS, kam se Češi podívali po 37 letech.

máme skvělou partu a hodně tam funguje týmová chemie.“

Individuální trenéři

„Klubová příprava v Nymburce začíná v půlce srpna, ale všichni jsme stejně v reprezentaci, a na to se musí připravit člověk individuálně. Do národního týmu musí člověk přijít připravený. Využívat individuální trenéry je pro profesionální hráče zřejmě nezbytné. Je výhoda, že Ondra Balvín s Tomášem Satoranským sem už několik let vozí své trenéry a ostatní kluci je také využívají. Každě

léto se snažím s trenéry diagnostikovat, čemu se budeme věnovat. Tohle léto před MS jsem se zaměřil hlavně na fyzickou stránku a nevěnoval se tolik basketbalu.“

Chci být trenérem?

„Dřív jsem si myslel, že by mě trénování bavilo, ale zatím jsem nad tím vážněji nepřemýšlel. Za mě musí mít trenér nějaké charisma, a to u sebe nevidím. Ještě mám snad několik let hráčské kariéry před sebou a pak uvidíme. Nikdy neříkej nikdy.“

Jaromír Boháčik si zahrál za reprezentaci na mistrovství Evropy před dvěma lety. V těchto dnech prožívá vrchol kariéry na MS v Číně.

INZERCE

TOYOTA | CZECH TEAM
GENERÁLNÍ PARTNER
ČESKÉHO OLYMPIJSKÉHO TÝMU

CHCETE JEZDIT JAKO TÝM I VY?

PROACE VERSO
PROSPORT

Více na www.autoproport.cz.

TEXT: MICHAL JEŽDÍK

Jaké máte plány na další období?

FILIP ŠUMAN

předseda Českého florbalu

„Novou sezonou navazujeme na přelomové domácí mistrovství světa a také historicky první juniorský titul mistrů světa. S největší intenzitou chceme pokračovat ve spolupráci s kluby v novém komplexním programu rozvoje oddílů. Velký pokrok chceme udělat i v systému práce s talentovanou mládeží. Čekají nás také dvě velké akce, v lednu se v Ostravě odehraje formou Final Four vyvrcholení Poháru mistrů, v dubnu se poté Superfinále vrátí do pražské O2 areny.“

ZBYNĚK ŠPAČEK

předseda České asociace stolního tenisu

„Plány pro naši asociaci jsou rozděleny do tří částí. První je sportovní. Tam český stolní tenis jako největší prioritu vidí maximální účast na OH v Tokiu. Do soutěže družstev se asi nevejdeme, ale určitě bychom chtěli obsadit maximální

počet sportovců do dvouher, tj. 2 muži a 2 ženy. V rámci Evropy uspět na následujícím ME družstev ve francouzském Nantes, kde obě družstva hrají v mistrovské skupině o medaile.

Druhá část je organizační. Udržet si místo ve světovém kalendáři pro pořádání každoročního jednoho z největších světových turnajů, v Olomouci. A zároveň si zachovat pověst jednoho z nejlepších pořadatelů tohoto turnaje.

Třetí část je svazová. Podstatně zviditelnit stolní tenis i pro ne stolně-tenisovou veřejnost, udržet dobrou ekonomickou situaci a rozšířit členskou základnu mládeže.“

PETR DITRICH

předseda České baseballové asociace

„O tom, jaká bude sezona 2020, se rozhodne na olympijské kvalifikaci, která se hraje v září v Německu a Itálii. Jsme na startovní čáře a věříme, že to bude sezona olympijská. V Japonsku je baseball

národním sportem, o to více chceme uspět. Čeká nás také vyhodnocení fungování našeho systému akademii a center v mládežnických kategoriích. Plánujeme se více zaměřit na rozvoj individuálních dovedností hráčů, především nadhazovačů.“

MIROSLAV JANSTA

předseda České basketbalové federace

„Od poloviny července, kdy jsme získali pořadatelství jedné

ze skupiny mužského EuroBasketu 2021, můžeme vše směřovat k této jedinečné události. Na sportovních cílech už přes dva roky pracujeme. Naše skvělá generace by měla být právě v roce 2021 na vrcholu. Velkou výzvou pro nás je nastavit marketingovou strategii federace. Chceme se dostat blíže lidem, omladit a zatraktivnit federaci vnímání. Rok 2021 není cíl, ale prostředek jak nastartovat i dlouhodobé cíle.“

PETR RYŠKA

předseda Českého svazu plaveckých sportů

„Vzhledem k tomu, že je nadcházející sezona olympijská, je hlavní sportovní plán a cíl svazu jasný. Úspěšné vystoupení našich sportovců na OH v Tokiu. Z dalších plánů na nadcházející období jsou důležité především dva. Zaprvé jde o nastavení nové koncepce rozvoje plaveckých sportů a organizace reprezentačních družstev, kterou chceme spustit po OH 2020.

Dále pak pracujeme na posílení v oblasti marketingu a propagace plaveckých sportů v ČR, včetně informací a tlaku na zlepšení situace v oblasti velkého nedostatku plaveckých bazénů u nás.“

FOTO: PROFIMEDIA.CZ

FOTO: ČAS.T

MAREK PAKOSTA

předseda Českého volejbalového svazu

„V šestkovém volejbale nás letos v září čeká vrchol účasti na ME 2019 mužů v Nizozemsku. V roce 2020 pořádáme koncem srpna ME U20 mužů v Brně, kde naše loni stříbrná generace bude obhajovat medaile. V beachvolejbale jsme uprostřed kvalifikačního období na OH v Tokiu, které končí v červnu 2020. Zatím se oba naše top týmy Markéta Nausch Sluková – Barbora Hermannová a Ondřej Perušič – David Schweiner pohybují na postupových pozicích. I zde budeme v roli pořadatele, a to hned dvakrát. Koncem května při pořádání turnaje Světové série mužů a žen v Ostravě – J&T Banka Ostrava Beach Open, který je součástí již zmíněné kvalifikace na OH. A v srpnu pak pořádáme ME U20 mužů a žen v Brně na Sokolském koupališti.“

GABRIEL WAAGE

předseda České softballové asociace

„Předně chceme využít potenciálu z úspěšného domácího mistrovství světa mužů. A to jak v oblasti rozvoje, tak médií. V domácím prostředí chceme zpevnit funkčnost struktury extraligových klubů. V zahraniční oblasti bych rád dotáhl českou federaci na první místo v Evropě. Takže máme co dělat.“

MARTIN URBAN

generální sekretář Českého svazu ledního hokeje

„Český hokej čeká v nadcházející sezoně domácí mistrovství světa juniorů do 20 let. V této, pro Mezinárodní hokejovou federaci druhé nejvýznamnější, akci si chceme udržet velmi vysoký kredit z roku 2015 (MS seniorů v Praze a Ostravě) z hlediska pořadatelství a přes silnou skupinu (USA, Rusko, Kanada a Německo) dále postoupit a uspět v play off po strážce sportovní.“

TOMÁŠ CVIKL

předseda České asociace squashe

„Rádi bychom na poli sportovním, aby se nám podařilo co možná nejlépe navázat na veleúspěšnou minulou sezonu, ve které český squash poprvé v historii získal na mistrovství Evropy zlatou medaili v individuální kategorii a také svou první medaili na mistrovství světa. Nebude to nic jednoduchého, protože podstatná část strůjců těchto úspěchů postoupila mezi dospělé. Ale i tak naším cílem bude pohybovat se na čelních místech v evropských juniorských pohárech a na ME být do 8. místa. Pro družstvo mužů je naším cílem udržení se v elitní evropské skupině TOP 8 a pro ženy zůstává cílem postup do TOP 8. Mezi nesportovní cíle rozhodně patří soustavný rozvoj našich prorůstových programů, jak na podporu trenérů a rozhodčích, tak i talentované mládeže včetně členů reprezentace. Rádi bychom také zlepšili promování squashe mimo jiné tvorbou pravidelného měsíčního pořadu v České televizi.“

JIŘÍ KEJVAL

předseda Českého olympijského výboru

„Příští rok je olympiáda v Tokiu, tudíž náplň je jasná. Chtěl bych se svými kolegy vytvořit co nejlepší podmínky pro naše sportovce a fanoušky. Připravujeme vlastní účast sportovců na OH, ale i Český dům v Tokiu, olympijské festivaly v Ostravě, Brně a doufejme i v Praze, skvělé oblečení pro sportovce i pro fanoušky. Kompletní informační a mediální servis ve spolupráci s našimi mediálními partnery včetně tradiční olympijské knihy, kterou vydáme tři dny po ukončení olympiády.“

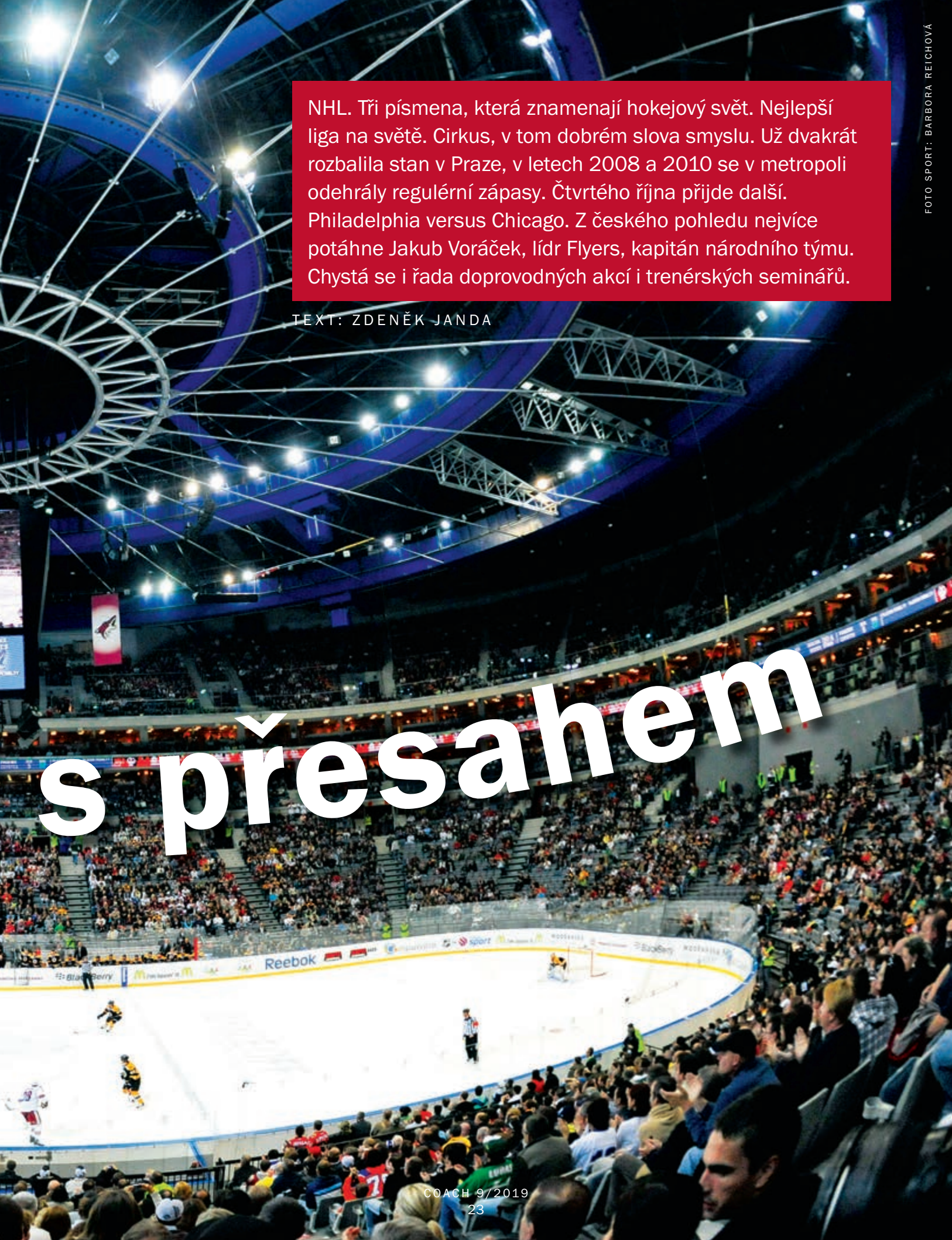
MARTIN KOMÁREK

předseda Českomoravského svazu hokejbalu

„Cílem pro příští sezonu je pro nás dokončení dvou publikací o hokejbale. Zaměřením první je 30 let od založení svazu. Druhý text se zaměřuje na knihu pro hokejbalové trenéry, která je v našem prostředí velmi očekávaným tématem. V metodické části bychom chtěli rozšířit počet videí pro začínající trenéry. Mým osobním cílem ve sportovní části je rozšíření naší sítě a struktury kempů pro talentovanou mládež včetně hlubší vazby na vzdělávání trenérů B-licence.“

NHL: Svátek

V PRAZE

NHL. Tři písmena, která znamenají hokejový svět. Nejlepší liga na světě. Cirkus, v tom dobrém slova smyslu. Už dvakrát rozbalila stan v Praze, v letech 2008 a 2010 se v metropoli odehrály regulérní zápasy. Čtvrtého října přijde další. Philadelphia versus Chicago. Z českého pohledu nejvíce potáhne Jakub Voráček, lídr Flyers, kapitán národního týmu. Chystá se i řada doprovodných akcí i trenérských seminářů.

TEXT: ZDENĚK JANDA

s přesahem

Do boje. Hokejisté Philadelphie a Chicaga se představí v Praze, 4. října odehrají zápas v O2 Areně.

FOTO: PROFIMEDIA.CZ

Nemusíte být zrovna hokejoví experti, abyste znali ta jména.

Claude Giroux, James van Riemsdyk, Duncan Keith, Patrick Kane nebo Jonathan Toews. A Jakub Voráček, pochopitelně.

Co jméno, to pojem. Špička v rámci NHL. TOP hráči, jejichž um pohladí duše hokejových fanoušků. Tyhle všechny borce můžete v Praze vidět na vlastní oči. Pokud tedy patříte ke šťastlivcům, kteří vstupenky do O2 Areny sehnali. Zaprášilo se po nich za dvě hodiny, teď je zápas beznadějně vyprodáný. Lístky stály od 1990 do 7990 korun. Přímo ho bude vysílat stanice Nova Sport (od 20 hodin). Stále ještě existuje šance, že pár vstupenek do oběhu půjde – z nevyzvednutých rezervací.

Pro oba týmy to bude úvodní utkání sezony. I tohle přidává na prestiži zámožského výjezdu do Prahy. Ta v minulých letech 2008 a 2010 už přivítala Boston, Phoenix, New York Rangers a Tampa Bay.

„Věřím, že si to my hráči i fanoušci co nejvíce užijeme. Snad to pro ně bude super zážitek,“ říká Voráček, hlavní lákadlo téhle sportovní show. Kulisy zařídí dva slavné kluby. Philadelphia Flyers a Chicago Blackhawks.

První si vydobyl respekt hlavně v sedmdesátých letech, do dějin se zapsal pod

přezdívkou Broad Street Bullies. Název byl odvozený od nejdelší ulice ve městě a nekompromisnímu stylu, jakým se tým prezentoval. Byli to drsnáci, bijci, kteří hokejové um mixovali právě s tvrdým stylem. Zapomenutému městu vrátili hrdost a čest.

V letech 1974 a 1975 získali Stanley Cup, klíčovou postavou byl neohrožený vůdce Bobby Clarke, jenž byl ve Philadelphii zbožňovaný. Ale u soupeřů nenáviděný. Stejně jako celý tým. Konkurence si myslela jedině: Je to parta rváčů, násilníků.

Šel z nich strach. Říkalo se: Zamkněte ženy a děti. Do města přijeli Flyers!

Jenže až takový masakr to nebyl. V mužstvu byla i hokejová kvalita, nebylo možné vyhrát Stanley Cup jenom rvaním. „Můžete mít nejlepší rváče na světě. Ale kdyby mužstvo nemělo talent, nikoho by neporazili. A Flyers měli hodně talentu,“ okomentoval to i Phil Esposito, ikonická postava NHL, která v sedmdesátých letech hrála za konkurenční Boston.

Chicago získalo nejslavnější sportovní grál šestkrát, na rozdíl od Philadelphia jejich poslední zářezy na trofeji nejsou tak ošoupané. Blackhawks triumfovali v letech 2010, 2013 a 2015, vytvořili úspěšnou dynastii. U všech nechyběla osvěd-

čená dvojka Patrick Kane – Jonathan Toews, kteří budují charakter Blackhawks už od roku 2007.

Hvězda? Voráček

Z českého pohledu je hlavní tahák jasný. Voráček. Ryšavý bombardák, jenž v polovině srpna oslavil třicátiny, patří dlouhodobě z českého pohledu k nejoblíbenějším hokejistům za mořem. Díky umu, ale i bohulibým charitativním aktivitám. Další porce sympatií si vysloužil v květnu, kdy s céčkem na dresu táhl národní tým při povedeném světovém turnaji v Bratislavě.

I když měl doma těhotnou přítelkyni, o omluvence neuvažoval. Na ledě pak mluvil góly a pohlednými akcemi. Na porod si odběhl přímo během turnaje, při němž vytvořil český bodový rekord (18 bodů – 5 + 13 ve 13 zápasech).

Takže je jasné, jaké číslo bude pod největším drobnohledem. Na koho si budou fanoušci v přeplněném hledišti pražského chrámu ukazovat.

93.

Voráček působí v mužstvu Flyers od sezony 2011/12, od té doby patří ke klíčové ose. I když v posledních letech marně parta okolo kapitána Claua Giroux čeká na pronikavý úspěch. Pro české fanoušky přesto zůstává hlavním terčem zájmu.

„To, že je v sestavě právě on, je pro vy-
znění celé akce obrovsky důležité,“ tvrdí
promotér Tomáš Petera, zkušená persona
v oblasti sportovních akcí, který zajišťuje
projekt v rámci NHL Global Series 2019
po obchodní a marketingové stránce.

V záloze bylo ještě jiné české eso
ve službách Philly. Radko Gudas, Bud
Spencer na bruslích... Když NHL pustila
do světa novinu, kdo se v Praze představí,
také on byl nadšený. „Je to příležitost, kte-
rá se naskytne jednou za život. Obrovsky
se těším!“ vykládal.

Ovšem i když sport umí psát krásné
příběhy, občas přinese zašmodrchanou
zápletku. Gudas během léta, když byl
na svatbě spoluhráče z národního muž-
stva, zvedl telefon a slyšel: „Jdeš do Wa-
shingtonu.“ Výměna překazila plány, syn
obránce Lea, majitele čtyř medailí z mis-
trovství světa, se v Praze neukáže.

„Musím říct, že mě to hodně mrzí. Ale
nedá se nic dělat. NHL je prostě byznys,“
reagoval smířlivě.

Z českého pohledu mrzutost. Ještě že
Voráček během léta žádný takový telefo-
nát neobdržel... To už by pro pořadatele
byla drtivá rána.

Ostatně, jednou už to taky bylo. Když
slavná liga v lednu 2008 oznámila, že
premiérově v Praze odehraje soutěžní
zápas, Jaromír Jágr z New Yorku diktoval
v rámci konferenčního hovoru českým no-
vinářům: „Je to senzační. Je neskutečné,
že se to podařilo.“ Za soupeře liga vybrala
Tampu Bay (tehdy v sestavě s Václavem
Prospalem a Radimem Vrbatou).

Rangers se valí do Prahy! S Jágrem! To
bude hit!

Ovšem ouvej. Legendární číslo 68 chy-
bělo. Po sezoně se v New Yorku rozlou-
čilo a vzalo směr ruský Omsk. Jágr cítil,
že po letech potřebuje změnu. Tlak už ho
dusil, potřeboval nový drive. Proto NHL
zamával. Pro promotéry to byla nepřijem-
nost. Vždyť právě Jágr, tehdy na vrcho-
lu sil, byl hlavním důvodem, proč NHL
do Prahy lákali.

Tentokrát panika nehrozí. Voráček by
měl být jistota. Na soupisce vedle něj figu-
ruje i útočník David Kaše, ovšem u něj je
to s otazníkem. Možná zamíří na farmu,
stejně jako v minulé sezoně. V kádru sou-
peře by si v O2 Areně měl zahrát útočník
David Kämpf, jenž je součástí organizace
Blackhawks už dva roky.

PHILADELPHIA

Trenér: Alain Vigneault

Kapitán: Claude Giroux

Největší hvězdy: Giroux, Voráček,
Couturier, Niskanen, Provorov

Gólmáni: Brian Elliott, Carter Hart

Poslední umístění:
bez play off, (11. místo v konferenci)

Počet Stanley Cupů: 2 (1974 a 1975)

CHICAGO

Trenér: Jeremy Colliton

Kapitán: Jonathan Toews

Největší hvězdy: Toews, Kane, Keith,
Seabrook, Crawford

Gólmáni: Corey Crawford, Robin Lehner

Poslední umístění:
bez play off (10. místo v konferenci)

Počet Stanley Cupů: 6
(1934, 1938, 1961, 2010, 2013 a 2015) →

INZERCE

Česká trenérská akademie ČOV pořádá
MEZINÁRODNÍ KONFERENCI PRO TRENÉRY

2. října 2019, Praha

Centrum pohybové medicíny
Pyšelská 4, 149 00 Praha 4 – Chodov
Zahájení v 9:45 hodin

SAVE the DATE

Experti z NBA, NHL a čeští odborníci budou diskutovat na témata:

- příprava mladých sportovců na profesionální kariéru
- rovnováha mezi individuálním rozvojem a týmovou přípravou
- kondiční příprava v sezóně a mimo ni
- komunikační dovednosti: strategie, komunikace s hráčem, s týmem, s majiteli, s týmem trenérů
- budování týmu, kultura, důvěra, leadership, využití nových technologií
- sportovní psychologie

Podrobnější informace budou upřesněny v průběhu září. Sledujte treneri.olympic.cz

VŠE SIMULTÁNNĚ TLUMOČENO.

REGISTRACE ZAHÁJENA. Pro přihlášení přejděte na stránky: treneri.olympic.cz
Další informace získáte: David Tománek
mobil: +420 777 882 773, e-mail: treneri@olympic.cz

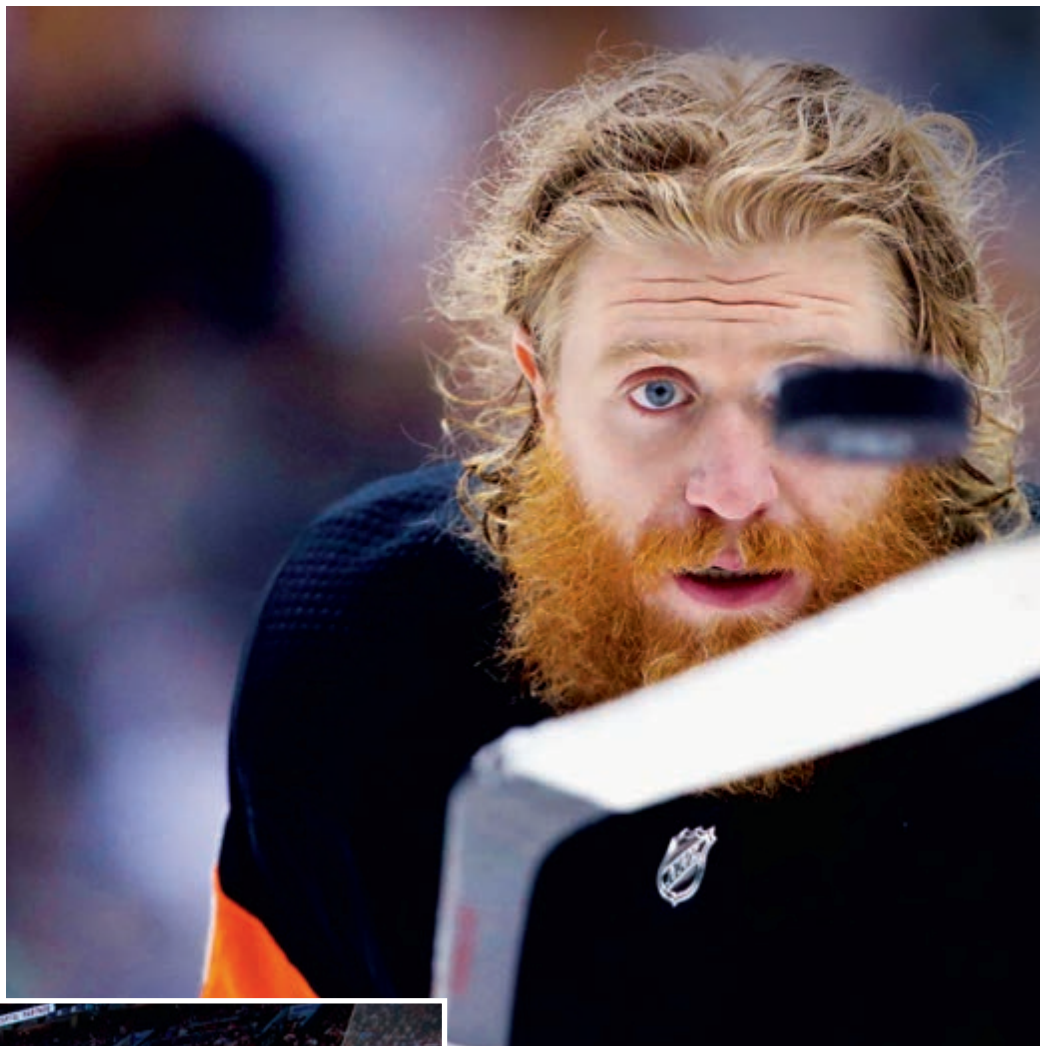
COACH

A pikantní premiéru v nejslavnější soutěži světa by si mohl odbýt kanonýr Dominik Kubalík, jenž s mužstvem z Chicaga na konci května uzavřel roční smlouvu. „NHL doma? To by byl úplný vrchol!“ věřil 24letý útočník, jenž byl v poslední sezoně vyhlášený nejužitečnějším hráčem švýcarské ligy. Pálí mu to rok co rok. Takže posun do NHL je logický. Odšpuntuje zámořskou kariéru právě v Praze? I tohle by byla krásná story.

Před zápasem absolvují oba týmy přípravné kempy v Evropě, každý navíc odehraje exhibiční zápas. V rámci NHL Global Series Challenge 2019, která čítá právě i přátelské duely. Chicago se v neděli 29. září představí v berlínské Mercedes-Benz aréně v zápase s Eisbärenem, Flyers navštíví švýcarské Lausanne a v pondělí 30. září se utkají s místním HC.

Nadstavbou jsou doprovodné akce

Ani Praha nebude ochuzená o doprovodné akce. „Nechtěli jsme, aby to bylo jenom o jednom utkání. To by byl takový výstřel do tmy. Naším záměrem je, aby to mělo mnohem větší přesah. Je to systémová věc, nic nahodilého,“ reaguje promotér Petera, který už se podílel i na předešlých velkých sportovních akcích v Praze. A to

Tolik fanoušků už v O₂ Areně vidělo čtyři předešlé regulérní zápasy NHL v Praze.

62 459

nejenom těch hokejových. Do české metropole přivábil třeba basketbalový turnaj Final Four, což je vyvrcholení prestižní Euroligy.

NHL přesto vyčnívá. „Je to jedna z pěti nejsilnějších sportovních značek na světě, takže z tohoto důvodu je její zásah obrovský,“ tvrdí rovněž úspěšný tenisový trenér, jenž mimo jiné byl u toho, když Petr Korda vyhrál před jednadvaceti lety Australian Open.

Teď se o celou akci stará marketingově, shání sponzory a partnery. Kdo ví, jestli samotný zápas vůbec uvidí...

„Během něj budu mít na starosti obchodní schůzky, takže to, co se děje přímo na ledě, v tu chvíli nebude pro mě to hlavní,“ připouští Petera, jenž už vyjednával o tom, že by NHL zavítala do Prahy i v příštích letech. Nechce prozradit detaily. Ale hokejovému národu chce nabídnout lákavé menu: „Řádově v horizontu pěti let vidím reálně, že se tady NHL objeví třikrát.“

ČEŠI, KTEŘÍ MOHOU ZASÁHNOUT DO HRY

PHILADELPHIA:

Jakub Voráček, David Kaše

CHICAGO:

David Kämpf, Dominik Kubalík

FOTO: PROFIMEDIA.CZ (2)

Petera je i vášnivý amatérský hokejista. Ale pozor, hraje pod dohledem legendy. Každý týden chodí totiž hrát do Letňan a jeho spoluhráčem v obraně je... Dominik Hašek!

A i když to nejsou žádné oficiální zápasy, ale spíše „sranda“ mače, emoce někdy tryskají. Jestli znáte povahu někdejšího legendárního brankáře, jenž po skončení famózní kariéry hraje výhradně v poli, je vám to jasné. Pro něj slovo sranda mač neexistuje. Pro něj je každý zápas finále olympiády. „Zrovna včera mě zdrbal za jednu křížnou přihrávku. Naložil mi pěkně... Ale zrovna jemu člověk může těžko odporovat. Kdyby to byl někdo jiný, asi bych ho někam poslal. Ale jeho nemůžu,“ směje se sportovní manažer.

Spolu se Slavomírem Lenerem, někdejší m koučem, jenž působil i v NHL, má na starost rovněž NHL Global Fan Tour. Což je veledůležitá součást celého projektu.

„My u nás máme akci Pojď hrát hokej, NHL má tohle. Chceme zámořský hokej přiblížit co nejvíce lidem,“ vysvětluje Lener, jenž má v rámci hokejového svazu pod palcem zahraniční styky a v NHL má výborné kontakty.

Fan Tour se uskuteční v pěti českých městech. V Brně (16. září), Českých Budějovicích (18. září), Ostravě (20. září), Plzni (23. září) a Praze (3. října).

Jedná se o putovní muzeum pro fanoušky, které vzdává hold nejslavnější hokejové soutěži světa a jejím hráčům. Převládá se ve dvou obřích kontejnerech, součástí jsou i interaktivní dotykové obrazovky nebo herní konzole, na nichž je možné si chvíli zamastit NHL. Ale jde i o víc. O nejrůznější soutěže, do kterých se bude moci zapojit nejširší veřejnost.

„Bude to trvat celý den. Dopoledne to bude orientované hlavně na mládež, na hokejové třídy. Ale odpoledne i na ostatní. Lidé si mohou vyzkoušet nejrůznější dovednosti, jako například rychlost nebo přesnost střelby. Všechno by mělo být pod patronací osobností, které z daného města pocházejí. Měly by vyslat jasný signál: Podívejte, my jsme se tady hokej naučili a dostali jsme se až do NHL,“ vykládá promotér Petera.

Organizátoři by tedy rádi do akce zapojili osobnosti spojené s jednotlivými městy. Třeba Martina Straku, Václava Prospala a další hráče, kteří v NHL zanechali výraznou stopu.

„V současné době na tom intenzivně pracujeme, je to pro nás důležitá součást celého projektu,“ tvrdí Lener, který v NHL jako asistent kouče působil v Calgary a na Floridě.

Lidé si během Fan Tour mohou NHL nejenom „osahat“, ale pro vítěze nejrůznějších soutěží budou nachystané lístky přímo na zápas mezi Philadelpií a Chicagem! To je už dlouhé měsíce beznadějně vyprodané, takže tohle je jedinečná příležitost, jak se dá ještě dostat k horkému zboží.

„Jsme hokejová země, tady hokej nemusíme představovat. Ale NHL je speciální. Takže ji chceme lidem co nejvíce přiblížit,“ tvrdí Petera. Fan Tour by se navíc měla objevit v Česku každoročně. A měla by střídát města, do kterých zavítá. Aby měla co nejširší záběr a zážitky si užilo co nejvíce fanoušků.

Veřejný trénink láká

I samotný zápas by měla být velká show. Organizace ale pod zkušeného promotéra nespadá, tu má na starost společnost LiveNation, která se primárně zabývá pořádáním velkých koncertů. NHL je pro ni novinkou. Ale nebojí se toho. Jaký je vůbec rozdíl mezi obřím koncertem a utkáním NHL?

„Přestože pořádáme opravdu velké akce pro desetitisíce lidí pravidelně a několikrát do roka, těžko porovnávat velké koncerty se zápasem NHL, protože ten pořádáme poprvé. Nicméně, během více než 25letého fungování naší společnosti jsme organizovali nejrozmanitější „nehudební“ akce – od fotbalu přes freestyle motokros, šachové exhibice, krasobruslení, závody monstertrucků, jezdecké show až po Cirque Du Soleil. V O2 Areně pak pořádáme akce již od jejího otevření. Zápas NHL pro nás bude velká výzva, ale v našem týmu máme profesionály, kteří udělají vše proto, aby pražský zápas pro-

PŘEDEŠLÉ ZÁPASY NHL V PRAZE

4. října 2008

NY RANGERS-TAMPA BAY 2:1
(17 085 diváků)

5. října 2008

NY RANGERS-TAMPA BAY 2:1
(17 085 diváků)

9. října 2010

BOSTON-PHOENIX 2:5
(15 299 diváků)

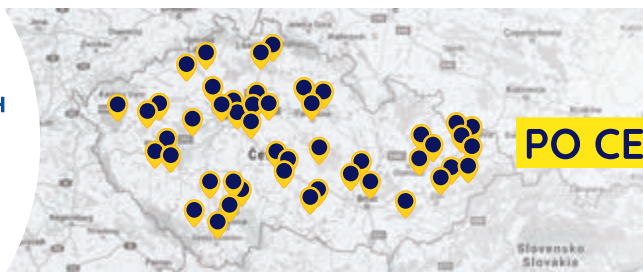
10. října 2010

BOSTON-PHOENIX 3:0
(12 990 diváků)

INZERCE

GENERÁLNÍ PARTNER
ČESKÉHO OLYMPIJSKÉHO TÝMU
2017 - 2020

Stovky sportovních akcí

PO CELÉ REPUBLICE

na jediném místě

SPORTVOKOLÍ.CZ

FOTO SPORT: MICHAL BERÁNEK

25

Tolik regulérních zápasů NHL se v Evropě odehrálo od roku 2007. Vše začalo dvojutkářím Los Angeles – Anaheim v Londýně.

NHL GLOBAL FAN TOUR

BRNO	16. 9.
ČESKÉ BUDĚJOVICE	18. 9.
OSTRAVA	20. 9.
PLZEŇ	23. 9.
PRAHA	3. 10.

běhl bez problémů a ke spokojenosti obou týmů,” uvedl Petr Novák, PR manažer Live Nation.

Nejde pouze o samotný duel. Hokejová veřejnost se může podívat i na předzápasový trénink obou mužstev, který se na ploše sportovního chrámu v Libni uskuteční 3. října (od 15 do 17.45 hodin). Cena je jednotná: 390 korun.

„Pro opravdového fajnšmekra je možná trénink ještě zajímavější než samotný zápas. Díky televizním přenosům jich mají lidé možnost vidět už hodně. Ale trénink? Navíc den před zápasem? To je něco výjimečného,” tvrdí marketingový manažer Petera. Také on se chystá ve čtvrtek na přípravu Flyers a Blackhaws podívat.

Do hlediště by se měly dostat i děti z nejrůznějších sportů. Aby měly možnost v živém přenosu přičuchnout k NHL... Otevřená předzápasová příprava bude sloužit rovněž jako studijní materiál pro české trenéry. „Určitě to pro ně bude zajímavé. Domlouvám pro ně okolo dvou set lístků,” popisuje Lener, někdejší dlouholetý šéftrenér svazu, který se podílí na osvětě a pořádání seminářů pro kouče. A právě NHL v Praze, to je příležitost ke vzdělání.

Lener ve spolupráci s kolegy z jiných sportů, především Michalem Ježdíkem, sportovním ředitelem České basketbalové federace, v rámci NHL Global Series pracuje také na přípravách tradičního semináře MOSTY, na němž participuje i Český

olympijský výbor. Tentokrát by se v něm hokej propojil s NBA.

„Usilovně jednáme o tom, abychom sehnali opravdové trenérské nebo manažerské kapacity ze zámoří. Pokud jde o hokej, chtěl bych, aby to bylo specializované na téma, které nás hodně trápí. A to je přechod z juniorky mezi dospělé,” vysvětluje Lener. „Jde o to, aby nám zámořští trenéři nebo manažeři pověděli, jak má být hráč vybavený, aby mohl vstoupit do NHL. Jaké typy chtějí, jak mají být mentálně odolní.“

„A Michal (Ježdík) by to jel po linii NBA. Chceme to vhodně propojit,” dodává Lener.

Vedle semináře MOSTY chystá svazový expert i trenérský seminář, který by byl vyloženě pro hokejové kouče. Měl by se konat v den zápasu, tedy čtvrtého října. „Jde nám o to, abychom akci NHL co nejvíce využili i směrem k trenérům. Ten přesah je hodně důležitý,” zdůrazňuje Lener, jenž ze střídačky v roli hlavního trenéra vedl národní tým při šampionátu v Praze v roce 2004. Hrál se na stejném místě, i když tehdy se sídlo ještě jmenovalo Sazka Arena.

Teď bude z hlediště sledovat, jak do akce vyjedou novodobí hokejoví gladiátoři z Philadelphie a Chicaga.

Také utkání z trenérského pohledu přináší zajímavosti. A střet různých trenérských světů. Flyers nově povede Alain Vigneault, 58letý zkušený trenérský bard, jenž v roli hlavního kouče vedl Montre-

„NHL DÁVÁ JEDNOZNAČNĚ SVĚTU NAJEVO, ŽE MLÁDÍ MÁ ZELENOU. A I KDYŽ JE TO OBROVSKÝ BYZNYS, NEBOJÍ SE RISKOVAT. JE TO HODNĚ POUČNÉ.“

SLAVOMÍR LENER, manažer rozvoje ledního hokeje

al, Vancouver nebo naposledy New York Rangers.

V základní části odkoučoval 1216 zápasů, dalších 139 přidal v play off. Na posledním šampionátu v Bratislavě řídil kanadskou reprezentaci, která překvapivě ve finále nestačila na Finsko, soubor nenápadných pracantů.

Kupa zkušeností, zápasů.

A teď považte, kdo stojí na střídačce Blackhaks. V porovnání s Vigneaultem je to trenérský zelenáč.

34letý Jeremy Colliton. Někdejší útočník, mistr světa v osmnáctkách i dvacítkách, který nastupuje do druhé sezony v NHL. V minulém ročníku to byl on, kdo v organizaci nahradil dlouho nedotknutelného Joela Quennevilla (60), který Chicagu dovedl ke třem Stanley Cupům!

Předtím si na Pohár sáhl také jako asistent Colorada.

NHL ukazuje: mládí vpřed!

Kolem výměny byl velký poprask. Zdálo se, že pozice legendárního kouče je neotřesitelná. Jenže znáte NHL. Tam nemá nikdo nic jistého. I taková persona se musela po sérii nevýrazných sezon pakovat... Nahradil ji právě Colliton, v tu dobu nejmladší trenér v historii organizace. Žezla se ujal ve 33 letech. Předtím dvě sezony vedl tým v AHL.

Takže teď se fanouškům, potažmo i adeptům trenérského řemesla, nabízí pohled na dva trenérské světy. Ostřílený mazák versus dravé mládí.

„Svědčí to o tom, jaký je v NHL jednoznačný trend. Mladí hráči, rychlost, dri-

ve. Jiná dynamika hry. A stejné je tomu i u koučů. Registrujeme čím dál tím více trenérů, kteří přicházejí z juniorek nebo z farem. Kde měli výsledky. A okamžitě dostanou šanci. Ale ne jenom na oko. Ihned si vyslouží kontrakt v NHL,“ popisuje Lener současnou zámožskou praxi.

A nejde jenom o hráče nebo trenéry. Slavné Toronto z pozice GM šéfuje 33letý Kyle Dubas, jenž hokej nikdy nehrál. Koho ve funkci v květnu 2018 nahradil? Ikonického Lou Lamoriella...

Takže není divu, že do Prahy přiletí Chicago s tak mladým trenérem. „I tohle by měla být inspirace pro české prostředí. NHL dává jednoznačně světu najevo, že mládí má zelenou. A i když je to obrovský byznys, nebojí se riskovat. Takže také z tohoto pohledu je to hodně poučné,“ dodává Lener.

NHL V Praze není tedy pouze o utkání. Ale i o dalších doprovodných akcích. Neméně důležitých. „Doufám, že to celkově bude pro české fanoušky krásný zážitek. My na ledě pro to uděláme maximum,“ slibuje Jakub Voráček.

Bude to show. Těšte se. □

INZERCE

MISTROVSTVÍ EVROPY

a boj o kvalifikaci do Tokya 2020

Jakub Malík
kapitán národního týmu

7. - 15. 9. 2019
Bonn, Solingen (Německo)

www.baseball-em.de

Zápasy českého týmu ve skupině:

- 7. 9. Česko – Izrael
- 8. 9. Nizozemsko – Česko
- 9. 9. Česko – Velká Británie
- 10. 9. Česko – Švédsko
- 11. 9. Německo – Česko

Všechny zápasy budou
přenašeny playo.tv

Bud'te u toho! Živě!

www.baseball.cz

[#baseballczech](https://twitter.com/baseballczech)

[#roadtotokyo](https://twitter.com/roadtotokyo)

Respektovaný trenér ragby, který před časem pomáhal i české reprezentaci. **CHRISTIAN GAJAN**, 61letý Francouz, působil doma v elitních francouzských klubech, ale také v Itálii nebo Japonsku. O své zkušenosti se podělil v dotazníku pro magazín COACH.

Základem je lidský přístup

Proč jsem se stal trenérem?

„Můj otec, on sám vychovatel a vrcholový trenér, mě nakazil tímto virem. Poté mě přirozeně vedla k trenérství moje profese učitele tělesné výchovy.“

Moje nejsilnější vlastnost?

„Určitě schopnost porozumět člověku, tedy každodenní předvídání.“

Kdo na mě měl největší vliv?

„Nejdříve můj otec Jean Gajan. Poté můj učitel Robert Bru, mimořádný vyučující. A nakonec Pierre Villepreux, nejvíce způsobil propojovat teorii s praxí.“

Moje trenérská filozofie?

„Viz následující odpověď.“

Jakými hodnotami se řídím jako kouč?

„Důvěra, čestnost, respekt.“

Nejlepší rada, kterou jsem kdy dostal?

„Má nejlepší rada, kterou jsem kdy dostal, je to, co jsem pozoroval u mého otce až do jeho smrti, kdy mi bylo 20 let.“

Kdy jsem si nejvíc naběhnul

„Nikdy jsem v nesmlouvavém profesionálním světě nemyslel na svůj

osobní prospěch. To mě třikrát v mé kariéře stálo hodně draho, ale v dlouhodobém pohledu je to tak lepší.“

• • •

Kdy jsem měl pocit, že jsem měl zápas pod vlastní kontrolou?

„Pěkně před zápasem, kdy vše bylo hotovo předem a pocit přílnutí prosvítal.“

Co dělám, když cítím, že za mnou družstvo nestojí?

„Vždy jsem jednal dříve, než se to stalo. Předvídal jsem.“

Do jaké míry rozlišuju v přístupu mezi starým a mladým hráčem?

„Nikdy žádné rozlišování.“

• • •

Stává se mi někdy, že si vůbec nevím rady?

„Vždy existuje nějaké řešení.“

Můj trenérský rituál?

„Nemám, ale rád se izoluji před předzápasovým brífinkem.“

Potřebuje trenér víc vzdělání, nebo životní rozhled?

FOTO: GETTY IMAGES

**„NIKDY JSEM
V NESMLOUVAVÉM
PROFESIONÁLNÍM
SVĚTĚ NEMYSLEL
NA SVŮJ OSOBNÍ
PROSPĚCH. TO MĚ
TŘIKRÁT V MÉ KARIÉŘE
STÁLO HODNĚ DRAHO,
ALE V DLOUHODOBÉM
POHLEDU JE TO TAK
LEPŠÍ.“**

CHRISTIAN GAJAN

Narozen: 6. 9. 1957 v Toulouse

Profese: učitel tělesné výchovy, profesionální ragbyový trenér

Jazyky: francouzština, italština, angličtina

Trenérská kariéra: Stade Toulousain (1981-93), Rodez (1993-96), Castres (1996-98), Benetton Treviso (It., 1998-2000), Stade Toulousain (2000-02), Castres (2002-05), Fukuoka Sanix Blues (Jap., 2006-07), Casino di Venezia (2008-10), česká reprezentace (konzultant, 2008-09), Aviron Bayonnais (2010-11), Zebre (It., 2012-13), US Carcassonne (2014-16), Cahors rugby (2016-19)

Největší úspěchy: vítěz European Rugby Challenge Cupu (druhý nejvyšší evropský pohár, 2003), mistr Francie (2001), mistr Itálie (1999), vítěz francouzského poháru Challenge du Manoir (1993), vítěz francouzského poháru Challenge Sud Radio (2003), finalista francouzského šampionátu (1991), finalista Italského poháru (2009), juniorský mistr Francie (1988, 1989, 1990)

Ve své bohaté trenérské kariéře pracoval Christian Gajan i v Itálii, mj. u týmu Zebre, na snímku v tmavých dresech

FOTO: PROFIMEDIA.CZ

7

Tolikrát se zúčastnil se svými týmy Heineken Cupu, nejprestižnějšího evropského poháru v ragby, obdoby fotbalové Ligy mistrů.

„Základem je lidský přístup. Základy pedagogiky se naučí a otevřenost ducha se vycvičí.“

Věřím na vyšší síly, nebo zásadně především sobě?

„Věřím sám sobě.“

Čím se trenérsky vzdělávám nebo inspiruji?

„Všechny zkušenosti z managementu ve všech sportech jsou zajímavé.“

U čeho si nejlíp odpočínáš?

„Se svou rodinou.“

• • •

V jakých podmínkách je hráč schopen podat nejlepší výkon?

„Důvěra, která mu je poskytnuta, podporuje výkon hráče.“

Jaké podmínky se snažím vytvořit pro hráče, aby podávali nejlepší výkony?

Přistupuji k mým hráčům spíše jako k hráčům, nebo jako k lidem?

„Je potřeba poznat každého jednotlivce, jeho historii, jeho momentální stav, abychom ho mohli doprovázet a vést k tomu, aby ho nic nebrzdilo, neomezovalo. Člověk a hráč jsou nerozdělitelní. Důležitost přístupu bych přikládal ze 70 % jako k člověku a z 30 % jako k hráči.“

Jaké jsou charakteristiky, které hledám u hráčů, které bych chtěl přivést do svého týmu?

„Jednoduchost, pokora, důvěra, respekt, čestnost.“

Jak přesvědčuji hráče o mé filozofii a mých metodách?

„Myslím, že je vždy něco dobrého v každém jedinci. Podle jedněch nebo druhých, je více či méně jednoduché najít spojení a vytvořit kontakt.“ □

„JE POTŘEBA POZNAT KAŽDÉHO JEDNOTLIVCE, JEHO HISTORII, JEHO MOMENTÁLNÍ STAV, ABYCHOM HO MOHLI DOPROVÁZET A VÉST K TOMU, ABY HO NIC NEBRZDILO, NEOMEZOVALO.“

VELKÁ JÍZDA ZAČÍNÁ
PRVNÍM KROKEM

PŘIJĎTE SE PŘESVĚDČIT NA
TÝDEN HOKEJE!

23. – 29. 9. 2019

www.pojdhrathokej.cz

NA CO MYSLÍM, KDYŽ BĚŽÍM...

Proč se Federer a Nash dostali až na vrchol

Vědecké poznatky ukazují, že většina sportovců, kteří míří mezi elity, se věnuje mnoha sportům. Novinář a spisovatel David Epstein dodává: „Oddávají se široké škále sportů, někdy neorganizovaně, získávají tím široké spektrum dovedností, prozkoumávají a dozívají se o svých zájmech a schopnostech a systematicky oddalují specializaci ve vztahu ke svým vrstevníkům.“

TEXT: MICHAL JEŽDÍK

MICHAL JEŽDÍK

• Vedoucí sportovně metodického úseku České basketbalové federace, člen VV ČOV. Bývalý basketbalový reprezentant, trenér národního mužstva mužů a U20, Sparty, Prostějova, Nymburka. Byl členem realizačního týmu NBA Detroit Pistons v letních ligách. Opakovaně absolvoval Euroleague Basketball Institut. Certifikovaný lektor ČOV.

V Atlantě David Epstein představil svoji další knihu „Range: How Generalists Triumph in a Specialized World“, ve které říká, že mnoho velikánů se věnovalo více sportům předtím, než dosáhli vrcholu ve svém zvoleném sportu.

Ve svém novém textu vychází přirozeně z vlastní veleúspěšné knihy Sportovní gen (v českém překladu vyšla v roce 2014), ve které se snaží odpovědět na otázku, zda jsou hvězdy jako Usain Bolt či Michael Phelps geneticky mutanti fascinující svými výkony celý svět, nebo jsou normálními lidmi, kteří jen překračují vlastní biologické limity odhodláním a nekončícím tréninkem?

Nebál se v ní otevřít i témata dnes vnímána spíše jako kontroverzní, jako například vliv pohlaví či rasy sportovce na jeho sportovní dispozice. Druhým hnacím motorem mu při psaní byly rozhovory s Malcolmem Gladwellem (autor několika knih, mimo jiné Outliers: The Story of Success, v českém překladu: Mimo řadu. Anatomie úspěchu) na téma rozvoj sportovců a raná specializace. Postupně si doplňoval informace o názory vědců, sportovců i trenérů. Z nich se ukázalo, že ve většině sportů se sportovci dříve, než se dostali na vrchol, věnovali široké škále pohybových aktivit a sportů, často neorganizovaně. Získali tím širokou škálu dovedností, dozvěděli se více o svých schopnostech a systematicky, možná aniž by si to uvědomovali, odsunuli vlastní specializaci na později.

Sportovní prostředí se pro oba autory postupně stávalo analogií, kterou mohli použít při bádání v jiných odvětvích lidských činností. Ještě než Epstein novou knihu začal psát, potkali se s Gladwellem v jednom panelu na pódiu sportovní konference MIT Sloan Sports Analytics Conference (video je na youtube), kde se oba přiklonili k myšlence, že potřebujete hodně tréninku, abyste se stali vynikajícími, což je pravda. Druhou myšlenkou byla teze, že abyste se stali mimořádnými, musíte dělat hodně extra specifického tréninku v raném věku, hned jak je to možné. Což je podle Epsteina chyba. O tom se vedla na pódiu dlouhá diskuze. A o tom je i Epsteinova nová kniha Range: Why Generalists Triumph in a Specialized World.

Autor se v knize snaží popsat základní hodnoty pro a proti o rané specializaci. Hledal a popisuje příklady nejlepších sportovců, kteří v mládí dělali více sportů nebo měli cíleně ordinovaný všeobecný sportovní základ do pozdějšího věku, než je to dnes standardně běžné. Většinu těchto sportovců spojuje i další společný znak, a tím je dlouhověkost úspěšné sportovní kariéry. Kteří to jsou?

Například samozřejmě Roger Federer, který se v dětství věnoval opravdu široké škále sportů, badmintonu, volejbalu, basketbalu, fotbalu, plavání, zápasení, stolnímu tenisu, a pár jsem jich vynechal.

Nemůžu opomenout také Steva Nasha. Tento drobný, malý a hubený Kana-

„ROGER FEDERER SE V DĚTSTVÍ VĚNOVAL OPRAVDU ŠIROKÉ ŠKÁLE SPORTŮ, BADMINTONU, VOLEJBALU, BASKETBALU, FOTBALU, PLAVÁNÍ, ZÁPASENÍ, STOLNÍMU TENISU...“

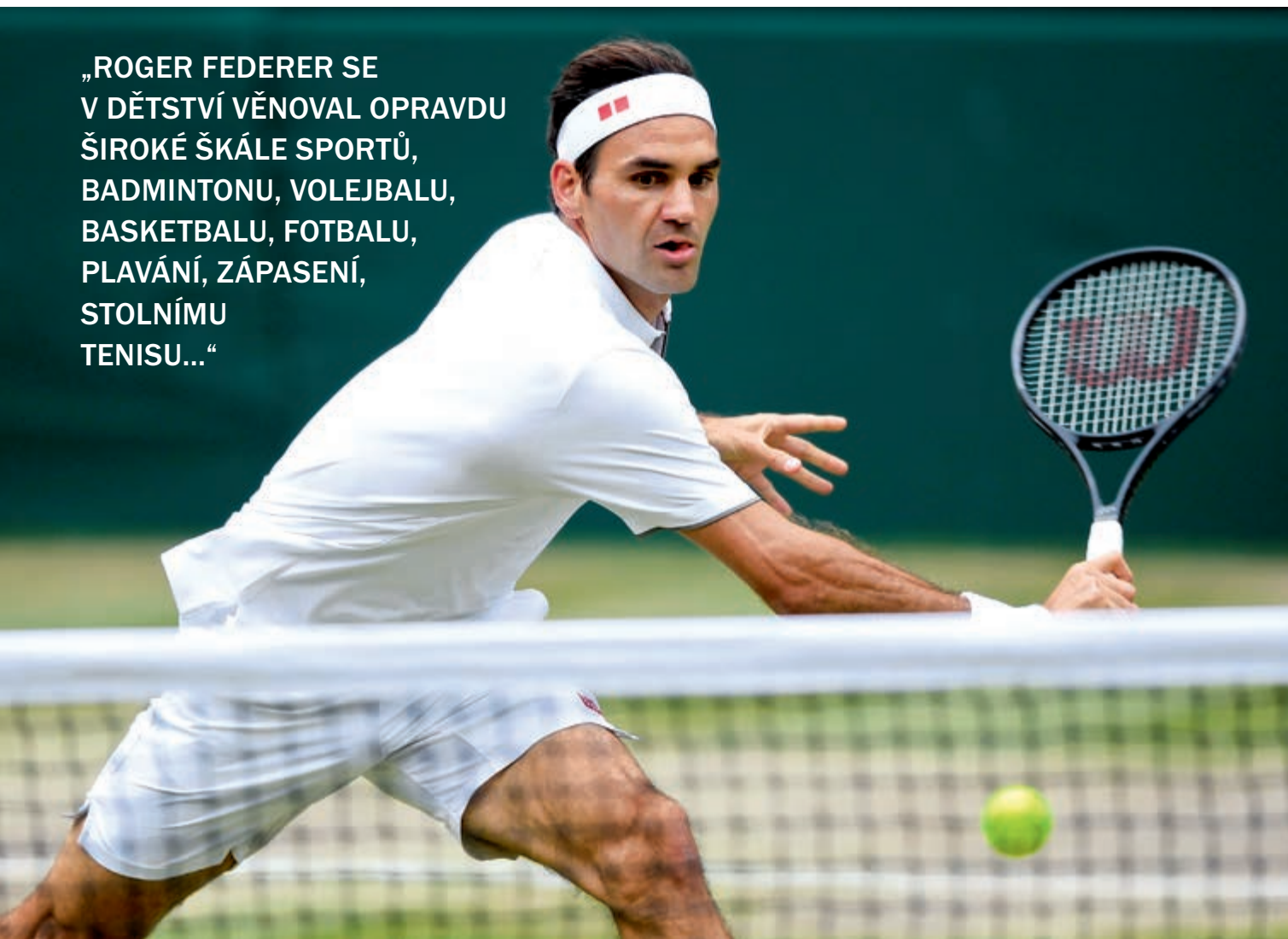

FOTO: REUTERS

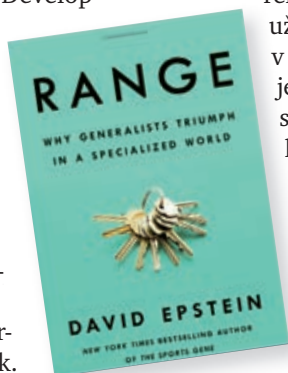
dan neměl fyzicky impozantní postavu, přesto se dvakrát stal nejlepším hráčem NBA (MVP). Přitom se nedotkl basketbalu do svých 13 let. V současné době řídí kanadskou basketbalovou akademii, ve které začleňuje principy širokého učení se v dětství a pozdní specializace. Vše stavěné na pevných základech kanadského národního programu Sport for Life – Long Term Athlete Development. Věřící, že když program zastřeší svým jménem a průběhem, bude s ním mnoho rodičů na jedné lodi. A já s tím souhlasím.

Stejně tak ale Epstein připouští, že existují sportovní odvětví, kde je raná specializace důležitá. Příkladem je golf a Tiger Woods.

Pro mě osobně z těchto informací vyvstává několik otázek.

Jednou z nich je, jak tento multisportovní trénink (široce vjemový) organizovat a jak může pomoci rozvinout předpoklady pro později zvolenou specializaci?

Epstein na to odpovídá, že existuje standardní výzkum, který potvrzuje, že širší pestrosti sportovních odvětví, kterým se věnujeme v mládí, předpovídá širší transferu. Co to znamená? Transferem se rozumí schopnost používat naučené dovednosti v jiném odvětví a aplikovat je v nových výzvách, i když se dostanete mimo vaší komfortní zónu. Například abyste zrychlili hru nebo řešení situací, které jste předtím nezažili. Stejně tak schopnost predikovat umožňuje, jak široké jsou výzvy, kterým jste dříve čelili.

Nenaučili jste se totiž jen technickým dovednostem, ale také (hlavně) tzv. širšímu modelu pro řešení problémů. Říká se tomu Broad early training. Tréninky se širokým zaměřením na vnímání různých podnětů jsou opravdu velmi důležité. Pak je transfer mnohem rychlejší.

Další velkou výhodou hraní vícero sportů, hlavně sportovních her, v dětství je fakt, že se ukázalo, že v sobě děti nemají dostatek ponětí o svých zájmech. Děti, mnohdy i dospělí, si často něco myslí například proto, že to slyšeli od rodičů, od kamarádů nebo na sociálních sítích. Náзор změní, až když si věc zkusí.

Způsob, jakým se o našich schopnostech a zájmech dozvíme, je, že věci děláme. Každý z nás by se měl pokusit najít správný „střih“ pro svoje schopnosti. Je to stejné jako v oblékání. V čem se dobře cítí kolega, neznamená, že bude vyhovovat vám. Říká se, že se učíme, kdo jsme →

TIGER WOODS

v praxi, nikoliv z teorie. To znamená, že něco děláte, pak to reflektujete. Období, kdy děláte více sportu, vám dává signály o vás samých, takže víte, který ze sportů vám sedí nejlépe.

Pokud se podíváte na studie německých fotbalistů, kteří vyhráli mistrovství světa v roce 2014, zjistíte, že většina hráčů dělala systematicky až do věku 22 let mnoho různých oficiálně neorganizovaných sportovních aktivit. Dělalí jich víc než hráči, kteří hráli na nižších úrovních.

Epstein říká „je to opravdu děsivá věc“ a pokračuje: „Jaký mají trenéři vlastně plán? Chtějí vychovat kvalitního hráče, nebo chtějí výsledek v brzkém věku?“

Pokud si tuto praxí ověřenou teorii připustíme, měli bychom se zamyslet nad

BODY K ZAMYŠLENÍ

1. Způsob, jak pracovat na rozvoji nejlepšího desetiletého sportovce, není stejný jako způsob rozvoje nejlepšího 20letého sportovce. Je mnohem všeobecnější, než si mnozí myslí, a to hlavně v porovnání se zaměřením na konkrétní kariéerní postup. Mnozí z lidí, kteří se dostali na vrchol v různých sportech, uspěli, protože si našli vlastní cestu, jak se dostat na vrchol.

2. Existuje hypotéza, že některé sportovní hvězdy získaly náskok tím, že je rodiče velmi brzy zapojili do sportovní přípravy. Ve skutečnosti tito rodiče jednoduše pouze reagovali na neobvyklý projev zájmu, kuráže a často také šikovnosti. Nesnažte se tvrdě prosazovat brzkou specializaci, ale stejně tak ani násilně vyžadovat přílišnou rozmanitost. Selský rozum je mnohdy nejlepší rádce.

3. Šířka je spojenec hloubky. Elitní sportovci mají častěji než ostatní „období zkoušení“. Je to doba, kdy v dětském věku mají možnost si vyzkoušet víc sportů a rozvíjet tím širokou základnu pohybových schopností a dovedností, než si vyberou sport, který budou dělat. Díky této příležitosti jsou schopni reagovat na různé podněty a přemýšlet o více sportech, což podporuje vlastní objevování a tím pádem větší porozumění věcem, které se naučí. Stejně tak získávají osobní pocit k jejich schopnostem a zaměřením. Finální výběr sportu je podpořen jejich velkou vnitřní motivací.

4. „Quitters never win“. Pokud se snadno vzdáme nebo nenajdeme odvahu či nemáme odhodlání dokončit zadaný úkol, nikdy nedocílíme toho, čeho chceme. Ale pokud se budeme stále pokoušet, najdeme způsob, jak cíle dosáhnout. Schopnost překonávat překážky pomáhá rozvíjet charakter. Na druhou stranu uvědomění si svých limitů a včasné rozhodnutí odejít z marného boje, i v boji sám se sebou, vás může učinit šťastnějším.

změnami v přístupu k tréninku. A respektovat, že ačkoliv je například jeden hráč pozadu s technickými dovednostmi z důvodu, že se věnuje v určitém věku vícero sportům, měl by mít větší potenciál pro určitý druh tvůrčího řešení problému (herních situací), které vidíte ve sportu na nejvyšší úrovni. A jsme opět u trenérů a nastavení dlouhodobé koncepce v klubu či reprezentaci.

Epstein je čerstvě otcem. Dovedete si představit, že rodičovství je teď v jeho myšlence hodně vysoko. Z jeho povídání vyznělo, že některé z výzkumů, ke kterým se dostal, změnil jeho přístup v pohledu na výchovu a přístup k rodičovství. Tyto poznatky kombinuje také s tím, co se naučil v armádě.

Nechce mít standardní starý vojenský přístup ke svým dětem. Naopak chce využít nový armádní program, který slouží k optimalizaci rozvoje talentu, je velmi efektivní pro zvyšování výkonu a udržení výkonnosti. Nahradil starou původní kariérní cestu. Říkají: dáme tě dohromady s koučem, tady je pro to rozpočet. Zkus třeba tohle, pak to vyhodnoťte, zkus pro změnu tohle a opět to vyhodnoťte. Dělejte stále náročnější věci, vždy u toho buďte spolu. Stále posouvaj limity svých schopností. Zároveň hledáš nové dovednosti, abys dosáhl nových, vyšších met.

Říká: „Vidím zde paralelu s rolí rodiče. Vidím rodiče jako kouče, který vytváří co nejotevřenější a nejširší podmínky a prostředí pro rozvoj dítěte a jeho genetických předpokladů. Usnadnit jim příležitosti, pomoci jim získat maximální možné množství signálů o svých vlastních zájmech a schopnostech.“

Při listování knihou jsem si položil otázku, kdo by měl propagovat širokou obecnou základnu? Jsou to kluby, svazy, rodiče, či dokonce stát?

Stát by měl mít největší zájem. Pro něj je prioritou zdravý, pohybově gramotný a zdatný občan. Ušetří na výdajích do zdravotnictví, bude mít zdatnou armádu, policii a hasiče.

STEVE NASH

FOTO: PROFIMEDIA.CZ

Rodiče také. Jsou první a jediní, kdo má odpovědnost za své děti.

Kluby i svazy chtějí uspět v konkurenčním prostředí uvnitř svého sportu. Bohužel se ale bojí konkurenčního prostředí ve sportu jako celku a tím pádem raději ordinují ten nejjednodušší lék, ranou specializaci. Tu, která nezaručuje, čest výjimkám, úspěšnou dlouhověkou sportovní kariéru a často, kvůli brzkým zraněním či mentálnímu vyhoření, ani zdravého jedince.

Pokud přijmeme teorii, že se bojíme umožnit dětem dělat víc sportů, ale přitom si uvědomujeme, že jim tento způsob přípravy umožňuje řešit problémy tvůrčím způso-

bem, tak nás čekají výzvy v podobě hledání rozmanitých forem uvnitř našeho sportu.

Ve fotbale hrajete například na malých hřištích, s menším počtem hráčů, na písku, v tělocvičně, s jiným míčem, s více míči, na víc branek a podobně. Basketbal nehrajeme pouze 5 na 5, ale také 3 na 3, 1 na 1, na polovině hřiště, bez driblinku nebo s jinými úpravami pravidel.

David Epstein je velkým fanouškem toho, co dělá Judy Murray, máma tenisových profesionálů Andyho a Jamieho. Rodiče jsou v pohodě, když svoje děti posílají k ní, nejen kvůli jejímu jménu, ale hlavně proto, že je třeba nechat hrát tenis na různý počet dopadů a další věci, které rozvíjejí správnou pohybovou základnu. Vše v rámci tenisu, ale rozmanitě, s cílem oddálit ranou specializaci. □

INZERCE

Nemůžeš? Přidej!

1896 - 2019
ČESKÝ OLYMPIJSKÝ VÝBOR
120 LET

Oficiální publikace ke 120 letům
Českého olympijského výboru

Nemůžeš? Přidej!

www.olympic.cz/kniha
K dostání v síti knihkupectví Luxor

Raná specializace nemusí vadit

TEXT: ZDENĚK HANÍK

Antonín Plachý je bývalý fotbalista, záložník. Zahrál si v 90. letech i za Spartu. V současnosti působí jako vedoucí trenérsko-metodického úseku Fotbalové asociace ČR i jako člen vzdělávacího JIRA Panelu UEFA. Věnuje se této práci od roku 2004, a to nejen s fotbalovými trenéry. Dlouho i sám trénuje, aktuálně děti v oddílu Tempo Praha. Napsal společně s Lud'kem Procházkou Učebnici pro fotbalové trenéry dětí (4 – 13 let). Naše dnešní téma je tzv. raná specializace u dětí a bude pokračovat i v následujícím čísle.

HANÍK: „Teď se vedou časté debaty o tzv. rané specializaci. Bývá to odsuzovaný jev. Ovšem ti, kteří to kritizují, často nevědí, co to vlastně znamená. A zaznívá to bohužel i z úst různých lidí nebo institucí zabývajících se pohybem či zdravím. Jde snad o to, že se děti již třeba v šesti letech pravidelně věnují vybranému sportu? Nebo snad malování, hudbě nebo počítačům? Co si o tom myslíš?“

PLACHÝ: „Odpovím ti otázkou. Co si myslíš ty? Vadí opravdu, když nějaké dítě chodí v šesti letech dvakrát v týdnu třeba na fotbal?“

HANÍK: „Asi tady není na místě otázka, jestli to vadí, nebo nevadí, ale jestli je právě tímto míněna raná specializace.“

PLACHÝ: „No vidíš, ale někteří lidé to tak vnímají.“

HANÍK: „Aha. Já to tedy za ranou specializaci nepokládám. Přesněji řečeno to nepokládám za něco negativního. A říkejme tomu klidně raná specializace. Poněvadž raná specializace může mít

buď pozitivní, nebo negativní průběh. A o to jde.“

PLACHÝ: „Souhlasím. Pokud sportuje dítě v oddílu, který má sestaven rozvojový plán dětí, v němž je třetina hra, třetina dovednosti zábavnou formou a třetina všeobecný pohybový rozvoj, dalo by se mluvit o vyváženém ideálu klubu. A v tom případě i o pozitivní rané specializaci.“

HANÍK: „To ale přece zdaleka nestačí. Jestliže se má dítě hýbat každý den minimálně hodinu, mělo by další dny mít jinou pohybovou aktivitu. Nemyslíš?“

PLACHÝ: „Ideálně takovou, která bude kopání nohama vyvažovat.“

HANÍK: „Vy kopete nohama, v jiných sportech hrajeme rukama, o to nejde. Ale ty asi myslíš vyvažovat jednostrannost vlastního sportu nebo vlastně jednostrannost rané specializace.“

PLACHÝ: „Přesně tak, vyváženost zájmů. Třeba jeden den s rodiči v bazénu, druhý den s kamarády venku, a další dva dny třeba kroužek karate. Když to doplníme školním tělocvikem, kde by se dítě mělo přeci jen také nějak hýbat, dalo by se říci, že to stačí.“

HANÍK: „Jenže co když máme náruživé dítě, které chce chodit třikrát týdně nebo i víckrát na fotbal nebo basket?“

PLACHÝ: „Vlastně to také není problém, když je dobře nastavený program v klubu. Myslím ve výše uvedených pomě-

ZDENĚK HANÍK

- zakladatel Unie profesionálních trenérů při ČOV
- bývalý kouč volejbalových reprezentací mužů Česka a Rakouska
- současný místopředseda ČOV

rech, ale to jsme nemluvili o utkáních o víkendech.“

HANÍK: „My ve volejbalu hrajeme od šesti let zápasy...“

PLACHÝ: „Pokud začneme s dítětem hrát od 6 -7 let víkend co víkend utkáni, pak se může snadno stát, že až přijde puberta, dítě to přestane bavit a ve 12 letech začne hledat jiný sport.“

HANÍK: „To přeci z hlediska vývoje dítěte také nevadí. Pokud byl program dobře nastaven, jak jsi prve říkal, nic se nestalo a dítě si přesedlá na jiného koníčka. Můžeme si to tedy vyložit tak, že má raná specializace i výhody?“

PLACHÝ: „Vlastně ano. Spousta trenérů, kteří už mají něco s dětmi odtrénováno, ti dokonce řekne, že pokud nezačne dítě v raném věku hrát hru, aby se naučilo ji vnímat, a pokud neza-

čne pilovat dovednosti, jeho šance být úspěšné tím rapidně klesají.“

HANÍK: „Tak to já jsem jeden z nich. Protože problém není, že dítě brzy začne, něco náruživě provádí a driluje dovednosti. Pokud bych použil lékařský termín, pak patologické je až to, když drilování dovedností není bohatě kompenzováno zábavou. Všichni papouškují, že si děti mají hlavně hrát, ale to přeci neznamená, že se nemají nenápadně učit i drilovat dovednosti. Hra jako

výhradní aktivita má své opodstatnění do 6 - 7 let. Pak už se hra musí nenápadně doplňovat drilováním.“

PLACHÝ: „Raně specializované dítě má šanci vykonat tisíce pokusů, které v zábavné formě postupně přináší kvalitu, a tou zábavností i dobrou emoční vazbu. Proto chce hrát a trénovat. Zvyšuje počty pokusů a orientaci ve hře, stoupá jeho kvalita a tím jeho sebedůvěra. Dítě si věří, že se mu povede střela, klička či přihrávka, a pokud není sráženo za chyby, nebere nepovedené pokusy jako tragédii, vlastně je ani neřeší.“

HANÍK: „Teď jsi to trefil, protože o to právě jde. Přenesme zkušenost našeho mládí. Při fotbálku nebo bendy hokeji nám nikdo neotloukal o hlavu chyby. Ony totiž ty chyby bolely samy o sobě. Navíc skrz chyby a úspěšné pokusy docházelo k tolik důležitému sebezdo-konalování či samoučení. Odborně se tomu říká implicitní učení.“

ANTONÍN PLACHÝ

- vedoucí trenérsko-metodického úseku Fotbalové asociace ČR
- člen vzdělávacího JIRA Panelu UEFA
- spoluautor Učebnice pro fotbalové trenéry dětí (4 - 13 let)

NUTNOST VYKONAT TISÍCE POKUSŮ POSTUPNĚ PŘINÁŠÍ NEJEN KVALITU, ALE POKUD HO TO BAVÍ, TAK I LEPŠÍ EMOČNÍ VAZBU DÍTĚTE, A PROTO CHCE VÍCE HRÁT I TRÉNOVAT. ZLEPŠUJE SE ORIENTACE VE HŘE, STOUPÁ JEHO SEBEDŮVĚRA. DÍTĚ SI VĚŘÍ, ŽE SE MU POVEDE STŘELA ČI PŘIHRÁVKA, A POKUD NENÍ SRÁŽENO ZA CHYBY, NEBERE NEPOVEDENÉ POKUSY JAKO TRAGÉDII, VLASTNĚ JE ANI NEŘEŠÍ.

PLACHÝ: „No jasně. Postupně směřuje ke správným a efektivním provedením, která se automatizují, a pozornost dítěte se může přesouvat na to, co nedovedné děti nemohou ani postřehnout.“

HANÍK: „Nedovedné? Myslíš nezacvičené?“

PLACHÝ: „Skoro. Děti s menší dovedností ovládat míč i horší orientací ve hře. Zatímco zacvičené děti třeba vědí, kde je jejich spoluhráč, ještě dříve, než k nim doletí míč. Pokud začaly v šesti letech s jedním spoluhráčem ve hře 2 na 2, pak jsou schopny v 10 letech zvládnout vnímat míč, volný prostor, nejbližší soupeře a spoluhráče a hrát kvalitně třeba 5 na 5.“

HANÍK: „A zde ses dostal k důležitému bodu. Promiň, že ještě jednou vytáhnu odborný termín 'implicitní'. Když říkáš, že takový hráč dokáže přesouvat pozornost a ví, kde je jeho spoluhráč, je to výsledkem implicitního vnímání a ukládání informací do mozkově-herní databanky (implicitní paměti) a využití tohoto potenciálu, když to mladý hráč nejvíc potřebuje, tedy když řeší situace na hřišti.“

PLACHÝ: „Promiň, ta tvoje cizí slova... Nešlo by slovo implicitní vysvětlit jednodušším způsobem?“

HANÍK: „Implicitní znamená skrytý nebo nezáměrný. Když jsi hrál fotbal na plácku, nechtěl ses přece něco učit, ale

13

Do třinácti let se hraje „malý fotbal“
(7 hráčů v poli + 1 brankář). →

INZERCE

FOTO: SHUTTERSTOCK.COM

A mazej do hry, šohaji... Shovívavá a chápající láska s vymezením pevných hranic – to dnešní děti potřebují.

užít si fotbal. A při tom, jak jsi prožíval slastnou emoci ze hry, tvůj mozek ukládal, aniž bys to chtěl nebo aniž by sis to uvědomoval (implicitně), veledůležité informace a udělal z nich automat, který funguje nezávisle na tvém chtění. Jsou to nejen automatické pohyby, ale i automatická rozhodnutí a automatické reakce.“

PLACHÝ: „Dobře, vraťme se na hřiště. Musím zmínit ještě jednu věc. Je třeba hledět i do budoucna. Pokud chceme, aby dítě hra, ať už je to můj fotbal nebo

jiný sport, bavila i v 18 letech, nesmíme mu obsadit všechny víkendy turnaji a zápasy. Je třeba jet na výlet na kola, na hory, za babičkou nebo na vodu. Čili pokud jsou tam opravdu pravidelně další aktivity, dítě bruslí, plave, maluje, a ještě třeba hraje na hudební nástroj, tak už se nedá mluvit o specializaci. Fotbal je prostě jeho nejoblíbenější a často provozovaný koníček.“

HANÍK: „Já myslím, že teď jsi řekl hrozně důležitou věc. Jde o intenzivního koníčka, čili klidně o ranou specializaci, ale s pozitivním dopadem. Ale to snad trenéři chápou. Nebo ne?“

PLACHÝ: „To by ses možná divil. Trenéři, kteří brání těmto aktivitám, jsou přímo nebezpeční. A jsou tací...“

HANÍK: „A přitom stačí jen málo.“

PLACHÝ: „Ano. Dát rodičům dlouhodobý plán, kdy jsou zápasy a kdy jsou volné víkendy, aby mohli s několikaměsíčním předstihem vše naplánovat. Řešit nominace na turnaje dva dny před ním, je prostě špatná práce. Trenéři se pak dívají, že se jim někdo omlouvá na poslední chvíli.“

DOKONČENÍ PŘÍSTĚ... □

PŘI FOTBALOVÉ HŘE NA PLÁCKU SE DĚTI NEJDOU ZÁMĚRNĚ UČIT, ALE UŽÍT SI HRU. A PŘI TOM, JAK PROŽÍVAJÍ SLASTNOU EMOCI, JEJICH MOZEK UKLÁDÁ, ANIŽ BY TO CHTĚLY NEBO ANIŽ BY SI TO UVĚDOMOVALY, DŮLEŽITÉ INFORMACE, Z NICHŽ SE UTVÁŘÍ AUTOMAT, KTERÝ FUNGUJE NEZÁVISLE NA JEJICH CHTĚNÍ. JSOU TO NEJEN AUTOMATICKÉ POHYBY, ALE I AUTOMATICKÁ ROZHODNUTÍ A AUTOMATICKÉ REAKCE. TOMU SE ŘÍKÁ IMPLICITNÍ UČENÍ.

ZÁŘIJOVÝ MAGAZÍN **Sport** GÓÓÓL!

**PRÁVĚ
V PRODEJI**

IKONA MBAPPÉ - 100 GÓLŮ VE 20 LETECH... NASTAL ČAS, KDY PŘEDČÍ MESSIHO S RONALDEM? | **RAHEEM STERLING** - SÍLA MYSLI | **NICOLAS PEPE** - REKORDNÍ POSILA ARSENALU | **HARRY MAGUIRE** - NEJDRAŽŠÍ OBRÁNCE HISTORIE | **VYZBROJENÝ TOTTENHAM** - TROFEJ, PROSÍM!
+ 4 EXKLUZIVNÍ PLAKÁTY

Kupujte na stáncích nebo na www.ikiosek.cz/sportgool

CZC.CZ

PS4

STAŇ SE MISTREM A VYHRAJ 100 000 KČ

Více na czc.cz/fifa

PlayStation 4
+ hra GTA V
od 7 790 KČ

CZC.CZ

iSport

LIGA